

Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

► **B**

ŠESTA DIREKTIVA SVETA

z dne 17. maja 1977

o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero

(77/388/EGS)

(EGT L 145 , 13.6.1977, s. 1)

spremenjena z:

	Uradni list		
	št.	stran	datum
► M1 Enajsta direktiva Sveta z dne 26. marca 1980	L 90	41	3.4.1980
► M2 Deseta direktiva Sveta z dne 31. julija 1984	L 208	58	3.8.1984
► M3 Osemnajsta direktiva Sveta z dne 18. julija 1989	L 226	21	3.8.1989
► M4 Direktiva Sveta z dne 16. decembra 1991	L 376	1	31.12.1991
► M5 Direktiva Sveta 92/77/EGS z dne 19. oktobra 1992	L 316	1	31.10.1992
► M6 Direktiva Sveta 92/111/EGS z dne 14. decembra 1992	L 384	47	30.12.1992
► M7 Direktiva Sveta 94/4/ES z dne 14. februarja 1994	L 60	14	3.3.1994
► M8 Direktiva Sveta 94/5/ES z dne 14. februarja 1994	L 60	16	3.3.1994
► M9 Direktiva Sveta 94/76/ES z dne 22. decembra 1994	L 365	53	31.12.1994
► M10 Direktiva Sveta 95/7/ES z dne 10. aprila 1995	L 102	18	5.5.1995
► M11 Direktiva Sveta 96/42/ES z dne 25. junija 1996,	L 170	34	9.7.1996
► M12 Council Directive 96/95/EC of 20 December 1996 (*)	L 338	89	28.12.1996
► M13 Direktiva Sveta 98/80/ES z dne 12. oktobra 1998	L 281	31	17.10.1998
► M14 Direktiva Sveta 1999/49/ES z dne 25. maja 1999	L 139	27	2.6.1999
► M15 Direktiva Sveta 1999/59/ES z dne 17. junija 1999	L 162	63	26.6.1999
► M16 Direktiva Sveta 1999/85/ES z dne 22. oktobra 1999	L 277	34	28.10.1999
► M17 Direktiva Sveta 2000/17/ES z dne 30. marca 2000	L 84	24	5.4.2000
► M18 Direktiva Sveta 2000/65/ES z dne 17. oktobra 2000	L 269	44	21.10.2000
► M19 Direktiva Sveta 2001/4/ES z dne 19. januarja 2001	L 22	17	24.1.2001
► M20 Direktiva Sveta 2001/115/ES z dne 20. decembra 2001	L 15	24	17.1.2002
► M21 Direktiva Sveta 2002/38/ES z dne 7. maja 2002	L 128	41	15.5.2002
► M22 Direktiva Sveta 2002/93/ES z dne 3. decembra 2002	L 331	27	7.12.2002
► M23 Direktiva Sveta 2003/92/ES z dne 7. oktobra 2003	L 260	8	11.10.2003
► M24 Direktiva Sveta 2004/7/ES z dne 20. januarja 2004	L 27	44	30.1.2004
► M25 Direktiva Sveta 2004/15/ES z dne 10. februarja 2004	L 52	61	21.2.2004
► M26 Direktiva Sveta 2004/66/ES z dne 26 aprila 2004	L 168	35	1.5.2004

spremenjena z:

► A1 Akt o pristopu Grčije	L 291	17	19.11.1979
► A2 Akt o pristopu Španije in Portugalske	L 302	23	15.11.1985

(*) Ta akt ni bil nikoli objavljen v slovenščini.

- **A3** Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike L 236 33 23.9.2003
Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Repu-
blike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike
in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija

Opomba: Ta konsolidirana različica vsebuje sklicevanja na evropsko obračunsko enoto in/ali eku, kar se od 1. januarja 1999 praviloma razume kot sklicevanje na euro – Uredba Sveta (EGS) št. 3308/80 (UL L 345, 20.12.1980, str. 1) in Uredba Sveta (ES) št. 1103/97 (UL L 162, 19.6.1997, str. 1).

ŠESTA DIREKTIVA SVETA

z dne 17. maja 1977

o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero

(77/388/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti členov 99 in 100 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ker so vse države članice sprejele sistem davka na dodano vrednost v skladu s Prvo in Drugo direktivo Sveta z dne 11. aprila 1967 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih ⁽³⁾;

ker Sklep z dne 21. aprila 1970 o nadomestitvi finančnih prispevkov držav članic z lastnimi sredstvi Skupnosti ⁽⁴⁾ določa, da se ne glede na druge prihodke proračun Skupnosti v celoti financira iz lastnih sredstev Skupnosti; ker naj bi ta sredstva vključevala tudi sredstva iz davka na dodano vrednost, dobljena z uporabo skupne davčne stopnje od osnove za odmero, ki se enotno določi v skladu s pravili Skupnosti;

ker je potreben nadaljnji napredek pri učinkovitem odpravljanju omejitev za pretok oseb, blaga, storitev in kapitala ter pri povezovanju nacionalnih gospodarstev;

ker je treba upoštevati cilj odprave obdavčitve pri uvozu in odpustitev davka pri izvozu v trgovini med državami članicami; ker je treba zagotoviti, da skupni sistem prometnih davkov ni diskriminatoren glede porekla blaga in storitev, da bo mogoče vzpostaviti skupni trg, ki bo omogočal lojalno konkurenco in odražal dejanski notranji trg;

ker je za okrepitev nediskriminatorne narave davka treba pojasniti izraz „davčni zavezanec“, da bi ga lahko države članice uporabljale tudi za osebe, ki določene transakcije opravljajo občasno;

ker je izraz „obdavčljiva transakcija“ povzročal težave, zlasti glede transakcij, ki se obravnavajo kot obdavčljive transakcije; ker je treba te pojme pojasniti;

ker je pri določanju kraja opravljenih obdavčljivih transakcij med državami članicami prihajalo do sporov glede pristojnosti, zlasti pri dobavah blaga za sestavljanje in pri opravljanju storitev; ker pa je treba kljub temu, da naj bi se načeloma kot kraj opravljenih storitev štel kraj, kjer ima oseba, ki opravi storitev, sedež dejavnosti, ta kraj opredeliti, kot da je v državi osebe, za katero so storitve opravljene, zlasti v primeru določenih storitev, opravljenih med davčnimi zavezanci, pri katerih so stroški storitev vključeni v ceno blaga;

ker je treba pojme obdavčljivega dogodka in obračuna davka uskladiti, da bi lahko uvedba stopnje Skupnosti in vse kasnejše spremembe te stopnje hkrati začele veljati v vseh državah članicah;

ker je treba davčno osnovo uskladiti tako, da so rezultati uporabe stopnje Skupnosti za obdavčljive transakcije primerljivi v vseh državah članicah;

ker morajo biti stopnje, ki jih uporabljajo države članice, takšne, da omogočajo normalen odbitek davka, uporabljenega v predhodni fazi;

ker je treba pripraviti skupni seznam oprostitev, da bi se lastna sredstva Skupnosti v vseh državah članicah lahko pobirala na enoten način;

⁽¹⁾ UL C 40, 8.4.1974, str. 25.

⁽²⁾ UL C 139, 12.11.1974, str. 15.

⁽³⁾ UL 71, 14.4.1967, str. 1301/67.

⁽⁴⁾ UL L 94, 28.4.1970, str. 19.

▼B

ker je treba uskladiti pravila za odbitke glede na to, koliko vplivajo na dejansko pobrane zneske; ker je treba odbitni delež v vseh državah članicah računati na podoben način;

ker je treba določiti, katere osebe so dolžne plačati davek, zlasti za storitve, ki jih opravi oseba s sedežem v drugi državi;

ker je treba obveznosti davkoplačevalcev čim bolj uskladiti, da se zagotovijo potrebne varovalke za pobiranje davkov na enoten način v vseh državah članicah; ker morajo davkoplačevalci zlasti sestavljati periodične skupne obračune svojih transakcij, nanašajoče se na vložena sredstva in rezultate, kadar je to potrebno za določitev in spremljanje osnove za odmero virov lastnih sredstev;

ker je treba kljub temu omogočiti, da države članice ohranijo posebne ureditve za majhna podjetja v skladu s skupnimi določbami in z namenom tesnejše uskladitve; ker bi morale države članice imeti možnost uporabljati posebno ureditev, ki vključuje pavšalno povračilo vstopnega davka na dodano vrednost za kmete, ki niso zajeti v splošnih ureditvah; ker je treba določiti osnovna načela te ureditve in za namene pobiranja lastnih sredstev sprejeti skupen način izračunavanja dodane vrednosti teh kmetov;

ker je treba zagotoviti enotno uporabo določb te direktive; ker je v ta namen treba določiti postopek Skupnosti za posvetovanja; ker bi ustanovitve odbora za davek na dodano vrednost omogočila tesno sodelovanje držav članic in Komisije;

ker bi morale imeti države članice možnost, da z določenimi omejitvami in pod določenimi pogoji sprejmejo ali ohranijo posebne ukrepe, ki odstopajo od te direktive, zaradi poenostavitve odmere davka ali zaradi preprečevanja goljufij ali izogibanja davkom;

ker bi se lahko izkazalo za primerno, da se državam članicam dovoli sklepanje sporazumov z državami nečlanicami ali z mednarodnimi organizacijami, ki vsebujejo odstopanja od te direktive;

ker je nujno zagotoviti prehodno obdobje, da se omogoči postopno sprejemanje nacionalne zakonodaje na določenih področjih,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

UVODNE DOLOČBE

Člen 1

Države članice spremenijo svoje sedanje sisteme davka na dodano vrednost v skladu z naslednjimi členi.

Države članice sprejmejo potrebne zakone in druge predpise, tako da spremenjeni sistemi začnejo veljati čim prej, najkasneje pa 1. januarja 1978.

NASLOV II

PODROČJE UPORABE

Člen 2

Predmet davka na dodano vrednost je naslednje:

1. dobava blaga ali storitev, ki jo davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države za plačilo;
2. uvoz blaga.

▼ **B**

NASLOV III

OZEMELJSKA UPORABA

▼ **M4**

Člen 3

1. V tej direktivi:
 - „ozemlje države članice“ pomeni ozemlje države, kot je opredeljeno za vsako državo članico v odstavkih 2 in 3,
 - „Skupnost“ in „ozemlje Skupnosti“ pomenita ozemlje držav članic, kot je opredeljeno za vsako državo članico v odstavkih 2 in 3,
 - „tretje ozemlje“ in „tretja država“ pomenita katero koli ozemlje, razen tistih, ki so opredeljena v odstavkih 2 in 3 kot ozemlje države članice.
 2. V tej direktivi je „ozemlje države“ območje uporabe Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, kot je za vsako državo članico opredeljeno v členu 227.
 3. Iz ozemlja države so izključena naslednja ozemlja posameznih držav članic:
 - v Zvezni republiki Nemčiji:
 - otok Helgoland,
 - ozemlje Büsingen,
 - v Kraljevini Španiji:
 - Ceuta,
 - Melilla,
 - v Italijanski republiki:
 - Livigno,
 - Campione d'Italia,
 - italijanske vode Luganskega jezera.
- Iz ozemlja države so izključena tudi naslednja ozemlja posameznih držav članic:
- v Kraljevini Španiji:
 - Kanarsko otočje,
 - v Francoski republiki:
 - čezmorski departmaji,
 - v Helenski republiki:
 - Αγίο Όρος.

▼ **M6**

4. Z odstopanjem od odstavka 1 in ob upoštevanju konvencij in pogodb, sklenjenih s Francosko republiko ter Združenim kraljestvom Velike Britanije in Severne Irske, se Kneževina Monako in Otok Man pri uporabi te direktive ne obravnavata kot tretji ozemlji.

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da se transakcije s poreklom v ali namenjene za:

- Kneževino Monako, obravnavajo kot transakcije s poreklom v ali namenjene za Francosko republiko,
- Otok Man, obravnavajo kot transakcije s poreklom v ali namenjene za Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske.

▼ **M4**

5. Če Komisija meni, da določbe iz odstavkov 3 in 4 niso več upravičene, zlasti v smislu lojalne konkurence ali lastnih sredstev, Svetu predloži ustrezne predloge.

▼ **B**

NASLOV IV

DAVČNI ZAVEZANCI

Člen 4

1. „Davčni zavezanec“ je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja katero koli gospodarsko dejavnost iz odstavka 2, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti.

2. Gospodarske dejavnosti iz odstavka 1 obsegajo vse dejavnosti proizvajalcev, trgovcev in oseb, ki opravljajo storitve, vključno z rudarskimi in kmetijskimi dejavnostmi in dejavnostmi samostojnih poklicev. Za gospodarsko dejavnost se šteje tudi izkoriščanje premoženja v stvarih ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

3. Države članice lahko štejejo za davčnega zavezanca tudi vsakogar, ki občasno opravi transakcijo v zvezi z dejavnostmi iz odstavka 2 in še posebej eno od naslednjih:

- (a) dobavo objektov ali delov objektov in zemljišč, na katerih stojijo pred prvo uporabo; države članice lahko določijo pogoje uporabe tega kriterija za spremembe objektov in zemljišč, na katerih stojijo.

Države članice lahko namesto kriterija prve uporabe uporabljajo tudi drug kriterij, kot je obdobje od datuma dokončanja objekta do datuma prve dobave ali obdobje od datuma prve uporabe do datuma naslednje dobave, pod pogojem, da ta obdobja niso daljša od petih ali dveh let.

Šteje se, da je „objekt“ vsaka konstrukcija, trajno povezana s tlemi ali v tleh;

- (b) dobavo gradbenih zemljišč.

„Gradbeno zemljišče“ pomeni vsako neopremljeno ali opremljeno zemljišče, ki ga kot takega opredelijo države članice.

4. Uporaba besede „neodvisno“ iz odstavka 1 iz obdavčevanja izključuje zaposlene in druge osebe, ki jih na delodajalca vežejo pogodba o zaposlitvi ali kakršne koli druge pravne vezi, ki glede delovnih pogojev, plačila in obveznosti delodajalca ustvarjajo odnos delodajalca in delojemalca.

S pogojem posvetovanj iz člena 29 lahko vsaka država članica obravnava kot enega davčnega zavezanca osebe s sedežem na ozemlju države, ki so kljub temu, da so pravno neodvisne, med seboj finančno, gospodarsko in organizacijsko tesno povezane.

5. Državni, regionalni in lokalni organi ter druge osebe javnega prava se ne štejejo za davčne zavezance v zvezi z dejavnostmi ali transakcijami, ki jih opravljajo kot organi oblasti, tudi če pobirajo dajatve, pristojbine, prispevke ali plačila v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami.

Pri opravljanju takšnih dejavnosti ali transakcij pa se štejejo za davčne zavezance v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami, če bi obravnava, kot da niso davčni zavezanci, povzročila znatno izkrivljanje konkurence.

V vsakem primeru se ti organi štejejo za davčne zavezance v zvezi z dejavnostmi iz Priloge D, če obseg teh dejavnosti ni tako majhen, da bi bil zanemarljiv.

Države članice lahko štejejo dejavnosti teh organov, ki so oproščene po členu 13 ali 28, za dejavnosti, ki jih opravljajo kot organi oblasti.

▼B

NASLOV V

OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE*Člen 5***Dobava blaga**

1. „Dobava blaga“ pomeni prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik.
2. Za premoženje v stvareh se štejejo tudi električna energija, plin ter energija za ogrevanje, hlajenje in podobno.
3. Države članice lahko za premoženje v stvareh štejejo naslednje:
 - (a) določene pravice do deleža na nepremičninah;
 - (b) stvarne pravice, ki dajejo imetniku pravico uporabnika nepremičnine;
 - (c) deleži ali udeležbe, ki so enakovredni deležem, ki dajejo imetniku pravno ali dejansko lastninsko pravico ali pravico do posesti nepremičnine ali dela nepremičnine.
4. Za dobavo v smislu odstavka 1 se šteje tudi:
 - (a) prenos lastninske pravice na premoženju proti plačilu odškodnine po nalogu ali v imenu organa oblasti ali na podlagi zakona;
 - (b) dejanska izročitev blaga na podlagi pogodbe o najemu blaga za določeno obdobje ali na podlagi prodajne pogodbe z odloženim plačilom, ki določa, da se ob normalnem poteku dogodkov lastništvo prenese najkasneje ob plačilu zadnjega obroka;
 - (c) prenos blaga po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija na nakup ali prodajo.

▼M10

5. Države članice lahko izročitev določenih gradbenih del štejejo za dobavo v smislu odstavka 1.

▼B

6. Za dobavo, opravljeno za plačilo, se šteje uporaba blaga s strani davčnega zavezanca, ki je del njegovih poslovnih sredstev, za njegovo zasebno rabo ali za zasebno rabo njegovih zaposlenih, ali brezplačna odtujitev ali splošnejše uporaba blaga za druge namene kot za namene njegove dejavnosti, kjer je bil davek na dodano vrednost od zadevnega blaga ali sestavin tega blaga v celoti ali deloma odbiten. Vendar pa se tako ne obravnava uporaba blaga za namene dajanja vzorcev ali daril manjših vrednosti za namene dejavnosti davčnega zavezanca.
7. Za dobavo, opravljeno za plačilo, lahko države članice štejejo:
 - (a) uporabo blaga s strani davčnega zavezanca za namene njegove dejavnosti, ki ga proizvede, konstruira, izkoplje, predela, nabavi ali uvozi v okviru takšne dejavnosti, kjer davek na dodano vrednost od takšnega blaga, če bi bilo pridobljeno od drugega davčnega zavezanca, ne bi bil v celoti odbiten;
 - (b) uporabo blaga s strani davčnega zavezanca za namene neobdavčljivih transakcij, kjer je bil davek na dodano vrednost od takšnega blaga v celoti ali deloma odbiten pri pridobitvi ali pri uporabi v skladu s pododstavkom (a);
 - (c) zadržanje blaga s strani davčnega zavezanca ali njegovih naslednikov po prenehanju opravljanja obdavčljive gospodarske dejavnosti, kjer je bil davek na dodano vrednost od takšnega blaga v celoti ali deloma odbiten pri pridobitvi ali pri uporabi v skladu s pododstavkom (a), razen v primerih iz odstavka 8.
8. Države članice lahko v primeru prenosa celotnih sredstev podjetja ali dela sredstev podjetja za plačilo ali brez plačila ali kot vložek v podjetje štejejo, da ni bila opravljena nobena dobava blaga in se tako prejemnik obravnava kot naslednik prenosnika. Po potrebi lahko države članice sprejmejo potrebne ukrepe za preprečitev izkrivljanja konkurence v primerih, kadar prejemnik ni v celoti zavezan davku.

▼ **B***Člen 6***Opravljanje storitev**

1. „Opravljanje storitev“ pomeni vsako transakcijo, ki ni dobava blaga v smislu člena 5.

Takšne transakcije lahko med drugim vključujejo:

- odstop premoženja v pravicah, ne glede na to, ali so te pravice ustanovljene z dokumentom ali ne;
- obveznosti opustitve dejanja ali dopustitve dejanja ali stanja;
- opravljanje storitev na podlagi naloga ali v imenu organa oblasti ali na podlagi zakona.

2. Za opravljanje storitev za plačilo se štejeta:

- (a) uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev podjetja, za zasebno rabo davčnega zavezanca ali za zasebno rabo njegovih zaposlenih ali splošneje za druge namene kot za namene njegove dejavnosti, kjer je davek na dodano vrednost za takšno blago v celoti ali deloma odbiten;
- (b) opravljanje storitev, ki jih davčni zavezanec opravi brezplačno za svojo zasebno rabo ali za zasebno rabo svojih zaposlenih ali splošneje za druge namene kot za namene svoje dejavnosti.

Države članice lahko odstopijo od določb tega odstavka, če takšno odstopanje ne vodi k izkrivljanju konkurence.

3. Za preprečitev izkrivljanja konkurence in s pogojem posvetovanj iz člena 29 lahko države članice obravnavajo kot opravljanje storitev za plačilo opravljanje storitev davčnega zavezanca za namene njegovega podjetja, če davek na dodano vrednost od takšne storitve, če bi jo opravil drug davčni zavezanec, ne bi bil v celoti odbiten.

4. Kadar davčni zavezanec pri opravljanju storitev deluje v svojem imenu in za račun druge osebe, se šteje, da je prejel in opravil te storitve sam.

5. Člen 5(8) se smiselno uporablja tudi za opravljanje storitev.

▼ **M4***Člen 7***Uvoz**

1. „Uvoz blaga“ pomeni:

- (a) vnos blaga, ki ne izpolnjuje pogojev iz členov 9 in 10 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti v Skupnost, ali blaga iz Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, ki ni v prostem prometu;

▼ **M6**

- (b) vnos blaga v Skupnost s tretjega ozemlja, razen blaga iz (a).

▼ **M4**

2. Kraj uvoza blaga je država članica, na ozemlju katere se nahaja blago, ob vnosu v Skupnost.

3. Ne glede na odstavek 2, kadar je za blago iz odstavka 1(a) pri vnosu v Skupnost začet eden od postopkov iz člena 16(1)(B) ► **M6** (a), (b), (c) in (d) ◀, postopek začasnega uvoza, s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev, ali zunanji tranzitni postopek, je kraj uvoza takega blaga v državi članici, na ozemlju katere se ti postopki končajo.

▼ **M6**

Podobno, kadar se za blago iz odstavka 1(b) ob vnosu v Skupnost začne eden od postopkov iz člena 33a(1)(b) ali (c), je kraj uvoza država članica, na ozemlju katere se ta postopek konča.

▼ **B**

NASLOV VI

KRAJ OBDAVČLJIVIH TRANSAKCIJ*Člen 8***Dobava blaga**

1. Za kraj dobave blaga se šteje:
 - (a) kadar blago odpošlje ali prevaža dobavitelj ali prejemnik blaga ali tretja oseba: kraj, kjer se blago nahaja, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku. Kadar blago namesti ali sestavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun s poskusnim zagonom ali brez njega, se za kraj dobave šteje kraj, kjer je blago nameščeno ali sestavljeno. Kadar se namestitev ali sestavljanje opravi ► **M4** v drugi državi članici kot je ◀ država dobavitelja, sprejme ► **M4** država članica na ozemlju katere se opravi instalacija ali sestavljanje ◀, vse potrebne ukrepe za izognitev dvojnemu obdavčevanju v tej državi;
 - (b) če se blago ne odpošilja ali prevaža: kraj, kjer se blago nahaja po opravljeni dobavi;

▼ **M6**

- (c) če se dobava blaga opravi na krovu plovil, zrakoplovov ali na vlakih med delom prevoza potnikov v Skupnosti: kraj, v katerem se prevoz potnikov začne.

Za namene uporabe te določbe:

- „del prevoza potnikov v Skupnosti“ pomeni del prevoza, ki se brez postanka na tretjem ozemlju opravi med krajem, v katerem se prevoz potnikov začne in krajem, kjer se prevoz potnikov konča,
- „kraj v katerem se prevoz potnikov začne“ pomeni predvideni prvi kraj, kjer bodo potniki znotraj Skupnosti vstopili, kadar je to ustrezno, po delu poti izven Skupnosti,
- „kraj v katerem se prevoz potnikov konča“ pomeni predvideni zadnji kraj znotraj Skupnosti, kjer potniki, ki so vstopili znotraj Skupnosti, izstopijo, kadar je to ustrezno, pred delom poti izven Skupnosti.

V primeru povratnega potovanja se povratna pot šteje za ločen prevoz.

Komisija najkasneje do 30. junija 1993 predloži Svetu poročilo, ki mu po potrebi priloži ustrezne predloge glede kraja obdavčitve blaga pri dobavi za potrošnjo in storitev, vključno z restavracijskimi storitvami, opravljenih za potnike na krovu plovil, zrakoplovov ali vlakih.

Svet do 31. decembra 1993 po posvetovanju z Evropskim parlamentom sprejme soglasno odločitev o predlogu Komisije.

Do 31. decembra 1993 lahko države članice oprostijo ali še naprej oprostijo dobave blaga za potrošnjo na krovu, za katerega se kraj obdavčitve določi v skladu z zgornjimi določbami, s pravico do odbitka davka na dodano vrednost, plačanega v predhodni fazi;

▼ **M23**

- (d) v primeru dobave plina preko distribucijskega sistema za zemeljski plin ali električne energije davčnemu zavezancu – preprodajalcu: kraj, kjer ima davčni zavezanec – preprodajalec sedež svoje dejav-

▼ **M23**

nosti ali stalno poslovno enoto, za katero je blago dobavljeno, ali če ni takega sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote, kraj kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva.

„Davčni zavezanec – preprodajalec“ za namene te določbe pomeni davčnega zavezanca, katerega osnovna dejavnost glede nabav plina in električne energije je preprodaja takih izdelkov in katerega lastna poraba teh izdelkov je zanemarljiva;

- (e) v primeru dobave plina preko distribucijskega sistema za zemeljski plin ali električne energije kadar taka dobava ni zajeta v točki (d): kraj, kjer naročnik dejansko rabi in porabi blago. Kadar ta naročnik dejansko ne porabi vsega ali dela blaga, se šteje, da je bilo to neporabljeno blago rabljeno in porabljeno v kraju, kjer ima sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, za katero je blago dobavljeno. Če ni takega sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote, se šteje, da je bilo blago rabljeno in porabljeno na kraju, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva.

▼ **M4**

2. Kadar je kraj odhoda pošiljke ali prevoza blaga v tretji državi, se z odstopanjem od odstavka 1(a) šteje, da je kraj dobave, ki jo opravi uvoznik kot je opredeljen v ► **M18** člen 21(4) ◀, in kraj vsakršnih kasnejših dobav, v državi članici uvoza blaga.

▼ **B***Člen 9***Opravljanje storitev**

1. Za kraj opravljanja storitve se šteje kraj, kjer ima izvajalec, ki opravi storitev, sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, iz katere opravi storitev, ali če nima takšnega sedeža ali stalne poslovne enote, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva.
 2. Vendar pa:
 - (a) je kraj opravljanja storitev v zvezi z nepremičninami, vključno s storitvami nepremičninskih zastopnikov in strokovnjakov, ter storitev za pripravo in koordinacijo gradbenih del, kot so storitve arhitektov in podjetij, ki zagotavljajo neposredni nadzor na kraju samem, kraj, kjer se nepremičnina nahaja;
 - (b) je kraj opravljenih prevoznih storitev kraj, kjer se opravi prevoz, pri čemer se upošteva prevožena razdalja;
 - (c) je kraj opravljanja storitev v zvezi:
 - z dejavnostmi s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih prireditev ali podobnih dejavnosti, vključno z dejavnostmi organizatorjev teh dejavnosti, in kadar je to ustrezno, opravljanjem pomožnih storitev,
 - s pomožnimi prevoznimi dejavnostmi, kot so nakladanje, razkladanje, pretovarjanje in podobne dejavnosti,
 - s ceditvijo premočnin,
 - z opravljanjem storitev na premočninah,
- kraj, kjer so te storitve dejansko opravljene;

▼ **M2**▼ **B**

- (e) je kraj, kjer so navedene storitve opravljene, če se opravijo za naročnike s sedežem izven Skupnosti ali za davčne zavezanca s sedežem v Skupnosti, vendar ne v isti državi, kjer ima izvajalec sedež, kraj, kjer ima naročnik sedež svoje dejavnosti ali ima stalno poslovno enoto, za katero se opravi storitev, ali, če takšen kraj ne obstaja, kraj, kjer ima naročnik stalno prebivališče ali začasno prebivališče:
- prenos in odstop avtorskih pravic, patentov, licenc, blagovnih znamk in podobnih pravic;

▼ **B**

- oglaševanje;
- storitve svetovalcev, inženirjev, svetovalnih pisarn, odvetnikov, računovodij in druge podobne storitve ter obdelava podatkov in dajanje informacij;
- obveznosti v zvezi s prenehanjem ali opustitvijo, v celoti ali deloma, poslovne dejavnosti ali pravice iz te točke (e);
- bančne, finančne in zavarovalne transakcije, vključno s pozavarovanjem, razen najema sefov;
- posredovanje osebja;
- storitve zastopnikov, ki delujejo v imenu in za račun drugega, kadar za svojega naročnika posredujejo storitve iz te točke (e);

▼ **M2**

- dajanje premočnin v najem, razen vseh vrst prevoznih sredstev ► **M15** ; ◀

▼ **M23**

- zagotavljanje dostopa do in prevoz ali prenos preko distribucijskih sistemov za zemeljski plin in električno energijo in opravljanje drugih neposredno povezanih storitev;

▼ **M15**

- telekomunikacije. Šteje se, da so telekomunikacijske storitve, storitve v zvezi s prenosom, oddajanjem ali sprejemanjem signalov, besed, slike in zvoka ali kakršne koli informacije po žičnih, radijskih, optičnih ali drugih elektromagnetnih sistemih, vključno s prenosom ali dodeljevanjem povezane pravice do uporabe zmogljivosti za takšen prenos, oddajanje ali sprejemanje. Telekomunikacijske storitve v smislu te določbe vključujejo tudi zagotavljanje dostopa do globalnih informacijskih omrežij ► **M21** ; ◀

▼ **M21**

- storitve radijskega in televizijskega oddajanja;
- elektronsko opravljane storitve, med drugim storitve, navedene v Prilogi L;

- (f) za kraj, kjer so opravljene storitve iz zadnje alineje pododstavka (e) za osebe, ki niso davčni zavezanci in katerih sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče je v državi članici, se šteje kraj, kjer je sedež osebe, ki ni davčni zavezanec, ali njeno stalno oziroma običajno prebivališče, če storitve opravlja davčni zavezanec, katerega sedež dejavnosti ali stalna poslovna enota, iz katere opravlja storitev, je zunaj Skupnosti, ali katerega stalno oziroma običajno prebivališče je zunaj Skupnosti, kadar takšnega kraja dejavnost ali takšne poslovne enote ni.

3. Da bi se države članice izognile dvojnemu obdavčevanju, neobdavčevanju ali izkrivljanju konkurence, lahko pri storitvah iz odstavka 2 (e), razen pri storitvah iz zadnje alineje, kolikor se opravljajo za osebe, ki niso davčni zavezanci, ter pri dajanju prevoznih sredstev v najem, upoštevajo:

▼ **B**

- (a) kraj opravljanja storitev, ki bi bil po tem členu na ozemlju države, zunaj Skupnosti, če se storitve dejansko uporabijo in uživajo zunaj Skupnosti;
- (b) kraj opravljanja storitev, ki bi bil po tem členu izven Skupnosti, na ozemlju države, če se storitve dejansko uporabijo in uživajo na ozemlju države.

▼ **M21**

4. V primeru telekomunikacijskih storitev ter storitev radijskega in televizijskega oddajanja iz odstavka 2(e), ki jih davčni zavezanec, katerega sedež dejavnosti ali stalna poslovna enota, iz katere opravlja storitev, je zunaj Skupnosti, ali katerega stalno oziroma običajno prebi-

▼ **M21**

vališče je zunaj Skupnosti, kadar takšnega kraja dejavnosti ali takšne poslovne enote ni, opravlja za osebe, ki niso davčni zavezanci in katerih sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče je v državi članici, uporabljajo države članice odstavka 3(b).

▼ **B**

NASLOV VII

OBDAVČLJIVI DOGODEK IN OBVEZNOST OBRAČUNA DAVKA*Člen 10*

1. (a) „Obdavčljivi dogodek“ je dogodek, s katerim so izpolnjeni pravni pogoji, potrebni za nastanek obveznosti obračuna davka.
- (b) „Obveznost obračuna“ davka nastane v trenutku, ko ima davčni organ po zakonu pravico zahtevati davek od osebe, ki ga je dolžna plačati, četudi se plačilo odloži.
2. Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka nastane, ko je blago dobavljeno ali so storitve opravljene. Dobave blaga, razen dobav iz člena 5(4)(b), in opravljanje storitev, pri katerih se izdajajo zaporedni obračuni ali se izvršijo zaporedna plačila, se štejejo za zaključene v trenutku, ko poteče obdobje, na katerega se taki obračuni ali plačila nanašajo. ► **M18** Države članice lahko v določenih primerih določijo, da se šteje, da so bile zaporedne dobave blaga in storitev, ki se opravljajo v daljšem časovnem obdobju končane najmanj v roku enega leta. ◀

Če je plačilo izvršeno pred opravljeno dobavo blaga ali preden so storitve opravljene, nastane obveznost obračuna davka ob prejemu plačila in od prejetega zneska.

Z odstopanjem od zgornjih določb lahko države članice določijo, da obveznost obračuna davka za določene transakcije ali za določene kategorije davčnih zavezancev nastane:

- najkasneje ob izdaji računa ► **M20** ————— ◀, ali
- najkasneje ob prejemu plačila ali
- če račun ► **M20** ————— ◀, ni izdan ali je izdan kasneje, v določenem obdobju od datuma obdavčljivega dogodka.

▼ **M4**

3. Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka nastane, ko je blago uvoženo. Če je za blago pri vnosu v Skupnost začet eden od postopkov iz člena 7(3), obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka nastaneta samo, če se za to blago ti postopki končajo.

Če pa je uvoženo blago zavezano carini, kmetijskim prelevmanom ali dajatvam z enakim učinkom, določenih v okviru skupne politike, obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka nastaneta, ko nastane obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna teh dajatev v Skupnosti.

Če uvoženo blago ni zavezano plačilu katerih koli od teh dajatev Skupnosti, države članice glede obdavčljivega dogodka in trenutka nastanka obveznosti obračuna davka uporabljajo določbe, ki veljajo za obračun carine.

▼ **B**

NASLOV VIII

DAVČNA OSNOVA*Člen 11*

A. Na ozemlju države

1. Davčna osnova:

▼B

- (a) pri dobavah blaga in storitev, razen tistih iz (b), (c) in (d) tega odstavka, je vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od kupca, naročnika ali tretje osebe za te dobave, vključno s subvencijami, ki so neposredno povezane s ceno takšnih dobav;
- (b) pri dobavah iz člena 5(6) in (7) je nabavna cena blaga ali podobnega blaga ali ob odsotnosti nabavne cene lastna cena blaga, določena v trenutku dobave;
- (c) pri dobavah iz člena 6(2) so celotni stroški davčnega zavezanca za opravljene storitve;
- (d) pri dobavah iz člena 6(3) je tržna vrednost opravljenih storitev.

„Tržna vrednost“ storitev je znesek, ki bi ga moral naročnik plačati neodvisnemu izvajalcu na ozemlju države pod pogoji lojalne konkurence za pridobitev enakovrstne storitve v enaki prodajni fazi in času, ko je storitev opravljena.

2. Davčna osnova vključuje:

- (a) davke, dajatve, prelevmane in takse, razen davka na dodano vrednost;
- (b) dodatne stroške, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki jih dobavitelj ali izvajalec zaračuna kupcu ali naročniku. Stroške, ki so predmet posebnega dogovora, lahko države članice štejejo za dodatne stroške.

3. Davčna osnova ne vključuje:

- (a) znižanja cen zaradi popustov za predčasno plačilo;
- (b) popustov na ceno in rabatov, odobrenih naročniku in obračunanih v trenutku dobave;
- (c) zneskov, ki jih davčni zavezanec prejme od svojega kupca ali naročnika kot povračilo za stroške, ki jih je plačal v imenu in za račun kupca ali naročnika in ki jih je v svojih knjigah knjižil na prehodnem kontu. Davčni zavezanec mora predložiti dokazilo o dejanskem znesku teh izdatkov in ne sme odbiti nobenega davka, ki je bil lahko obračunan od teh transakcij.

▼M8

4. Z odstopanjem od odstavkov 1, 2 in 3 lahko države članice, ki 1. januarja 1993 niso uporabljale možnosti iz tretjega pododstavka člena 12(3)(a), kadar uporabijo možnost iz Naslova B(6), za transakcije iz drugega pododstavka člena 12(3)(c) določijo, da je davčna osnova enaka delu zneska, ki se določi v skladu z odstavki 1, 2 in 3.

Ta del se določi tako, da je davek na dodano vrednost, ki ga je tako treba plačati, v vsakem primeru enak najmanj 5 % zneska, ki se določi v skladu z odstavki 1, 2 in 3.

▼B

B. *Uvoz blaga*

▼M6

1. Davčna osnova je carinska vrednost, določena v skladu z veljavnimi določbami Skupnosti; to velja tudi za uvoz blaga iz člena 7(1)(b).

▼M4

3. Davčna osnova vključuje, če že niso vključeni:

- (a) davke, dajatve, prelevmane in druge dajatve, ki se plačajo izven države članice uvoza in tiste, ki se plačajo zaradi uvoza, razen davka na dodano vrednost;
- (b) postranske stroške kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki nastanejo do prvega namembnega kraja na ozemlju države članice uvoza.

▼ M4

„Prvi namembni kraj“ je kraj, ki je naveden na tovrnem listu ali katerem koli drugem dokumentu, s katerim se blago uvozi v državo članico uvoza. Če prvi namembni kraj ni naveden, se za prvi namembni kraj šteje kraj prvega pretovora blaga v državi članici uvoza.

▼ M10

Prav tako se v davčno osnovo vključijo zgoraj navedeni postranski stroški, ki nastanejo pri prevozu v drug namembni kraj na ozemlju Skupnosti, če je ta kraj znan v trenutku nastanka obdavčljivega dogodka.

▼ B

4. Davčna osnova ne vključuje dejavnikov iz A(3)(a) in (b).

5. Kadar se ponovno uvaža začasno izvoženo blago ► **M4** iz skupnosti ◄, ki je bilo ► **M4** izven Skupnosti ◄ popravljeno, predelano ali obdelano bodisi je bilo izdelano ali obnovljeno ► **M4** ————— ◄, države članice sprejmejo ukrepe, da zagotovijo enako obravnavo blaga za namene davka na dodano vrednost, kakor bi se obravnavalo, če bi bili zgornji postopki na tem blagu opravljeni na ozemlju države.

▼ M8

6. Z odstopanjem od odstavkov 1 do 4 lahko države članice, ki 1. januarja 1993 niso uporabljale možnosti iz tretjega pododstavka člena 12 (3)(a) določijo, da je davčna osnova za uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin iz člena 26a(A)(a), (b) in (c) enaka delu zneska, ki se določi v skladu z odstavki 1 do 4.

Ta del se določi tako, da je davek na dodano vrednost, ki ga je tako treba plačati pri uvozu, v vsakem primeru enak najmanj 5 % zneska, ki se določi v skladu z odstavki 1 do 4.

▼ B

C. Druge določbe

1. Pri preklicu naročila, zavrnitvi ali celotnem ali delnem neplačilu ali znižanju cene po dobavi se davčna osnova ustrezno zmanjša pod pogoji, ki jih določijo države članice.

Države članice lahko odstopajo od tega pravila v primeru celotnega ali delnega neplačila.

▼ M4

2. Če je vrednost, za določitev davčne osnove pri uvozu, izražena v drugi valuti kot je valuta države članice, v kateri se opravi odmera, se menjalni tečaj določi v skladu z določbami Skupnosti za izračun carinske vrednosti.

Če je vrednost, za določitev davčne osnove za transakcijo, ki ni uvozna transakcija, izražena v drugi valuti kot je valuta države članice, v kateri se opravi odmera, je menjalni tečaj zadnji zabeleženi prodajni tečaj ob nastanku obveznosti obračuna davka na najbolj reprezentativnem deviznem trgu ali trgih v zadevni državi članici, ali tečaj, ki ga ta država članica določi s sklicevanjem na ta ali te trge glede na najnižji tečaj. Za nekatere od teh transakcij ali za določene kategorije davčnih zavezancev pa lahko države članice še naprej uporabljajo menjalni tečaj, določen v skladu z določbami Skupnosti, ki veljajo za izračun carinske vrednosti.

▼ B

3. Države članice lahko stroške vračljive embalaže bodisi:

- izključijo iz davčne osnove in sprejmejo potrebne ukrepe, da se ta znesek popravi, če se embalaža ne vrne,
- ali jih vključijo v davčno osnovo in sprejmejo potrebne ukrepe, da se ta znesek popravi, ko se embalaža dejansko vrne.

▼B

NASLOV IX

STOPNJE

Člen 12

1. Stopnja, ki se uporablja za obdavčljive transakcije, je stopnja, ki velja v trenutku obdavčljivega dogodka. Vendar pa:

(a) se v primerih iz drugega in tretjega pododstavka člena 10(2) uporabi stopnja, ki velja ob nastanku obveznosti obračuna davka;

▼M6

(b) se v primerih iz drugega in tretjega pododstavka člena 10(3) uporabi stopnja, ki velja v trenutku, ko nastane obveznost obračuna davka.

▼B

2. Če se stopnje spremenijo, lahko države članice:

— v primerih iz odstavka 1(a) izvedejo popravke, da upoštevajo stopnjo, veljavno v trenutku, ko je bilo blago dobavljeno ali storitve opravljene,

— sprejmejo vse ustrezne prehodne ukrepe.

▼M19

3. (a) Splošno stopnjo davka na dodano vrednost določi vsaka država članica kot odstotek od davčne osnove in je ista za dobavo blaga in za opravljanje storitev. Od 1. januarja 2001 do 31. decembra 2005 ta odstotek ne sme biti nižji od 15 %.

Na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom, Svet soglasno sprejme odločitev o višini splošne stopnje, ki se bo uporabljala po 31. decembru 2005.

▼M14

Države članice lahko uporabljajo tudi eno ali dve nižji stopnji. Te stopnje se določijo kot odstotek od davčne osnove, ki ne sme biti nižji od 5 % in se uporablja samo za dobave kategorij blaga in storitev iz Priloge H.

▼M21

Tretji pododstavek se ne uporablja za storitve iz zadnje alinee člena 9(2)(e).

▼M5

(b) Države članice lahko uporabljajo nižjo stopnjo za dobave zemeljskega plina in električne energije, če ni nevarnosti izkrivljanja konkurence. Država članica, ki namerava uporabljati takšno stopnjo, mora pred tem obvestiti Komisijo. Komisija odloči o obstoju nevarnosti izkrivljanja konkurence. Če Komisija ne sprejme takšne odločitve v treh mesecih od prejema informacije, se šteje, da nevarnost izkrivljanja konkurence ne obstaja.

▼M8

(c) Države članice lahko določijo, da se nižja stopnja ali ena od nižjih stopenj, ki jih uporabljajo v skladu s tretjim odstavkom (a), uporablja tudi za uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin iz člena 26a(A)(a), (b) in (c).

Kadar države članice uporabijo to možnost, lahko nižjo stopnjo uporabljajo tudi za dobave umetniških predmetov v smislu člena 26a(A)(a):

— ki jih opravi avtor ali njegovi pravni nasledniki,

— ki jih priložnostno opravi davčni zavezanec, ki ni obdavčljiv preprodajalec, če je te umetniške predmete uvozil davčni zavezanec sam ali mu jih je dobavil avtor ali njegovi pravni nasledniki ali, če je imel pravico do popolnega odbitka davka na dodano vrednost.

▼ **M11**▼ **M13**▼ **B**

4. ► **M5** ————— ◀ Vsaka nižja stopnja se določi tako, da je pri uporabi take nižje stopnje znesek davka na dodano vrednost takšen, da je od njega mogoče na običajen način odbiti celoten davek na dodano vrednost, ki je odbiten v skladu z določbami člena 17.

▼ **M5**

Na podlagi poročila Komisije Svet od leta 1994 dalje vsaki dve leti pregleda obseg nižjih stopenj. Svet se lahko na predlog Komisije soglasno odloči za spremembo seznama blaga in storitev iz Priloge H.

▼ **M8**

5. Pod pogoji iz odstavka 3(c) se za uvoz blaga uporablja enaka stopnja kot za dobavo enakega blaga na ozemlju države.

▼ **A2**

6. Portugalska republika lahko za transakcije, ki se izvajajo v avtonomnih regijah Azori in Madeira, in za neposredni uvoz v te regije uporablja nižje stopnje glede na tiste, ki se uporabljajo na celini.

▼ **B**

NASLOV X

OPROSTITVE

Člen 13

Oprostitev na ozemlju države

A. *Oprostitev za določene dejavnosti, ki so v javnem interesu*

1. Brez vpliva na druge določbe Skupnosti države članice pod pogoji, ki jih določijo zaradi zagotavljanja pravilne in enostavne uporabe takšnih oprostitev in preprečevanja vsakršnih možnih utaj, izogibanja ali zlorab davka, oprostijo:

- (a) opravljanje storitev javnih poštnih služb, razen prevoza potnikov in telekomunikacijskih storitev, ter dobavo blaga v zvezi z opravljanjem teh storitev;
- (b) bolnišnično in izvenbolnišnično zdravstveno oskrbo ter z njo tesno povezane dejavnosti, ki jih opravljajo osebe javnega prava ali jih pod socialnimi pogoji, primerljivimi s pogoji, ki veljajo za osebe javnega prava, opravljajo bolnišnice, centri za zdravljenje in diagnostiko ter druge uradno priznane ustanove podobne vrste;
- (c) zdravstveno oskrbo pri opravljanju medicinske in paramedicinske poklicne dejavnosti, kot jo opredeli posamezna država članica;
- (d) oskrbo s človeškimi organi, krvjo ter materinim mlekom;
- (e) storitve zobnih tehnikov pri opravljanju poklicne dejavnosti in zobno protetiko, ki jo dobavijo zobozdravniki in zobni tehniki;
- (f) storitve, ki jih za svoje člane opravijo neodvisne skupine oseb, katerih dejavnosti so oproščene ali niso predmet davka na dodano vrednost, in so neposredno namenjene za opravljanje njihove dejavnosti, če te skupine od svojih članov zahtevajo samo natančno povrnitev njihovega deleža skupnih stroškov in ni verjetno, da bi takšna oprostitve povzročila izkrivljanje konkurence;

▼B

- (g) opravljanje storitev in dobavo blaga, ki je tesno povezana s socialnim skrbstvom in socialnovarstvenim delom, vključno z dobavami s strani domov za ostarele, ki jih opravljajo osebe javnega prava ali druge organizacije, ki jih država članica priznava kot dobrodelne;
 - (h) opravljanje storitev in dobavo blaga, ki je tesno povezana z varstvom otrok in mladine in jo opravljajo osebe javnega prava ali druge organizacije, ki jih država članica priznava kot dobrodelne;
 - (i) izobraževanje otrok ali mladine, šolsko ali univerzitetno izobraževanje, poklicno usposabljanje ali prekvalifikacijo, vključno z opravljanjem storitev in dobavo blaga, tesno povezano s temi storitvami, če te dejavnosti opravljajo osebe javnega prava, ki so temu namenjene, ali druge organizacije, ki jim država članica priznava podoben namen;
 - (j) poučevanje, ki ga učitelji opravljajo zasebno in se nanaša na šolsko ali univerzitetno izobraževanje;
 - (k) določeno zagotavljanje osebja s strani verskih ali filozofskih institucij za namene iz pododstavkov (b), (g), (h) in (i) tega člena zaradi zadovoljevanja duhovnih potreb;
 - (l) opravljanje storitev in dobavo blaga, ki je tesno povezana s temi storitvami in jo opravljajo neprofitne organizacije s cilji politične, sindikalne, verske, domoljubne, filozofske, človekoljubne ali državljanske narave svojim članom kot povračilo za članarino, določeno v skladu z njihovimi pravili, če ni verjetno, da bi takšna oprostitve povzročila izkrivljanje konkurence;
 - (m) določene storitve, ki so tesno povezane s športom ali telesno vzgojo in jih nepridobitne organizacije opravijo posameznikom, ki se ukvarjajo s športom ali telesno vzgojo;
 - (n) določene kulturne storitve in blago, tesno povezano s temi storitvami, ki jih opravljajo osebe javnega prava ali druge kulturne ustanove, ki jih priznava država članica;
 - (o) opravljanje storitev in dobavo blaga, ki jih opravljajo organizacije, katerih dejavnosti so oproščene v skladu z določbami pododstavkov (b), (g), (h), (i), (l), (m) in (n) zgoraj, v zvezi z dogodki za zbiranje denarnih sredstev, ki jih te organizacije organizirajo izključno za svojo lastno korist, če ni verjetno, da bi takšna oprostitve povzročila izkrivljanje konkurence. Države članice lahko uvedejo kakršne koli potrebne omejitve, zlasti glede števila dogodkov ali zneska prejemkov, pri katerem so organizacije še upravičene do oprostitve;
 - (p) opravljanje prevoznih storitev za bolne ali poškodovane osebe v vozilih, ki so za ta namen posebej prirejena, s strani pristojno pooblaščenih oseb;
 - (q) dejavnosti javnih radijskih in televizijskih ustanov, razen komercialnih.
2. (a) Države članice lahko odobrijo osebam, ki niso osebe javnega prava, vsako od oprostitve iz pododstavkov (l)(b), (g), (h), (i), (l), (m) in (n) tega člena, če v vsakem posameznem primeru izpolnjujejo enega ali več naslednjih pogojev:
- njihov cilj ni sistematično doseganje dobička, če pa dobiček vseeno dosežejo, ga ne razdelijo, ampak ga namenijo nadaljnjemu opravljanju ali izboljšanju opravljanja storitev,
 - v glavnem jih prostovoljno upravljajo in vodijo osebe, ki same ali prek posrednikov nimajo neposredne ali posredne pravice do deleža v rezultatih teh dejavnosti,
 - zaračunavajo cene, ki jih odobrijo organi oblasti ali ki niso višje od takšnih odobrenih cen, ali za storitve, za katere ni potrebna odobritev, cene, nižje od tistih, ki jih za podobne storitve zaračunavajo komercialna podjetja, zavezanci za davek na dodano vrednost,
 - ni verjetno, da bi oprostitve za te storitve povzročila izkrivljanje konkurence, na primer, da bi postavila v slabši položaj komercialna podjetja, zavezana davku na dodano vrednost.

▼B

- (b) Dobava storitev ali blaga ni oproščena v skladu s pododstavki (1)(b), (g), (h), (i), (l), (m) in (n), če:
 - ni nujna za oproščene transakcije,
 - je njen osnovni namen, da organizacija pridobi dodatni prihodek z opravljanjem transakcij, ki neposredno konkurirajo transakcijam komercialnih podjetij, zavezanih za davek na dodano vrednost.

B. Druge oprostitve

Brez poseganja v druge določbe Skupnosti države članice pod pogoji, ki jih določijo zaradi zagotavljanja pravilne in enostavne uporabe oprostitve in preprečevanja vsakršnih možnih utaj, izogibanj ali zlorab, oprostitijo:

- (a) zavarovalne in pozavarovalne transakcije, vključno s povezanimi storitvami, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki;
- (b) lizing ali dajanje v najem nepremičnin, razen:
 1. nastanitve, kot je opredeljena v zakonodaji držav članic, v hotel-skem sektorju ali v sektorjih s podobnimi funkcijami, vključno z nastanitvijo v počitniških taborih ali na prostorih, urejenih za taborjenje;
 2. dajanja v najem garaž in površin za parkiranje vozil;
 3. dajanja v najem stalno instalirane opreme in strojev;
 4. najema sefov.

Države članice lahko uporabijo nadaljnje izključitve iz obsega te oprostitve;
- (c) dobave blaga, ki se v celoti uporabijo za dejavnost, oproščeno po tem členu ali členu 28(3)(b), če za to blago ni bilo mogoče uveljavljati pravice do odbitka ali če ob pridobitvi ali izdelavi blaga davek na dodano vrednost ni postal odbiten na podlagi člena 17(6);
- (d) naslednje transakcije:
 1. dajanje kreditov in posredovanje v zvezi s krediti ter upravljanje kreditov s strani osebe, ki kredit odobri;
 2. sklepanje ali druge vrste poslovanja v zvezi z garancijami za kredite ali kakršnimi koli drugimi oblikami zavarovanja denarja ter upravljanje garancij za kredite s strani osebe, ki kredit odobri;
 3. transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z depoziti, tekočimi računi, plačili, transferji, dolгови, čeki ali drugimi plačilnimi instrumenti, razen izterjave dolgov in factoringa;
 4. transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z valuto, bankovci in kovanci, ki se uporabljajo kot zakonito plačilno sredstvo, razen zbirke; za „zbirke“ se štejejo zlati in srebrni kovanci ter kovanci iz drugih kovin ali bankovci, ki običajno niso v uporabi kot zakonito plačilno sredstvo, ali kovanci numizmatičnega pomena;
 5. transakcije, vključno s posredovanjem, razen upravljanja in hrambe, z delnicami, deleži v družbah ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen z:
 - dokumenti, ki ustanavljajo lastništvo na blagu,
 - pravicami ali vrednostnimi papirji iz člena 5(3);
 6. upravljanje posebnih investicijskih skladov, ki jih opredelijo države članice;
- (e) poštne znamke po nominalni vrednosti, ki se uporabljajo za poštne storitve na ozemlju države, fiskalne znamke ter druge podobne znamke;
- (f) stave, loterije in druge oblike iger na srečo pod pogoji in omejitvami, ki jih določi vsaka država članica;
- (g) dobave objektov ali delov objektov ter zemljišč, na katerih stojijo, razen tistih iz člena 4(3)(a);

▼ B

- (h) dobave nepozidanih zemljišč, razen dobav gradbenih zemljišč iz člena 4(3)(b).

C. Izbire

Države članice lahko dovolijo davkoplačevalcem pravico do izbire za obdavčitev v primerih:

- (a) dajanja v najem in lizing nepremičnin;
(b) transakcij iz B(d), (g) in (h) tega člena.

Države članice lahko omejijo obseg te pravice do izbire in podrobneje določijo pogoje za njeno uporabo.

*Člen 14***Oprostitev pri uvozu**

1. Brez vpliva na druge določbe Skupnosti države članice pod pogoji, ki jih določijo zaradi zagotovitve pravilne in enostavne uporabe takšnih oprostitev in preprečevanja vsakršnih možnih utaj, izogibanj ali zlorab, oprostitjo:

- (a) dokončen uvoz blaga, katerega dobava s strani davčnega zavezanca bi bila v državi v vsakem primeru oproščena;

▼ M4

▼ M6

▼ B

- (d) dokončen uvoz blaga, ki izpolnjuje pogoje za druge oprostitve carine, kakor so določene s skupno carinsko tarifo ► **M4** ———— ◀. Vendar pa imajo države članice na izbiro, da ne odobrijo oprostitve, če bi ta lahko zelo poslabšala pogoje konkurence ► **M4** ———— ◀.

▼ M6

Ta oprostitve se uporablja tudi za uvoz blaga v smislu člena 7(1)(b), za katerega bi se lahko uporabila zgornja oprostitve, če bi bilo uvoženo v skladu s členom 7(1)(a);

▼ B

- (e) ponoven uvoz blaga, ki ga v stanju, kakor je bilo izvoženo, ponovno uvaža oseba, ki ga je izvozila, če izpolnjuje pogoje za oprostitve carine ► **M4** ———— ◀;

▼ M4

▼ B

- (g) uvoz blaga:
- v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov, ki izpolnjuje pogoje za oprostitve carine ► **M4** ———— ◀;
 - s strani mednarodnih organizacij, ki jih kot take priznavajo organi oblasti države gostiteljice, in članov takih organizacij, z omejitvami in pod pogoji, ki jih določajo mednarodne konvencije o ustanovitvi organizacij ali sporazumi o sedežu teh organizacij;
 - ki ga na ozemlje držav članic, pogodbenic Severnoatlantske zveze, uvozijo oborožene sile drugih držav, pogodbenic te zveze, za potrebe teh sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi;
- (h) uvoz ulova, nepredelanega ali obdelanega po postopkih za ohranitev kakovosti za prodajo, vendar še nedobavljenega, ki ga izvajalci morskega ribolova pripeljejo v pristanišče;

▼B

- (i) opravljanje storitev v zvezi z uvozom blaga, če je vrednost takšnih storitev vključena v davčno osnovo v skladu s členom 11B(3)(b);
- (j) zlato, ki ga uvozijo centralne banke;

▼M23

- (k) uvoz plina preko distribucijskega sistema za zemeljski plin ali električne energije.

▼B

2. Komisija čim prej predloži Svetu predloge za določitev davčnih pravil Skupnosti, ki natančneje opredelijo obseg oprostitvev iz odstavka 1, in podrobnejša pravila za njihovo izvajanje.

Do začetka veljavnosti teh pravil lahko države članice:

- ohranijo v veljavi svoje nacionalne določbe o zadevah v zvezi z zgornjimi določbami,
- prilagodijo svoje nacionalne določbe, da čim bolj zmanjšajo izkrivljanje konkurence in predvsem preprečijo neobdavčevanje ali dvojno obdavčevanje z davkom na dodano vrednost v Skupnosti,
- za doseg oprostitev uporabljajo kakršne koli administrativne postopke, za katere menijo, da so najustreznejši.

Države članice o ukrepih, ki so jih sprejele in jih sprejemajo v skladu s prejšnjimi določbami, obvestijo Komisijo, ta pa obvesti druge države članice.

*Člen 15***▼M4**

Oprostitve pri izvozu iz Skupnosti in podobnih transakcijah ter pri mednarodnih prevozih

▼B

Brez poseganja v druge določbe Skupnosti države članice pod pogoji, ki jih določijo zaradi zagotavljanja pravilne in enostavne uporabe takšnih oprostitvev in preprečevanja vsakršnih utaj, izogibanja ali zlorab, oprostitijo:

1. dobavo blaga, ki ga prodajalec ali druga oseba za njegov račun odpošlje ali odpelje v namembni kraj ► **M4** izven Skupnosti ◄;
2. dobavo blaga, ki ga kupec ali druga oseba, ki nima sedeža na ozemlju države, za njegov račun odpošlje ali odpelje v namembni kraj ► **M4** izven Skupnosti ◄, razen blaga, ki ga prevaža kupec sam in je namenjeno opremljanju, oskrbovanju z gorivom in drugemu oskrbovanju zasebnih čolnov, zasebnih zrakoplovov ali katerih koli drugih prevoznih sredstev za zasebno rabo.

▼M10

Pri dobavi blaga, ki se prevaža v osebni prtljagi potnikov, se ta oprostitvev uporablja pod pogojem, da:

- potnik nima stalnega prebivališča znotraj Skupnosti,
- je blago odpeljano v namembni kraj izven Skupnosti pred koncem tretjega meseca, ki sledi mesecu, v katerem se opravi dobava,
- je skupna vrednost dobave, skupaj z davkom na dodano vrednost, višja od protivrednosti 175 ECU v nacionalni valuti, določeni v skladu s členom 7(2) Direktive 69/169/EGS ⁽¹⁾; države članice pa lahko oprostitijo dobavo, katere skupna vrednost je nižja od tega zneska.

Za namene uporabe drugega pododstavka:

- potnik, ki nima stalnega prebivališča znotraj Skupnosti pomeni potnika, katerega stalno ali običajno prebivališče ni znotraj Skupnosti. Za namene te določbe „stalno ali običajno prebivališče“ pomeni kraj, ki je kot tak naveden v potnem listu, osebni

⁽¹⁾ UL L 133, 4.6.1969, str. 6. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 94/4/ES (UL L 60, 3.3.1994, str. 14).

▼ M10

izkaznici ali v drugem identifikacijskem dokumentu, ki ga za veljavnega priznava država članica, na ozemlju katere je opravljena dobava,

- za dokazilo o izvozu velja račun ali drug dokument namesto njega, ki ga potrdi carinski urad v kraju, kjer blago zapusti Skupnost.

Vsaka država članica pošlje Komisiji vzorce žigov, ki jih uporablja za potrjevanje iz druge alineje tretjega pododstavka. Komisija pošlje to informacijo davčnim organom drugih držav članic.

▼ M4

3. storitve, opravljene na premočninah, ki so bile pridobljene ali uvožene zaradi opravljanja teh storitev na ozemlju znotraj Skupnosti in ki jih iz Skupnosti odpošlje ali odpelje oseba, ki opravlja te storitve, ali naročnik, ► **M6** če nima sedeža na ozemlju države ◄, ali druga oseba v imenu enega od njiju;

▼ B

4. dobavo blaga za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje:
 - (a) plovil za plovbo na odprtem morju, ki opravljajo prevoz potnikov za plačilo ali so namenjena opravljanju komercialne, industrijske ali ribiške dejavnosti;
 - (b) plovil za reševanje ali pomoč na morju ali za priobalni ribolov, razen za oskrbovanje ladij za priobalni ribolov;
 - (c) vojaških plovil, kakor je opredeljeno pod tarifno številko 89.01 A skupne carinske tarife, ki zapustijo državo in so namenjena v tuja pristanišča ali sidrišča.

▼ M6

Komisija čim prej predloži Svetu predloge za določitev davčnih pravil Skupnosti o področju uporabe in praktični ureditvi izvajanja te oprostitve in oprostitev iz odstavkov (5) do (9). Do začetka veljavnosti teh pravil lahko države članice omejijo obseg oprostitve iz tega odstavka;

▼ B

5. dobavo, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem pomorskih plovil iz odstavka 4(a) in (b) ter dobavo, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, vključno z ribiško opremo, ki je vgrajena ali se pri tem uporablja;
6. dobavo, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem zrakov plovov, ki jih uporabljajo letalske družbe predvsem za polete na mednarodnih zračnih poteh za plačilo, ter dobavo, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, ki je vgrajena ali se pri tem uporablja;
7. dobavo blaga zaradi oskrbovanja z gorivom in drugega oskrbovanja zrakov plovov iz odstavka 6;
8. opravljanje storitev, razen storitev iz odstavka 5, za neposredne potrebe pomorskih plovil iz navedenega odstavka ali njihovega tovora;
9. opravljanje storitev, razen storitev iz odstavka 6, za neposredne potrebe zrakov plovov iz navedenega odstavka ali njihovega tovora;
10. dobave blaga in storitev:
 - v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov,
 - mednarodnim organizacijam, ki jih kot take priznavajo organi oblasti države gostiteljice, in članom takih organizacij, z omejitvami in pod pogoji, ki jih določajo mednarodne konvencije o ustanovitvi organizacij ali sporazumi o sedežu teh organizacij,
 - opravljene na ozemlju države članice, pogodbenice Severnoatlantske zveze, za potrebe oboroženih sil drugih držav, pogodbenic te zveze, ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi,

▼ **M4**

— v drugo državo članico in namenjene za oborožene sile katere koli države članice, ki je pogodbenica Severnoatlantske zveze, razen same namembne države članice, za potrebe teh oboroženih sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri zagotavljanju skupne obrambe.

▼ **B**

Do sprejetja davčnih pravil Skupnosti za to oprostitev veljajo ► **M4** ► **M6** omejitve ◀, ki jih določi država članica gostiteljica ◀.

▼ **M6**

Kadar se blago ne odpošlje ali odpelje iz države in pri storitvah se lahko oprostitev izvaja na način vračila davka;

▼ **B**

11. dobave zlata centralnim bankam;
12. blago, dobavljeno pooblaščenim organizacijam, ki ga izvozijo ► **M4** iz Skupnosti ◀ kot del njihovih človekoljubnih, dobrodelnih dejavnosti ali dejavnosti poučevanja ► **M4** izven Skupnosti ◀. Ta oprostitev se lahko izvaja tudi na način vračila davka;

▼ **M6**

13. opravljanje storitev, vključno s prevoznimi in pomožnimi posli, razen opravljanja storitev, ki so oproščene v skladu s členom 13, če so neposredno povezane z izvozom ali uvozom blaga, ki ga zajemajo določbe člena 7(3) ali člena 16(1), Naslov A;

▼ **B**

14. storitve, ki jih opravijo pooblaščenci in drugi posredniki, delujoči v imenu druge osebe in za njen račun, če so te storitve del transakcij iz tega člena ali transakcij, opravljenih ► **M4** izven Skupnosti ◀.

Ta oprostitev se ne nanaša na potovalne agente, ki opravljajo v potnikovem imenu in za njegov račun storitve, ki se opravijo v drugih državah članicah;

▼ **A2**

15. Portugalska republika lahko obravnava pomorski in zračni promet med otoki, ki sestavljajo avtonomni regiji Azori in Madeira, in med njima in celino, na enak način kot mednarodni promet.

▼ **B***Člen 16***Posebne oprostitve v zvezi z mednarodnim blagovnim prometom**

1. Brez poseganja v druge določbe Skupnosti lahko države članice s pogojem posvetovanj iz člena 29, če transakcije niso namenjene za končno porabo in/ali potrošnjo in je znesek davka na dodano vrednost, obračunan ob sprostitvi za domačo porabo, enak znesku davka, ki bi bil obračunan, če bi bila vsaka taka transakcija obdavčena pri uvozu ali na ozemlju države, sprejmejo posebne ukrepe, s katerimi so oproščene plačila davka na dodano vrednost vse ali nekatere od naslednjih transakcij:

▼ **M4**

- A. uvoz blaga, namenjenega da se zanj začne postopek skladiščenja, razen carinskega skladiščenja;
- B. dobave blaga, namenjenega, da:
 - a) se predloži carinskemu organu in, kadar je to ustrezno, da v začasno hrambo;
 - b) se vnese v prosto carinsko cono ali v prosto skladišče;
 - c) se da v postopek carinskega skladiščenja ali v postopek aktivnega oplemenitenja;
 - d) se pripelje v teritorialne vode:
 - za vgradnjo v vrtnalnice ali proizvodne ploščadi zaradi gradnje, popravila, vzdrževanja, spremembe ali opremljanja takšnih ploščadi ali za povezavo takšnih vrtnalnic ali proizvodnih ploščadi s kopnim,

▼ M4

— za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje vrtnih ali proizvodnih ploščadi;

e) se da v postopek skladiščenja, razen carinskega skladiščenja.

Kraji iz (a), (b), (c) in (d) se opredelijo z veljavnimi carinskimi določbami Skupnosti;

C. opravljanje storitev v zvezi z dobavami blaga iz B;

D. dobave blaga in storitev, opravljene na mestih iz B in ki so še v enem od postopkov, iz B;

E. dobave:

— blaga iz člena 7(1)(a), ki je še vedno v postopku začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvozne dajatve ali v zunanjem tranzitnem postopku,

— blaga iz člena 7(1)(b), ki je še vedno v notranjem tranzitnem postopku Skupnosti iz člena 33a,

ter opravljanje storitev v zvezi s takimi dobavami.

▼ B

2. S pogojem posvetovanj iz člena 29 se lahko države članice odločijo oprostiti uvoza in dobave blaga davčnega zavezanca, ki namerava to blago izvoziti v stanju, kakor je ali po predelavi, kakor tudi opravljanja storitev v zvezi z njegovo izvozno dejavnostjo, vendar samo do zneska, ki je enak vrednosti izvoza tega davčnega zavezanca v predhodnih 12 mesecih.

3. Komisija Svetu čim prej predloži predloge skupnih postopkov za uporabo davka na dodano vrednost za transakcije iz odstavkov 1 in 2.

NASLOV XI**ODBITKI***Člen 17***Nastanek in obseg pravice do odbitka**

1. Pravica do odbitka nastane v trenutku, ko nastane obveznost za obračun odbitnega davka.

2. Dokler se blago in storitve uporabljajo za namene njegovih obdavčljivih transakcij, je davčni zavezanec upravičen odbiti davek, ki ga je dolžan plačati:

(a) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal za blago ali storitve, ki mu jih je dobavil ali mu jih bo dobavil drug davčni zavezanec;

(b) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal za uvoženo blago;

(c) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan v skladu s členoma 5(7) (a) in 6(3).

3. Države članice vsakemu davčnemu zavezancu tudi odobrijo pravico do odbitka ali vračila davka na dodano vrednost iz odstavka 2, če se blago in storitve uporabljajo za namene:

(a) transakcij v zvezi z gospodarskimi dejavnostmi iz člena 4(2), opravljenih v drugi državi, ki bi bile upravičene do odbitka davka, če bi bile opravljene na ozemlju države;

(b) transakcij, oproščenih v skladu s členom 14(1)(i) in členoma 15 in 16(1)(B), (C) in (D) ter odstavkom 2;

(c) katerih koli transakcij, oproščenih v skladu s členom 13B(a) in (d), odstavki 1 do 5, če ima naročnik sedež izven Skupnosti ali če so te transakcije neposredno povezane z blagom, namenjenim izvozu v državo izven Skupnosti.

▼B

4. Svet si prizadeva do 31. decembra 1977 na predlog Komisije soglasno sprejeti pravila Skupnosti, ki v skladu z odstavkom 3 določajo postopke za vračilo davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju države. Do začetka veljavnosti takšnih postopkov Skupnosti države članice same določijo način vračila. Če davčni zavezanec ni rezident na ozemlju Skupnosti, lahko države članice zavrnejo vračilo ali naložijo dodatne pogoje.

5. Za blago in storitve, ki jih bo davčni zavezanec uporabil bodisi za transakcije iz odstavkov 2 in 3, pri katerih je davek na dodano vrednost odbiten, bodisi za transakcije, pri katerih davek na dodano vrednost ni odbiten, je odbiten samo takšen delež davka na dodano vrednost, ki se pripiše prvim transakcijam.

Ta delež se v skladu s členom 19 določi za vse transakcije, ki jih opravlja davčni zavezanec.

Države članice pa lahko:

- (a) dovolijo, da davčni zavezanec določi delež za vsako področje svoje dejavnosti, če vodi ločeno knjigovodstvo za vsako področje;
- (b) zahtevajo, da davčni zavezanec določi delež za vsako področje svoje dejavnosti in za vsako področje vodi ločeno knjigovodstvo;
- (c) dovolijo ali zahtevajo, da davčni zavezanec opravi odbitek na podlagi uporabe vsega blaga ali dela blaga in storitev;
- (d) dovolijo ali zahtevajo, da davčni zavezanec v skladu s pravilom iz prvega pododstavka opravi odbitek od vsega blaga in storitev, uporabljenih za transakcije iz tega pododstavka;
- (e) kadar je davek na dodano vrednost, ki za davčnega zavezanca ni odbiten, neznaten, določijo, da se šteje, kakor da ga ni.

6. Najkasneje pred potekom štirih let od datuma začetka veljavnosti te direktive Svet na predlog Komisije soglasno odloči, kateri izdatki niso upravičeni do odbitka davka na dodano vrednost. Davek na dodano vrednost v nobenem primeru ni odbiten za izdatke, ki niso nedvomno poslovni izdatki, kot so izdatki za luksuzne predmete, razvedrilo ali zabavo.

Do začetka veljavnosti zgornjih pravil lahko države članice ohranijo vse izključitve, določene v njihovih nacionalnih zakonodajah ob začetku veljavnosti te direktive.

7. S pogojem posvetovanj iz člena 29 lahko vsaka država članica zaradi cikličnih gospodarskih razlogov iz sistema odbitkov v celoti ali delno izvzame vso ali nekatero investicijsko blago ali del investicijskega blaga ali drugo blago. Za ohranitev enakih pogojev konkurence lahko države članice, namesto da ne dovolijo odbitkov, obdavčijo blago, ki ga davčni zavezanec bodisi sam proizvede ali kupi v državi bodisi uvozi, tako da ta davek ne preseže davka na dodano vrednost, ki bi bil obračunan ob pridobitvi istovrstnega blaga.

Člen 18

Pravila za uveljavljanje pravice do odbitka

1. Za uveljavljanje svoje pravice do odbitka mora davčni zavezanec:
 - (a) za odbitke po členu 17(2)(a) imeti račun, sestavljen v skladu s členom 22(3);
 - (b) za odbitke po členu 17(2)(b) imeti uvozni dokument, na katerem je naveden kot prejemnik ali uvoznik in, na katerem je znesek naveden oziroma omogoča izračun zneska dolgovane davka;
 - (c) za odbitke po členu 17(2)(c) izpolnjevati formalnosti, ki jih določi vsaka država članica;
 - (d) če je v primerih iz člena 21(1) dolžan plačati davek kot naročnik ali kupec, izpolnjevati formalnosti, ki jih določi vsaka država članica.

▼B

2. Davčni zavezanec opravi odbitek tako, da od skupnega zneska davka na dodano vrednost, dolgovanega za dano davčno obdobje, odšteje skupni znesek davka, za katerega je v istem obdobju nastala pravica do odbitka, ki se lahko uveljavlja v skladu z določbami odstavka 1.

Države članice pa lahko zahtevajo, da davčni zavezanci, ki opravljajo občasne transakcije, opredeljene v členu 4(3), pravico do odbitka uveljavijo samo v trenutku dobave.

3. Države članice določijo pogoje in postopke, po katerih se lahko davčnemu zavezancu dovoli odbitek, ki ga ni opravil v skladu z določbami odstavkov 1 in 2.

4. Če za dano davčno obdobje znesek dovoljenih odbitkov presega znesek dolgovanega davka, lahko države članice vrnejo davek ali pa presežek prenesejo v naslednje obdobje v skladu s pogoji, ki jih določijo.

Države članice pa lahko zavrnejo vračilo ali prenos, če je znesek presežka neznaten.

*Člen 19***Izračun odbitnega deleža**

1. Odbitni delež po prvem pododstavku člena 17(5) se določi z ulomkom, ki ima:

- v števcu skupni znesek letnega prometa brez davka na dodano vrednost, ki se nanaša na transakcije, pri katerih je davek na dodano vrednost odbiten po členu 17(2) in (3),
- v imenovalcu skupni znesek letnega prometa brez davka na dodano vrednost, ki se nanaša na transakcije, vključene v števcu, in transakcije, pri katerih davek na dodano vrednost ni odbiten. Države članice lahko v imenovalcu vključijo tudi znesek subvencij, razen subvencij iz člena 11A(1)(a).

Delež se določi na letni podlagi kot odstotek in se zaokroži navzgor na število, ki ne sme presegati naslednjega celega števila.

2. Z odstopanjem od določb odstavka 1 se pri izračunu odbitnega deleža ne upošteva znesek prometa, nanašajočega se na dobavo investicijskega blaga, ki ga je davčni zavezanec uporabljal za namene svoje dejavnosti. Izključijo se tudi zneski prometa, ki se nanašajo na transakcije iz člena 13B(d), če so to priložnostne transakcije, in na priložnostne transakcije z nepremičninami in priložnostne finančne transakcije. Če države članice uveljavijo izbiro iz člena 20(5), da ne zahtevajo popravka za investicijsko blago, lahko v izračun odbitnega deleža vključijo tudi odtujitev investicijskega blaga.

3. Začasni delež za leto je delež, ki se izračuna na podlagi podatkov o transakcijah v preteklem letu. Če v preteklem letu ni bilo takšnih transakcij ali če so bile transakcije v znesku neznatne, odbitni delež začasno določi davčni zavezanec na podlagi svojih napovedi pod nadzorom davčnega organa. Države članice pa lahko ohranijo svoja sedanja pravila.

Odbitki na podlagi takšnega začasnega deleža se popravijo, ko se v naslednjem letu določi končni delež.

*Člen 20***Popravki odbitkov**

1. Začetni odbitek se popravi po postopkih, ki jih določijo države članice, zlasti:

- (a) če je bil odbitek višji ali nižji od odbitka, do katerega je bil davčni zavezanec upravičen;
- (b) če se po opravljenem obračunu spremenijo dejavniki, uporabljeni za določitev zneska, ki se odbije, zlasti v primeru odpovedi nakupov ali znižanja cen; odbitek pa se ne popravi, če ostanejo transakcije v celoti ali delno neplačane, v primeru uradno dokazanega ali potrje-

▼B

nega uničenja, izgube ali tatvine premoženja ter v primeru dajanja daril manjših vrednosti ali dajanja vzorcev iz člena 5(6). Vendar pa lahko države članice zahtevajo popravek v primerih, ko transakcije v celoti ali delno ostanejo neplačane in v primeru tatvine.

2. Za investicijsko blago se popravek razporedi na obdobje petih let, vključno z letom, v katerem je bilo blago pridobljeno ali izdelano. Letni popravek znaša samo eno petino davka, obračunanega od tega blaga. Popravek se izvede na podlagi razlik v upravičenosti do odbitka v naslednjih letih glede na upravičenost v letu, v katerem je bilo blago pridobljeno ali izdelano.

Z odstopanjem od prejšnjega pododstavka lahko države članice za popravek upoštevajo obdobje celih pet let od trenutka prve uporabe blaga.

▼M10

Pri nepremičninah, ki so bile pridobljene kot investicijsko blago, se lahko obdobje popravka podaljša na največ 20 let.

▼B

3. Pri dobavi investicijskega blaga v obdobju popravka se šteje, kakor da jih je davčni zavezanec uporabljal za poslovni namen do konca obdobja popravka. Šteje se, da so takšne poslovne dejavnosti v celoti obdavčene, če je dobava omenjenega blaga obdavčena; šteje se, da so poslovne dejavnosti v celoti oproščene, če je dobava oproščena. Popravek se izvede samo enkrat za celotno preostalo obdobje popravka.

Vendar pa v zadnjem primeru države članice lahko določijo, da popravek ni potreben, če je kupec davčni zavezanec, ki to investicijsko blago uporablja izključno za transakcije, pri katerih je davek na dodano vrednost odbiten.

4. Za namene uporabe določb odstavkov 2 in 3 lahko države članice:

- opredelijo pojem investicijskega blaga,
- navedejo znesek davka, ki se upošteva za popravek,
- sprejmejo vse ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da popravek ne pomeni nobene neupravičene prednosti,
- dovolijo administrativne poenostavitve.

5. Če bi bil v kateri koli državi članici praktični učinek uporabe odstavkov 2 in 3 neznaten, lahko ta država članica, s pogojem posvetovanj iz člena 29, opusti uporabo teh odstavkov, pri čemer upošteva potrebo po preprečevanju izkrivljanja konkurence, celoten davčni učinek v zadevni državi članici in potrebo po ustrezni gospodarnosti administracije.

6. Če davčni zavezanec preide s splošnega načina obdavčitve na posebno ureditev ali obratno, lahko države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da davčni zavezanec zaradi tega nima neupravičenih koristi niti ni neupravičeno oškodovan.

NASLOV XII

OSEBE, KI SO DOLŽNE PLAČATI DAVEK

Člen 21

Osebe, ki so dolžne plačati davek oblastem

Davek na dodano vrednost so dolžni plačati:

1. po notranjem sistemu:

- (a) davčni zavezanci, ki opravljajo obdavčljive transakcije, razen transakcij iz člena 9(2)(e), ki jih opravlja davčni zavezanec, tuji rezident. Če obdavčljivo transakcijo opravi davčni zavezanec, tuji rezident, lahko država članica sprejme ureditev, po kateri davek plača druga oseba in ne davčni zavezanec, tuji rezident. Taka druga oseba je med drugim lahko davčni zastopnik ali druga

▼B

oseba, za katero se opravi obdavčljiva transakcija. Države članice lahko tudi določijo, da namesto davčnega zavezanca nekdo drug solidarno odgovarja za plačilo davka;

▼M15

- (b) davčni zavezanci, katerim so opravljene storitve iz člena 9(2)(e), ali osebe, ki so identificirane za namene davka na dodano vrednost na ozemlju države, ki so jim storitve iz člena 28b(C), (D), (E) in (F) opravljene, če storitve opravi davčni zavezanec s sedežem v tujini; države članice pa lahko zahtevajo, da izvajalec storitev solidarno odgovarja za plačilo davka na dodano vrednost;

▼B

- (c) vsaka oseba, ki na računu ali drugem dokumentu, ki se priznava kot račun, izkaže davek na dodano vrednost;
2. pri uvozu: oseba ali osebe, ki jih države članice, v katere se blago uvozi, določijo ali sprejmejo kot osebe za plačilo.

NASLOV XIII

OBVEZNOSTI OSEB, KI SO DOLŽNE PLAČATI DAVEK*Člen 22***Obveznosti po notranjem sistemu**

1. Vsak davčni zavezanec navede, kdaj začne, spremeni ali preneha opravljati dejavnost kot davčni zavezanec.
2. Vsak davčni zavezanec vodi dovolj podrobno knjigovodstvo, da omogoči uporabo davka na dodano vrednost in nadzor davčnega organa.
3. (a) Vsak davčni zavezanec za vsako dobavo blaga in storitev, ki jo opravi drugemu davčnemu zavezancu, izda račun ali drug dokument, ki se priznava kot račun, in hrani kopijo računa.
Vsak davčni zavezanec mora prav tako izdati račun za vsako predplačilo, ki mu ga opravi drug davčni zavezanec, preden je dobava blaga ali storitev opravljena ali dokončana.
- (b) Račun mora jasno izkazovati ceno brez davka in pripadajoči davek po posameznih stopnjah pa tudi kakršne koli oprostitve.
- (c) Države članice določijo merila za odločanje, ali se dokument prizna kot račun.
4. Vsak davčni zavezanec predloži obračun v roku, ki ga določi vsaka država članica. Ta rok ne sme presegati dveh mesecev po koncu vsakega davčnega obdobja. Države članice lahko določijo, da davčno obdobje traja en mesec, dva meseca ali eno četrtnje. Države članice lahko določijo tudi drugačna obdobja, ki pa ne smejo presegati enega leta.

Obračun mora vsebovati vse podatke, ki so potrebni za izračun davka, za katerega je nastala obveznost obračuna in odbitkov, ki se opravijo, ter kadar je to ustrezno in potrebno, za določitev davčne osnove, skupen znesek transakcij, ki se nanašajo na takšen davek in odbitke ter skupni znesek oproščenih dobav.

5. Vsak davčni zavezanec plača neto znesek davka na dodano vrednost ob predložitvi obračuna. Države članice pa lahko določijo drugačen datum za plačilo zneska ali lahko zahtevajo vmesno plačilo.
6. Države članice lahko zahtevajo, da davčni zavezanec predloži poročilo, ki vsebuje podatke iz odstavka 4, za vse transakcije, opravljene v preteklem letu. To poročilo mora zagotavljati vse potrebne podatke za popravke.
7. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da osebe, ki se v skladu s členom 21(1)(a) in (b) štejejo, da so dolžne plačati davek namesto davčnega zavezanca s sedežem v drugi državi ali ki so solidarno odgovorne za plačilo, izpolnjujejo zgornje obveznosti glede obračuna in plačila.

▼B

8. Brez vpliva na določbe, ki se sprejmejo v skladu s členom 17(4), lahko države članice naložijo še druge obveznosti, za katere menijo, da so potrebne za pravilno odmero in pobiranje davka ter preprečevanje goljufij.

9. Države članice lahko oprostijo davčnega zavezanca:

- nekaterih obveznosti,
- vseh obveznosti, če ti davčni zavezanci opravljajo samo oproščene transakcije,
- plačila dolgovanega davka, če je znesek neznaten.

▼M20*Člen 22a***Pravica do dostopa do računov, ki so shranjeni z elektronskimi sredstvi v drugi državi članici**

Ko davčni zavezanec shranjuje račune, ki jih izdaja ali prejema na elektronski način, ki jamči on-line dostop do podatkov in ko je mesto shranjevanja v državi članici, ki ni država članica, v kateri ima sedež, imajo pristojni organi v državi članici, v kateri ima sedež, za namene te direktive pravico do dostopa na elektronski način, za prenos in uporabo teh računov v mejah, ki so določene v predpisih države članice, kjer ima davčni zavezanec sedež in v kolikor ta država to zahteva za namene nadzora.

▼B*Člen 23***Obveznosti pri uvozu**

Države članice določijo podrobna pravila za pripravo deklaracij in plačil pri uvozu blaga.

Predvsem lahko države članice določijo, da davka na dodano vrednost, ki bi ga pri uvozu blaga morali plačati davčni zavezanci ali osebe, ki so dolžne plačati davek, ali določene kategorije teh oseb, ni treba plačati v trenutku uvoza, pod pogojem, da se davek kot tak navede v obračunu, ki se predloži v skladu s členom 22(4).

NASLOV XIV

POSEBNE UREDITVE*Člen 24***Posebna ureditev za majhna podjetja**

1. Države članice, ki bi pri uporabi splošne davčne ureditve za majhna podjetja lahko naleteli na težave zaradi njihovih dejavnosti ali strukture, imajo izbiro, da pod takšnimi pogoji in s takšnimi omejitvami, kot jih lahko določijo, vendar s pogojem posvetovanj iz člena 29, uporabljajo poenostavljene postopke, kot so pavšalne ureditve za obračunavanje in pobiranje davka, če to ne vodi k zmanjšanju davka.

2. Do datuma, ki ga na predlog Komisije soglasno določi Svet, ki pa ne sme biti kasnejši od datuma, na katerega se odpravi obračunavanje davka pri uvozu in odpustitev davka pri izvozu v trgovini med državami članicami:

- (a) države članice, ki so uporabile izbiro iz člena 14 Druge direktive Sveta z dne 11. aprila 1967 o uvedbi oprostitev ali progresivne davčne olajšave, lahko še naprej uporabljajo oprostitve in olajšave ter postopke za njihovo uporabo, če so v skladu s sistemom davka na dodano vrednost.

Tiste države članice, ki uporabljajo oprostitve davka za davčne zavezanca, katerih letni promet je manjši od protivrednosti 5 000 evropskih obračunskih enot v nacionalni valuti po menjalnem tečaju na dan sprejetja te direktive, lahko povečajo veljavno oprostitve do 5 000 evropskih obračunskih enot.

▼B

Države članice, ki uporabljajo progresivno davčno olajšavo, ne smejo niti povečati zgornje meje progresivnih davčnih olajšav niti odobriti ugodnejših pogojev za odobravanje te olajšave;

- (b) države članice, ki niso uporabile te izbire, lahkoodobrijo oprostitve davka davčnim zavezancem, katerih letni promet je največ enak protivrednosti 5 000 evropskih obračunskih enot v nacionalni valuti po menjalnem tečaju na dan sprejetja te direktive; če je ustrezno, lahkoodobrijo progresivno davčno olajšavo davčnim zavezancem, katerih letni promet presega zgornjo mejo, ki jo za uporabo oprostitve določijo države članice;
- (c) države članice, ki uporabljajo oprostitve davka za davčne zezavce, katerih letni promet je enak ali višji od protivrednosti 5 000 evropskih obračunskih enot v nacionalni valuti po menjalnem tečaju na dan sprejetja te direktive, lahko ta znesek povečajo, da ohranijo njegovo realno vrednost.

3. Pojma oprostitve in progresivna davčna olajšava se uporabljata za dobavo blaga in storitev majhnih podjetij.

Države članice lahko določene transakcije izvzamejo iz ureditve iz odstavka 2. Določbe odstavka 2 se v nobenem primeru ne uporabljajo za transakcije iz člena 4(3).

4. Promet, ki je osnova za uporabo določb odstavka 2, obsega znesek dobavljenega blaga in storitev, kakor so opredeljene v členih 5 in 6, brez davka na dodano vrednost v obsegu, kot so obdavčene, vključujoč oproščene transakcije z vračilom davka, plačanega predhodno v skladu s členom 28(2), in znesek transakcij, ki so oproščene v skladu s členom 15, znesek nepremičninskih transakcij, finančnih transakcij iz člena 13B (d) ter zavarovalnih storitev, razen če so te transakcije pomožne transakcije.

Pri izračunu prometa pa se ne upošteva odtujitev opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev podjetja.

5. Davčni zezavci, oproščeni davka, nimajo pravice do odbitka davka v skladu z določbami člena 17 niti ne smejo davka izkazovati na svojih računih ► **M20** ◀.

6. Davčni zezavci, upravičeni do oprostitve davka, se lahko odločijo za splošno ureditev davka na dodano vrednost ali za poenostavljene postopke iz odstavka 1. V tem primeru imajo pravico do vsakršne progresivne davčne olajšave, ki jo lahko določa nacionalna zakonodaja.

7. Ob uporabi odstavka 1 se davčni zezavci, ki uživajo progresivno olajšavo, obravnavajo kot davčni zezavci, za katere velja splošna ureditev davka na dodano vrednost.

8. Komisija vsake štiri leta in prvič 1. januarja 1982 po posvetovanju z državami članicami poroča Svetu o uporabi določb tega člena. Po potrebi in ob upoštevanju potrebe zagotoviti dolgoročno konvergenco nacionalnih predpisov temu poročilu predloži predloge za:

- (a) izboljšanje posebne ureditve za majhna podjetja;
- (b) prilagoditev nacionalnih sistemov glede oprostitve in progresivne olajšave davka na dodano vrednost;
- (c) prilagoditev meje 5 000 evropskih obračunskih enot iz odstavka 2.

9. Svet bo v primernem roku odločil, ali uresničevanje cilja iz člena 4 Prve direktive Sveta z dne 11. aprila 1967 zahteva uvedbo posebne ureditve za majhna podjetja, in se bo po potrebi odločil za omejitve in skupne pogoje izvajanja te ureditve. Do uvedbe takšne ureditve lahko države članice ohranijo svoje posebne ureditve, ki jih bodo uporabljale v skladu z določbami člena in kasneje sprejetih aktov Sveta.

▼M26

Člen 24a

Pri izvajanju členov 24(2) do (6) lahko naslednje države članice priznavajo oprostitve davka na dodano vrednost za davčne zezavce, katerih letni promet je manjši od protivrednosti v nacionalni valuti po tečaju zamenjave na dan njihovega pristopa:

▼ M26

- na Češkem: 35 000 EUR;
- v Estoniji: 16 000 EUR;
- na Cipru: 15 600 EUR;
- v Latviji: 17 200 EUR;
- v Litvi: 29 000 EUR;
- na Madžarskem: 35 000 EUR;
- na Malti: 37 000 EUR, če gre pretežno za gospodarsko dejavnost dobave blaga, 24 300 EUR, če gre pretežno za gospodarsko dejavnost opravljanja storitev z nizko dodano vrednostjo (visoki vložki), in 14 600 EUR v drugih primerih, predvsem za ponudnike storitev z visoko dodano vrednostjo (nizki vložki);
- na Poljskem: 10 000 EUR;
- v Sloveniji: 25 000 EUR;
- na Slovaškem: 35 000 EUR.

▼ B*Člen 25***Skupna pavšalna ureditev za kmete**

1. Če bi uporaba splošne ureditve davka na dodano vrednost ali poenostavljene ureditve iz člena 24 za kmete povzročila težave, lahko države članice za kmete uporabijo pavšalno ureditev za nadomestitev davka na dodano vrednost, obračunanega pri nakupih blaga in storitev, ki jih opravijo kmetje pavšalisti v skladu s tem členom.
2. Pomen izrazov, uporabljenih v tem členu:
 - „kmet“: davčni zavezanec, ki opravlja svojo dejavnost v enem od spodaj opredeljenih podjetij,
 - „kmetijsko, gozdarsko ali ribiško podjetje“: podjetje, ki ga kot takega priznava posamezna država članica v okviru proizvodnih dejavnosti iz Priloge A,
 - „kmet pavšalist“: kmet, za katerega velja pavšalna ureditev iz odstavka 3 in nadaljnjih odstavkov,
 - „kmetijski proizvodi“: blago, ki ga proizvede kmetijsko, gozdarsko ali ribiško podjetje v posamezni državi članici pri opravljanju dejavnosti iz Priloge A,
 - „kmetijska storitev“: katera koli storitev iz Priloge B, ki jo opravi kmet s svojo delovno silo in/ali z opremo, ki jo sam upravlja in ki se običajno uporablja v kmetijskem, gozdarskem ali ribiškem podjetju,
 - „davek na dodano vrednost, obračunan na vložke“: znesek skupnega davka na dodano vrednost od blaga in storitev, ki jih kupijo vsa kmetijska, gozdarska in ribiška podjetja posamezne države članice, za katere velja sistem pavšalne ureditve, če bi bil takšen davek za kmeta odbiten v skladu s členom 17, če bi zanj veljala splošna ureditev davka na dodano vrednost,
 - „odstotki pavšalnega nadomestila“: odstotki, ki jih določijo države članice v skladu z odstavkom 3 in ki jih uporabljajo v primerih iz odstavka 5, da bi omogočile kmetom pavšalistom nadomestiti davek na dodano vrednost, obračunan na vložke po določeni stopnji,
 - „pavšalno nadomestilo“: znesek, ki se v primerih iz odstavka 5 izračuna iz prometa kmeta pavšalista z uporabo odstotka pavšalnega nadomestila iz odstavka 3.
3. Države članice po potrebi določijo odstotke pavšalnega nadomestila in pred začetkom njihove uporabe o tem uradno obvestijo Komisijo. Ti odstotki temeljijo na makroekonomskih statistikah za kmete pavšaliste za pretekla tri leta. Ne smejo biti določeni tako, da bi kmetje pavšalisti pridobili večja vračila, kot znaša davek na dodano vrednost, obračunan na vložke. Države članice imajo izbiro, da te odstotke zmanjšajo na stopnjo nič. Odstotek se lahko zaokroži navzgor ali navzdol do najbližje polodstotne točke.

▼B

Države članice lahko določijo različne odstotke pavšalnega nadomestila za gozdarstvo, različna podpodročja kmetijstva in ribištvo.

4. Države članice lahko kmete pavšaliste oprostitjo obveznosti, ki jih imajo davčni zavezanci v skladu s členom 22.

5. Pavšalni odstotki iz odstavka 3 se uporabijo na ceno brez davka kmetijskih proizvodov in kmetijskih storitev, ki jih dobavijo kmetje pavšalisti drugim davčnim zavezanecem, ki niso kmetje pavšalisti. To nadomestilo izključuje vse druge oblike odbitkov.

6. Države članice lahko določijo, da pavšalno nadomestilo plača:

(a) davčni zavezanec, ki mu je bilo dobavljeno blago ali storitve. V tem primeru sme davčni zavezanec, ki mu je bilo dobavljeno blago ali storitve, po postopku, ki ga določijo države članice, odbiti od davka na dodano vrednost, za katerega je zavezan, znesek pavšalnega nadomestila, ki ga je plačal kmetu pavšalistu;

(b) ali organ oblasti.

7. Države članice sprejmejo vse potrebne določbe za pravilen nadzor plačila pavšalnega nadomestila kmetom pavšalistom.

8. Pri vseh dobavah kmetijskih proizvodov in kmetijskih storitev, razen proizvodov in storitev iz odstavka 5, se šteje, da je pavšalno nadomestilo plačal kupec ali naročnik.

9. Vsaka država članica lahko izvzame iz pavšalne ureditve določene kategorije kmetov in kmete, pri katerih uporaba splošne ureditve davka na dodano vrednost ali poenostavljena ureditev iz člena 24(1) ne bi povzročala administrativnih težav.

10. Vsak kmet pavšalist se lahko v skladu s pravili in pogoji, ki jih določi vsaka država članica, odloči za uporabo splošne ureditve davka na dodano vrednost ali za poenostavljeno ureditev iz člena 24(1).

11. Komisija do konca petega leta po začetku veljavnosti te direktive predloži Svetu nove predloge glede uporabe davka na dodano vrednost za transakcije v zvezi s kmetijskimi proizvodi in storitvami.

12. Kadar se odločijo za izbiro iz tega člena, države članice določijo enotno osnovo za odmero davka na dodano vrednost zaradi izvajanja ureditve virov lastnih sredstev z uporabo skupne metode izračuna iz Priloge C.

Člen 26

Posebna ureditev za potovalne agente

1. Države članice uporabljajo davek na dodano vrednost za delovanje potovalnih agentov v skladu z določbami tega člena, če potovalni agenti poslujejo z naročniki v svojem imenu in če pri zagotavljanju potovalnih zmogljivosti uporabljajo dobave in storitve drugih davčnih zavezancev. Ta člen se ne uporablja za potovalne agente, ki delujejo samo kot posredniki in obračunavajo davek v skladu s členom 11A(3)(c). V tem členu potovalni agenti vključujejo tudi organizatorje potovanj.

2. Vse transakcije, ki jih opravi potovalni agent v zvezi s potovanjem, se obravnavajo za eno storitev potovalnega agenta potniku. Obdavčljiva je v državi članici, v kateri ima potovalni agent sedež svoje dejavnosti ali ima stalno poslovno enoto, iz katere je potovalni agent opravil storitve. Davčna osnova in cena brez davka v smislu člena 22(3) (b) glede te storitve je marža potovalnega agenta, kar pomeni razliko med celotnim zneskom, ki ga plača potnik brez davka na dodano vrednost, in dejanskimi stroški potovalnega agenta za dobave in storitve, ki jih opravijo drugi davčni zavezanci, če so te transakcije v neposredno korist potnika.

3. Če so transakcije, ki jih za potovalnega agenta opravijo drugi davčni zavezanci, opravljene izven Skupnosti, se storitev potovalnega agenta obravnava kot oproščena dejavnost posredovanja v skladu s členom 15(14). Če so te transakcije opravljene v Skupnosti pa tudi izven nje, je lahko oproščen samo tisti del storitve potovalnega agenta, ki se nanaša na transakcije izven Skupnosti.

▼ **B**

4. Davek, ki ga potovalnemu agentu obračunajo drugi davčni zavezanec za transakcije, opisane v odstavku 2, in so v neposredno korist potnika, ni upravičen do odbitka ali vračila v katerikoli državi članici.

▼ **M8***Člen 26a***Posebna ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine***A. Opredelilive*

Za namene tega člena in brez vpliva na druge določbe Skupnosti:

(a) *umetniški predmeti* pomenijo predmete iz (a) Priloge I.

Države članice pa imajo možnost, da za „umetniške predmete“ ne štejejo predmetov iz zadnjih treh alinej (a) v Prilogi I;

(b) *zbirke* pomenijo predmete iz (b) Priloge I;

(c) *starine* pomenijo predmete iz (c) Priloge I;

(d) *rabljeno blago* pomeni premične stvari, ki so primerne za nadaljnjo uporabo takšne kot so, ali po popravilu, razen umetniških predmetov, zbirk ali starin in razen plemenitih kovin ali drugega kamenja, kot določijo države članice;

(e) *obdavčljiv preprodajalec* pomeni davčnega zavezanca, ki v okviru svoje gospodarske dejavnosti kupuje ali pridobiva za svoje podjetje ali uvaža z namenom nadaljnje prodaje rabljeno blago in/ali umetniške predmete, zbirke ali starine, ne glede na to, ali ta davčni zavezanec deluje v svojem imenu ali za račun druge osebe v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija na nakup ali prodajo;

(f) *organizator prodaje na javni dražbi* pomeni kateregakoli davčnega zavezanca, ki v okviru svoje gospodarske dejavnosti ponuja blago za prodajo na javni dražbi z namenom, da ga izroči najboljšemu ponudniku;

(g) *naročnik organizatorja prodaje na javni dražbi* pomeni katerokoli osebo, ki izroči blago organizatorju prodaje na javni dražbi po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija na prodajo pod naslednjima pogojevima, da:

— organizator prodaje na javni dražbi ponudi blago za prodajo v svojem imenu, toda za račun svojega naročnika,

— organizator prodaje na javni dražbi izroči predmete v svojem imenu, toda za račun svojega naročnika, najboljšemu ponudniku na javni dražbi.

B. Posebna ureditev za obdavčljive preprodajalce

1. Države članice za obdavčitev dobav rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk in starin, ki jih opravijo obdavčljivi preprodajalci, uporabljajo posebno ureditev, po kateri se obdavčuje razlika v ceni, ki jo doseže obdavčljiv preprodajalec v skladu z naslednjimi določbami.

2. Dobave blaga iz odstavka 1 so dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih opravi obdavčljiv preprodajalec in mu jih znotraj Skupnosti dobavi:

— oseba, ki ni davčni zavezanec,

ali

— drug davčni zavezanec, kolikor je dobava blaga, ki jo opravi ta drug davčni zavezanec, oproščena v skladu s členom 13(B)(c),

ali

— drug davčni zavezanec, kolikor dobava blaga ki jo opravi ta drug davčni zavezanec, izpolnjuje pogoje za oprostitev iz člena 24 in če vključuje osnovna sredstva,

ali

▼ M8

— drug obdavčljiv preprodajalec, kolikor je bila dobava blaga, ki jo opravi ta drug obdavčljiv preprodajalec, obdavčena z davkom na dodano vrednost po tej posebni ureditvi.

3. Davčna osnova za dobave blaga iz odstavka 2 je razlika v ceni, ki jo doseže obdavčljiv preprodajalec, zmanjšana za znesek davka na dodano vrednost, ki se nanaša na razliko v ceni. Ta razlika v ceni je enaka razliki med prodajno ceno, ki jo zaračuna obdavčljiv preprodajalec za blago in nabavno ceno.

V tem odstavku se uporabljajo te opredelitve pojmov:

— *prodajna cena* pomeni vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je ali ga bo obdavčljiv preprodajalec prejel od kupca ali tretje osebe, vključno s subvencijami, neposredno povezanimi s to transakcijo, davki, dajatvami, prelevmani in taksami ter postranskimi stroški, kot so provizije, stroški embalaranja, prevoza in zavarovanja, ki jih obdavčljiv preprodajalec zaračuna kupcu, razen zneskov iz člena 11(A)(3),

— *nabavna cena* pomeni vse, kar predstavlja plačilo, opredeljeno v prvi alineji, ki ga je ali ga bo prejel dobavitelj od obdavčljivega preprodajalca.

4. Države članice omogočijo obdavčljivim preprodajalcem uporabo posebne ureditve za dobave:

- (a) umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih uvozijo sami;
- (b) umetniških predmetov, ki jim jih dobavijo avtorji ali njihovi pravni nasledniki;
- (c) umetniških predmetov, ki jim jih dobavi davčni zavezanec, razen obdavčljiv preprodajalec, če je bila dobava, ki jo je opravil ta drug davčni zavezanec, obdavčena z nižjo stopnjo v skladu s členom 12 (3)(c).

Države članice določijo natančnejša pravila za izvajanje te možnosti, ki se v vsakem primeru izvaja v obdobju najmanj dveh koledarskih let.

Če se uporablja ta možnost, se davčna osnova določi v skladu z odstavkom 3. Za dobave umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih uvozi preprodajalec sam, je nabavna cena, ki se upošteva pri izračunu dosežene razlike v ceni, enaka davčni osnovi pri uvozu, določeni v skladu s členom 11(B), povečani za davek na dodano vrednost, ki ga je je dolžan ali je bil plačan pri uvozu.

5. Kadar se dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki se obdavčujejo po posebni ureditvi obdavčevanja dosežene razlike v ceni, opravijo pod pogoji iz člena 15, so te dobave oproščene plačila davka.

6. Davčni zavezanci nimajo pravice, da od davka, ki so ga dolžni plačati, odbijejo davek na dodano vrednost, ki so ga dolžni ali so ga plačali za blago, ki so ga ali naj bi ga prejeli od obdavčljivega preprodajalca, v kolikor se za dobave tega blaga, ki jih opravi obdavčljiv preprodajalec, uporablja posebna ureditev obdavčevanja dosežene razlike v ceni.

7. Če se za dobave blaga, ki jih opravi obdavčljiv preprodajalec, uporablja posebna ureditev obdavčevanja dosežene razlike v ceni, obdavčljiv preprodajalec nima pravice, da od davka, ki ga je dolžan plačati, odbije:

- (a) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal za umetniške predmete, zbirke ali starine, ki jih je sam uvozil;
- (b) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal za umetniške predmete, ki so mu jih ali naj bi mu jih dobavili avtorji ali njihovi pravni nasledniki;
- (c) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal za umetniške predmete, ki mu jih je ali naj bi mu jih dobavil davčni zavezanec, ki ni obdavčljiv preprodajalec.

▼ **M8**

8. Kadar obdavčljiv preprodajalec lahko uporablja splošno ureditev davka na dodano vrednost in posebno ureditev obdavčevanja dosežene razlike v ceni, mora v svojih poslovnih knjigah ločeno izkazovati transakcije za vsako ureditev posebej, v skladu s pravili, ki jih določijo države članice.

9. Obdavčljiv preprodajalec na računih, ki jih izdaja ► **M20** —, ne sme posebej izkazati davka od dobav blaga, za katere uporablja posebno ureditev obdavčevanja dosežene razlike v ceni.

10. Zaradi poenostavitve postopka obračunavanja davka in s pogojem posvetovanja iz člena 29, lahko za določene transakcije ali določene kategorije obdavčljivih preprodajalcev, države članice določijo, da se davčna osnova za dobavo blaga po posebni ureditvi obdavčevanja dosežene razlike v ceni, določi za vsako davčno obdobje, v katerem mora obdavčljiv preprodajalec predložiti obračun iz člena 22(4).

V tem primeru je davčna osnova za dobavo blaga, za katerega se uporablja ista stopnja davka na dodano vrednost, celotna razlika, ki jo doseže obdavčljiv preprodajalec, zmanjšana za znesek davka na dodano vrednost, ki se nanaša na to razliko.

Celotna razlika je enaka razliki med:

- skupnim zneskom dobav blaga po posebni ureditvi obdavčevanja dosežene razlike v ceni, ki jih obdavčljiv preprodajalec opravi v obdobju; ta znesek je enak seštevku prodajnih cen, določenih v skladu z odstavkom 3,
- in
- skupnim zneskom nabav blaga iz odstavka 2 v tem obdobju, ki jih opravi obdavčljiv preprodajalec; ta znesek je enak seštevku nabavnih cen, določenih v skladu z odstavkom 3.

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da ti davčni zavezanci ne uživajo neupravičenih ugodnosti ali nimajo neupravičene izgube.

11. Obdavčljiv preprodajalec lahko uporablja splošno ureditev davka na dodano vrednost za vsako dobavo, ki se obdavčuje po posebni ureditvi v skladu z odstavkom 2 ali 4.

Kadar obdavčljiv preprodajalec uporablja splošno ureditev davka na dodano vrednost za:

- (a) dobavo umetniškega predmeta, zbirateljskega predmeta ali starine, ki jih je sam uvozil, ima pravico, da od svoje davčne obveznosti odbije davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal pri uvozu tega blaga;
- (b) dobavo umetniškega predmeta, ki mu ga dobavi avtor ali njegovi pravni nasledniki, ima pravico, da od svoje davčne obveznosti odbije davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal za umetniški predmet, ki mu je bil dobavljen;
- (c) dobavo umetniškega predmeta, ki mu ga dobavi davčni zavezanec, ki ni obdavčljiv preprodajalec, ima pravico, da od svoje davčne obveznosti odbije davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal za umetniški predmet, ki mu je bilo dobavljen.

Ta pravica do odbitka nastane, ko nastane obveznost za obračun davka od dobave, za katero se obdavčljiv preprodajalec odloči uporabiti splošno ureditev davka na dodano vrednost.

C. Posebna ureditev za prodajo na javni dražbi

1. Z odstopanjem od B lahko države članice v skladu z naslednjimi določbami določijo davčno osnovo za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke ali starine, ki jih organizator prodaje na javni dražbi proda v svojem imenu, v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija od prodaje tega blaga na javni dražbi, za račun:

- osebe, ki ni davčni zavezanec,
- ali

▼ **M8**

— drugega davčnega zavezanca, kolikor je dobava blaga v smislu člena 5(4)(c), ki jo opravi ta drug davčni zavezanec, oproščena v skladu s členom 13(b)(c),

ali

— drugega davčnega zavezanca, kolikor dobava blaga v smislu člena 5(4)(c) tega drugega davčnega zavezanca, izpolnjuje pogoje za oprostitve iz člena 24 in se nanaša na osnovna sredstva,

ali

— obdavčljivega preprodajalca, kolikor se dobava blaga v smislu člena 5(4)(c), ki jo opravi ta obdavčljiv preprodajalec, obdavčuje po posebni ureditvi obdavčevanja dosežene razlike v ceni iz B.

2. Davčna osnova za vsako dobavo blaga iz odstavka 1 je skupni znesek, ki ga organizator prodaje na javni dražbi zaračuna kupcu v skladu z odstavkom 4, zmanjšan za:

— neto znesek, ki ga je ali naj bi ga plačal organizator prodaje na javni dražbi svojemu naročniku, določen v skladu z odstavkom 3,

in

— znesek davka, ki ga mora plačati organizator prodaje na javni dražbi za opravljeno dobavo.

3. Neto znesek, ki ga je ali naj bi ga plačal organizator prodaje na javni dražbi svojemu naročniku, je enak razliki med:

— ceno blaga, doseženo na javni dražbi,

in

— zneskom provizije, ki jo ali naj bi jo dobil organizator prodaje na javni dražbi od svojega naročniku po pogodbi, kjer se provizija plača od prodaje.

4. Organizator prodaje na javni dražbi mora kupcu izdati račun ► **M20** ◀, na katerem izkaže:

— ceno blaga, doseženo na dražbi,

— davke, dajatve, prelevmane in takse,

— postranske stroške, kot so provizije, stroški embalaranja, prevoza in zavarovanja, ki jih zaračuna organizator kupcu blaga.

Na tem računu ne sme biti ločeno izkazan davek na dodano vrednost.

5. Organizator prodaje na javni dražbi, ki mu je bilo blago predano po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija od prodaje na javni dražbi, mora svojemu naročniku izdati obračun.

Ta obračun mora izkazovati znesek transakcije, t.j. ceno blaga, doseženo na dražbi, zmanjšano za znesek provizije, ki jo je ali naj bi jo dobil od naročniku.

Tako pripravljen obračun se prizna kot račun, ki ga mora naročnik, če je davčni zavezanec, izdati organizatorju prodaje na javni dražbi v skladu s členom 22(3).

6. Organizatorji prodaje na javni dražbi, ki dobavljajo blago pod pogoji iz odstavka 1, morajo v svojem knjigovodstvu na prehodnih postavkah izkazati:

— zneske, ki jih ali naj bi jih dobili od kupca blaga,

— znesek, ki ga ali naj bi ga vrnili prodajalcu blaga.

Ti zneski morajo biti ustrezno utemeljeni.

7. Šteje se, da se dobava blaga davčnemu zavezancu, ki je organizator prodaje na javni dražbi opravi, ko se to blago proda na javni dražbi.

D. Prehodna ureditev za obdavčevanje trgovine med državami članicami

V obdobju iz člena 281 države članice uporabljajo naslednje določbe:

▼ **M8**

- (a) dobava novih prevoznih sredstev v smislu člena 28a(2), opravljena pod pogoji iz člena 28c(A), je izključena iz posebnih ureditev, določenih v B in C;
- (b) z odstopanjem od člena 28a(1)(a), pridobitve rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin znotraj Skupnosti niso obdavčene z davkom na dodano vrednost, če prodajalec deluje kot obdavčljiv preprodajalec in je bilo nabavljeno blago v državi članici začetka odpošiljanja ali prevoza obdavčeno po posebni ureditvi od dosežene razlike v ceni iz B, ali če prodajalec deluje kot organizator prodaje na javni dražbi in je bilo nabavljeno blago v državi članici začetka odpošiljanja ali prevoza obdavčeno z davkom po posebni ureditvi iz C;
- (c) člena 28b(B) in 28c(A)(a), (c) in (d) se ne uporabljata za dobave blaga, ki se obdavčujejo z davkom na dodano vrednost po kateri od posebnih ureditev iz B in C.

▼ **M13***Člen 26b***Posebna ureditev za investicijsko zlato****A. Opredelitev**

V tej direktivi in brez poseganja v druge določbe Skupnosti, investicijsko zlato „pomeni:“

- (i) zlato v obliki palic ali ploščic s težo, ki jo sprejemajo trgi plemenitih kovin, čistine, ki je enaka ali večja od 995 tisočink, predstavljeno z vrednostnimi papirji ali ne. Države članice lahko iz ureditve izvzamejo majhne palice ali ploščice z maso manj kot 1 g;
- (ii) zlate kovance:
 - s čistino enako ali večjo od 900 tisočink,
 - skovane po letu 1800,
 - ki so ali so bili zakonito plačilno sredstvo v državi porekla in
 - ki se običajno prodajajo po ceni, ki ne presega 80 % vrednosti zlata, na odprtem trgu, vsebovanega v kovancih.

V tej direktivi se šteje, da se taki kovanci ne prodajajo v zbirateljske namene.

Vsaka država članica od leta 1999 dalje vsako leto do 1. julija obvesti Komisijo o kovancih, s katerimi se trguje v tej državi članici, ki izpolnjujejo te kriterije. Komisija objavi celoten seznam teh kovancev v seriji, „C“ *Uradnega lista Evropskih skupnosti* pred 1. decembrom vsako leto. Šteje se, da kovanci, uvrščeni na objavljeni seznam, izpolnjujejo ta merila v celotnem letu, za katerega se seznam objavi.

B. Posebna ureditev za transakcije z investicijskim zlatom

Države članice oprostitjo davka na dodano vrednost dobavo, pridobitev v Skupnosti in uvoz investicijskega zlata, vključno z investicijskim zlatom, ki ga predstavljajo potrdila za alocirano ali nealocirano zlato ali s katerim se trguje na računih za zlato, in vključujoč predvsem posojila v zlato in swap posle, vključno z lastninsko pravico ali terjatvami v zvezi z investicijskim zlatom, kakor tudi transakcije z investicijskim zlatom, ki vključujejo terminske posle in terminske pogodbe za prenos lastninske pravice ali terjatve v zvezi z investicijskim zlatom.

Države članice oprostitjo tudi storitve posrednikov, ki delujejo v imenu in za račun drugega, kadar posredujejo pri dobavi investicijskega zlata za svojega naročnika.

C. Izbira obdavčitve

Države članice podelijo davčnim zavezancem, ki proizvajajo investicijsko zlato ali predelujejo kakršno koli zlato v investicijsko zlato, kot je opredeljeno v A, pravico, da izberejo način obdavčevanja dobav investicijskega zlata, ki bi bilo drugače oproščeno v skladu z B, drugemu davčnemu zavezancu.

▼ **M13**

Države članice lahko dovolijo davčnim zavezancem, ki v okviru svojega trgovanja običajno dobavljajo zlato za industrijsko namene, pravico, da izberejo način obdavčevanja dobav investicijskega zlata, kot je opredeljeno v A(i), ki bi bilo drugače oproščeno v skladu z B, drugemu davčnemu zavezancu. Države članice lahko omejijo obseg uporabe te možnosti.

Kadar dobavitelj uporabi pravico do izbire načina obdavčevanja v skladu s prvim ali drugim odstavkom, države članice dovolijo pravico do izbire obdavčevanja posredniku za storitve, navedene v drugem odstavku B.

Države članice določijo natančna navodila za uporabo teh možnosti in obvestijo Komisijo o pravilih za uporabo teh možnosti v tej državi članici.

D. Pravica do odbitka

1. Davčni zavezanci so upravičeni do odbitka:

- (a) davka, ki so ga dolžni plačati ali so ga plačali za investicijsko zlato, ki so ga prejeli od osebe, ki je izkoristila pravico do izbire iz C, ali ki so ga prejeli v skladu s postopkom iz G;
- (b) davka, ki so ga dolžni plačati ali so ga plačali za nabavo ali za pridobitev v Skupnosti ali za uvoz zlata, razen investicijskega zlata, ki ga kasneje predelajo, ali ga druga oseba za njihov račun predela v investicijsko zlato;
- (c) davka, ki so ga dolžni plačati ali so ga plačali za storitve, opravljene zanje, kamor spadajo sprememba oblike, teže ali čistosti zlata, vključno z investicijskim zlatom,

če je kasnejša dobava tega zlata oproščena po tem členu.

2. Davčni zavezanci, ki proizvajajo investicijsko zlato ali predelujejo kakršnokoli zlato v investicijsko zlato, so upravičeni odbiti davek, ki so ga dolžni plačati ali so ga plačali za nabavo ali pridobitev v Skupnosti ali uvoz blaga ali za storitve v zvezi s proizvodnjo ali predelavo tega zlata, kot da bi bila kasnejša dobava zlata, ki je oproščeno po tem členu, obdavčena.

E. Posebne obveznosti za trgovce z investicijskim zlatom

Države članice zagotovijo najmanj to, da trgovci z investicijskim zlatom vodijo evidenco vseh večjih transakcij z investicijskim zlatom in hranijo dokumentacijo, ki omogoča identifikacijo kupca pri teh transakcijah.

Trgovci hranijo te informacije najmanj pet let.

Države članice lahko za izpolnitev zahtev prvega odstavka sprejmejo enakovredne obveznosti v okviru ukrepov, sprejetih v skladu z drugo zakonodajo Skupnosti, kot je Direktiva Sveta 91/308/EGS z dne 10. junija 1991 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ⁽¹⁾

Države članice lahko določijo strožje obveznosti, zlasti o vodenju posebnih evidenc, ali posebne zahteve za računovodstvo.

F. Postopek obrnjene davčne obveznosti

Z odstopanjem od člena 21(1)(a), kakor je bil spremenjen s členom 28g, lahko za dobave zlatega materiala ali polizdelkov s čistino nad 325 tisočink ali dobavo investicijskega zlata, kadar se uporabi možnost iz C tega člena, države članice določijo, da je oseba, ki je dolžna plačati davek v skladu s postopki in pogoji, ki jih določijo, kupec. Če izkoristijo to možnost, države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da oseba, ki jo določijo, da je dolžna plačati davek, izpolni obveznost predložitve obračuna davka in da plača davek v skladu s členom 22.

G. Postopek za transakcije na zakonsko urejenem trgu plemenitih kovin

⁽¹⁾ UL L 166, 28.6.1991, str. 77.

▼ **M13**

1. Država članica lahko, s pogojem posvetovanj iz člena 29, preneha dovoljevati oprostitve za investicijsko zlato, ki je predvidena s to posebno ureditvijo za posebne transakcije z investicijskim zlatom, ki se opravljajo v tej državi članici, razen dobave v Skupnosti ali izvoza,
 - (a) med davčnimi zavezanci, ki so člani trga plemenitih kovin, ki ga zakonsko ureja ta država članica; in
 - (b) kadar se transakcija opravi med članom trga plemenitih kovin, ki ga zakonsko ureja ta država članica, in drugim davčnim zavezancem, ki ni član tega trga.
- V takih okoliščinah se te transakcije obdavčijo in velja naslednje:
2. (a) Za transakcije pod 1(a) lahko država članica zaradi poenostavitve dovoli odlog obračuna davka ter odpravi zahteve glede knjigovodstva za davek na dodano vrednost.
 - (b) Za transakcije pod 1(b) se uporablja postopek obrnjene davčne obveznosti iz F. Kadar se oseba, ki ni član trga plemenitih kovin, ne bi bila dolžna registrirati za DDV v določeni državi članici, razen za te transakcije, davčne obveznosti v imenu nečlana v skladu z določbami te države članice izpolni član.

▼ **M21***Člen 26c***Posebna ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in ki opravljajo elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci***A. Opredelitev*

Za namene tega člena in brez poseganja v druge določbe Skupnosti se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (a) „davčni zavezanec, ki nima sedeža“ pomeni davčnega zavezanca, ki na ozemlju Skupnosti nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote in ki se tudi drugače ni dolžan identificirati za davčne namene po členu 22;
- (b) „elektronske storitve“ in „elektronsko opravljane storitve“ pomenijo storitve iz zadnje alinee člena 9(2)(e);
- (c) „država članica identifikacije“ pomeni državo članico, ki jo davčni zavezanec, ki nima sedeža izbere, da v njej prijavi začetek svoje dejavnosti kot davčni zavezanec na ozemlju Skupnosti v skladu z določbami tega člena;
- (d) „država članica, potrošnje“ pomeni državo članico, v kateri se v skladu s členom 9(2)(f) šteje, da so opravljene elektronske storitve;
- (e) „obračun davka na dodano vrednost“ pomeni poročilo, ki vsebuje podatke, potrebne za ugotavljanje zneska davka, za katerega je nastala obveznost obračuna v posamezni državi članici;

B. Posebna ureditev za elektronsko opravljane storitve

1. Države članice davčnemu zavezancu, ki nima sedeža in ki opravlja elektronske storitve za osebo, ki ni davčni zavezanec in ima sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče v državi članici, dovoli uporabo posebne ureditve v skladu z določbami, navedenimi v nadaljevanju. Posebna ureditev se uporablja za vse tovrstne storitve v Skupnosti.
2. Davčni zavezanec, ki nima sedeža, državi članici za identifikacijo, prijavi začetek ali prenehanje svoje dejavnosti kot davčni zavezanec ali spremembe, zaradi katerih ni več upravičen do posebne ureditve. Takšno prijavo se predloži v elektronski obliki.

Podatki, ki jih davčni zavezanec, ki nima sedeža, ob začetku svojih obdavčljivih dejavnosti posreduje državi članici za identifikacijo, vsebujejo naslednje podrobnosti za identifikacijo: ime, poštni naslov, elektronske naslove, vključno s spletnimi stranmi, nacionalno davčno številko, če obstaja, in izjavo, da oseba znotraj Skupnosti ni identificirana za namene davka na dodano vrednost. Davčni zavezanec, ki nima sedeža, uradno obvesti državo članico za identifikacijo o morebitnih spremembah v zvezi s posredovanimi podatki.

▼ **M21**

3. Država članica za identifikacijo identificira davčnega zavezanca, ki nima sedeža, na podlagi individualne številke. Na podlagi podatkov, ki se uporabljajo za identifikacijo, lahko države članice potrošnje vodijo lastne identifikacijske sisteme.

Država članica za identifikacijo, davčnega zavezanca, ki nima sedeža, uradno obvesti na elektronski način o identifikacijski številki, ki mu je bila dodeljena.

4. Država članica za identifikacijo, davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Skupnosti, izključni iz identifikacijskega registra, če:

- (a) uradno obvesti, da ne opravlja več elektronskih storitev, ali
- (b) se lahko kako drugače sklepa, da so se njegove obdavčljive dejavnosti končale, ali
- (c) potrebnih zahtev, da lahko uporablja posebno ureditev, ne izpolnjuje več, ali
- (d) neprenehoma krši pravila posebne ureditve.

5. Davčni zavezanec, ki nima sedeža, na elektronski način predloži državi članici za identifikacijo, obračun davka na dodano vrednost za vsako koledarsko četrtletje, ne glede na to, ali so bile elektronske storitve opravljene ali ne. Obračun se predloži v 20 dneh po poteku zadevnega poročevalnega obdobja, na katerega se obračun nanaša.

V obračunu davka na dodano vrednost se navedejo identifikacijska številka ter za vsako državo članico potrošnje v kateri je nastala obveznost za plačilo davka, skupno vrednost opravljenih elektronskih storitev v poročevalnem obdobju brez davka na dodano vrednost ter skupen znesek pripadajočega davka. Navedejo se tudi uporabljene davčne stopnje ter celoten dolgovani davek.

6. V obračunu davka na dodano vrednost se zneski navedejo v evrih. Države članice, ki niso uvedle evra, lahko predpišejo, da se obračun davka izvede v njihovih nacionalnih valutah. Če so bile storitve zaračunane v drugih valutah, se pri izpolnjevanju obračuna davka na dodano vrednost uporabi menjalni tečaj zadnjega dne poročevalnega obdobja. Menjava se izvede na podlagi menjalnih tečajev, ki jih Evropska centralna banka objavi za zadevni dan, ali, če na ta dan ni objave, za naslednji dan objave.

7. Davčni zavezanec, ki nima sedeža, plača davek na dodano vrednost pri predložitvi obračuna. Plačilo se izvrši na bančni račun, izražen v evrih, ki ga določi država članica za identifikacijo. Države članice, ki niso uvedle evra, lahko predpišejo, da se plačilo izvede na bančni račun, izražen v njihovi nacionalni valuti.

8. Ne glede na člen 1(1) Direktive 86/560/EGS se davčnemu zavezanecu, ki nima sedeža in ki uporablja to posebno ureditev, namesto odbitkov po členu 17(2) te direktive odobri vračilo v skladu z Direktivo 86/560/EGS. Členi 2(2), 2(3) in 4(2) Direktive 86/560/EGS se ne uporabljajo za vračila v zvezi z elektronskimi storitvami, zajetimi v tej posebni ureditvi.

9. Davčni zavezanec, ki nima sedeža, vodi dovolj natančno evidenco o transakcijah v okviru te posebne ureditve, da lahko davčni organi države članice za potrošnje, ugotovijo, ali je obračun davka na dodano vrednost iz odstavka 5 pravilen. Te evidence morajo biti državi članici za identifikacijo, in državi članici za potrošnje, na njuno prošnjo na voljo v elektronski obliki. Te evidence se hranijo 10 let po poteku leta, v katerem se je transakcija opravila.

▼ **M21**

10. Člen 21(2)(b) se ne uporablja za davčnega zavezanca, ki nima sedeža in ki se je odločil za to posebno ureditev.

▼ **B**

NASLOV XV

POENOSTAVLJENI POSTOPKI

Člen 27▼ **M24**

1. Na predlog Komisije lahko Svet soglasno dovoli katerikoli državi članici, da uvede posebne ukrepe, ki odstopajo od določb te direktive, za poenostavitev postopka obračunavanja davka ali za preprečevanje nekaterih vrst davčnih utaj ali izogibanja davkom. Ukrepi za poenostavitev postopka obračunavanja davka ne smejo, razen v zanemarljivi meri, vplivati na skupni znesek davčnih prihodkov države članice v fazi končne potrošnje.

2. Država članica, ki želi uvesti ukrepe iz odstavka 1, pošlje vlogo Komisiji in ji da vse potrebne informacije. Če Komisija meni, da nima vseh potrebnih informacij, o tem v roku dveh mesecev od dneva prejema vloge obvesti zadevno državo članico in podrobno navede, katere dodatne informacije potrebuje. Ko ima Komisija vse informacije, za katere meni, da so potrebne za presojo zahteve, v roku enega meseca o tem uradno obvesti državo članico, ki je zahtevo vložila in zahtevo v izvornem jeziku posreduje drugim državam članicam.

3. Komisija v treh mesecih od uradnega obvestila iz zadnjega stavka odstavka 2 Svetu predloži ustrezen predlog, če pa zahtevanemu odstopanju nasprotuje, obvestilo o zavrnitvi z obrazložitvijo.

4. V vsakem primeru se postopek iz odstavkov 2 in 3 zaključi v osmih mesecih po tem, ko Komisija prejme vlogo.

▼ **B**

5. Tiste države članice, ki 1. januarja 1977 uporabljajo posebne ukrepe, navedene v odstavku 1 zgoraj, lahko te ukrepe ohranijo pod pogojem, da o njih do 1. januarja 1978 uradno obvestijo Komisijo, in, če so takšna odstopanja namenjena poenostavitvi postopka za obračunavanje davka, da so v skladu z zahtevo iz odstavka 1 zgoraj.

NASLOV XVI

PREHODNE DOLOČBE

Člen 28

1. Vse določbe, ki so jih države članice uveljavile v skladu z določbami prvih štirih alinej člena 17 Druge direktive Sveta z dne 11. aprila 1967, se v vsaki državi članici prenehajo uporabljati z datumom, ko v vsaki od njih začnejo veljati določbe, omenjene v drugem odstavku člena 1 te direktive.

▼ **M8**

1a. Do datuma, ki ne sme biti kasnejši od 30. junija 1999, lahko Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske za uvoz umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki so 1. januarja 1993 izpolnjevale pogoje za oprostitve, uporablja člen 11(B)(6) tako, da je davek na dodano vrednost, ki ga je treba plačati pri uvozu, v vsakem primeru enak 2,5 % zneska, ki se določi v skladu s členom 11(B)(1) do (4).

▼ **M5**

2. Ne glede na člen 12(3) se v prehodnem obdobju iz člena 281 uporabljajo naslednje določbe.

▼ **M5**

- (a) Še naprej se lahko uporabljajo oprostitve z vračilom davka, plačanega v predhodni fazi, in nižje stopnje, ki so nižje od najnižjih stopenj, določenih v členu 12(3), ki so veljale 1. januarja 1991 in so v skladu s pravom Skupnosti ter izpolnjujejo pogoje iz zadnje alinee člena 17 Druge direktive Sveta z dne 11. aprila 1967.

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo določitev lastnih sredstev v zvezi s temi posli.

Če določbe tega odstavka za Irsko povzročijo izkrivljanja konkurence pri dobavi energentov za ogrevanje in razsvetljavo, lahko Komisija na posebno zahtevo Irski dovoli, da za takšne dobave uporablja nižjo stopnjo v skladu s členom 12(3). V tem primeru Irska predloži svojo zahtevo Komisiji skupaj z vsemi potrebnimi informacijami. Če Komisija ne sprejme odločitve v treh mesecih po prejemu zahteve, se šteje, da Irska lahko uporablja predlagane nižje stopnje.

- (b) Države članice, ki so 1. januarja 1991 v skladu s pravom Skupnosti uporabljale oprostitve z vračilom davka, plačanega v predhodni fazi, ali nižje stopnje, ki so nižje od najnižjih stopenj iz člena 12(3), za blago in storitve, razen blaga in storitev iz Priloge H, lahko za vsako tako dobavo uporabljajo nižjo stopnjo ali eno od dveh nižjih stopenj iz člena 12(3).
- (c) Države članice, ki bodo morale pod pogoji iz člena 12(3) zvišati svojo splošno stopnjo, ki so jo uporabljale 1. januarja 1991, za več kot 2 %, lahko uporabljajo nižjo stopnjo, ki je nižja od najnižje stopnje iz člena 12(3), za dobave kategorij blaga in storitev iz Priloge H. Poleg tega lahko te države članice uporabljajo takšno stopnjo za restavracijske storitve, otroška oblačila, otroško obutev in stanovanja. Države članice na podlagi tega odstavka ne smejo uvesti oprostitve z vračilom davka, plačanega v predhodni fazi.
- (d) Države članice, ki so 1. januarja 1991 uporabljale nižjo stopnjo za restavracijske storitve, otroška oblačila, otroško obutev in stanovanja, lahko za takšne dobave takšno stopnjo še naprej uporabljajo.
- (e) Države članice, ki so 1. januarja 1991 uporabljale nižjo stopnjo za dobave blaga in storitev, ki niso določene v Prilogi H, lahko nižjo stopnjo ali eno od dveh nižjih stopenj, določenih v členu 12(3) za takšne dobave, še naprej uporabljajo, če stopnja ni nižja od 12 %.

▼ **M8**

Ta določba se ne sme uporabljati za dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki se obdavčujejo z davkom na dodano vrednost po eni od posebnih ureditev iz člena 26a(B) in (C).

▼ **M5**

- (f) Helenska republika lahko uporablja stopnje DDV, ki so do 30 % nižje od stopenj, ki se uporabljajo v celinski Grčiji, v departmajih Lezbos, Chios, Samos, Dodekanez in Kikladi ter na naslednjih otokih v Egejskem morju: Thasos, Severni Sporadi, Samotraka in Skiros.
- (g) Na podlagi poročila Komisije Svet pred 31. decembrom 1994 ponovno pregleda določbe pododstavkov (a) do (f) zgoraj zlasti v zvezi s pravilnim delovanjem notranjega trga. V primeru večjih izkrivljanj konkurence Svet na predlog Komisije soglasno sprejme ustrezne ukrepe.

▼ **M10**

- (h) Države članice, ki so 1. januarja 1993 uporabljale možnost iz člena 5 (5)(a) kot je veljala na ta datum, lahko za dobave na podlagi pogodbe za izdelavo uporabljajo stopnjo, ki se uporablja za blago po izdelavi.

Za namene uporabe te določbe se za dobave na podlagi pogodbe za izdelavo šteje dobava premičnin, ki jih pogodbenik izdelava ali sestavi iz materialov ali predmetov, ki mu jih je v ta namen dal naročnik, ki jih pogodbenik opravi svojemu naročniku, ne glede na to, ali je pogodbenik pri tem zagotovil kakšen del uporabljenih materialov ali ne.

▼ M11

- (i) Države članice lahko uporabljajo znižano stopnjo za dobavo živih rastlin (skupaj s čebulicami, koreninami in podobnim, z rezanim cvetjem in okrasnim listjem) in lesa za kurjavo.

▼ M17

- (j) Republika Avstrija lahko uporablja eno od dveh nižjih stopenj iz tretjega pododstavka člena 12(3)(a) za dajanje v najem nepremičnin za stanovanjsko rabo, pod pogojem, da stopnja ni nižja od 10 %.
- (k) Portugalska republika lahko uporablja eno od dveh nižjih stopenj iz tretjega pododstavka člena 12(3)(a) za restavracijske storitve, pod pogojem, da ta stopnja ni nižja od 12 %.

▼ B

3. V prehodnem obdobju iz odstavka 4 lahko države članice:
 - (a) še naprej obdavčujejo transakcije, oproščene v skladu s členoma 13 ali 15 iz Priloge E k tej direktivi;
 - (b) še naprej oproščajo dejavnosti iz Priloge F pod pogoji, ki jih določijo zadevna država članica;
 - (c)odobrijo davčnim zavezancem izbiro glede obdavčevanja oproščenih transakcij pod pogoji iz Priloge G;
 - (d) še naprej uporabljajo določbe, ki odstopajo od načela takojšnjega odbitka iz prvega odstavka člena 18(2);
 - (e) še naprej uporabljajo ukrepe, ki odstopajo od določb **► M8** — 6(4) in 11A(3)(c);
 - (f) določijo, da je za dobavo objektov in gradbenih zemljišč, ki jih kupi z namenom nadaljnje prodaje davčni zavezanec, za katerega pri nakupu davek ni bil odbiten, davčna osnova razlika med prodajno in nakupno ceno;
 - (g) z odstopanjem od členov 17(3) in 26(3) še naprej oproščajo brez vračila vstopnega davka storitve potovalnih agentov iz člena 26(3). To odstopanje velja tudi za potovalne agente, ki delujejo v potniškem imenu in za njegov račun.

▼ M4

- 3a. Do odločitve Sveta, ki mora po členu 3 Direktive 89/465/EGS (⁽¹⁾); delovati na odpravi prehodnih odstopanj iz odstavka 3, se Španiji dovoli, da oprosti transakcije iz točke 2 Priloge F v zvezi s storitvami avtorjev in transakcije iz točk 23 in 25 Priloge F.

▼ B

4. Začetno prehodno obdobje traja pet let, z začetkom 1. januarja 1978. Najkasneje šest mesecev pred koncem tega obdobja in kasneje Svet po potrebi, na podlagi poročila Komisije, pregleda stanje glede odstopanj iz odstavka 3 in na predlog Komisije soglasno določi, ali naj se katero od odstopanj odpravi ali naj se odpravijo vsa odstopanja.
5. Ob koncu prehodnega obdobja se prevoz potnikov obdavči v državi odhoda za tisti del potovanja, ki se opravi v Skupnosti, v skladu s podrobnimi pravili postopka, ki jih na predlog Komisije soglasno določi Svet.

▼ M16

6. Na predlog Komisije lahko Svet soglasno dovoli, da katera koli država članica za največ **► M25** šest let med 1. januarjem 2000 in 31. decembrom 2005 **◄** uvede nižje stopnje iz tretjega pododstavka člena 12(3)(a) za storitve, naštete v največ dveh kategorijah iz Priloge K. V izjemnih primerih se lahko državi članici dovoli, da uporablja nižjo stopnjo za tri zgoraj navedene kategorije.

Te storitve morajo izpolnjevati naslednje zahteve:

- (a) biti morajo delovno intenzivne;
- (b) večinoma se morajo opravljati neposredno za končne potrošnike;
- (c) v glavnem morajo biti lokalne in ni verjetno, da bi povzročale izkrivljanje konkurence;

(¹) UL L 226, 3.8.1989, str. 21.

▼ **M16**

- (d) obstajati mora tesna povezava med nižjimi cenami zaradi znižanja stopnje in predvidenim povečanjem povpraševanja in zaposlovanja.

Uporaba nižje stopnje ne sme ogroziti nemotenega delovanja notranjega trga.

Vsaka država članica, ki želi uvesti ukrep iz prvega pododstavka, to sporoči Komisiji do 1. novembra 1999 in ji do tega datuma pošlje vse potrebne podatke, zlasti:

- (a) področje uporabe ukrepa in podroben opis zadevnih storitev;
- (b) podatke, ki izkazujejo, da so bili pogoji iz drugega in tretjega pododstavka izpolnjeni;
- (c) podatke, ki izkazujejo proračunske stroške predvidenega ukrepa.

Tiste države članice, ki smejo uporabljati nižjo stopnjo iz prvega pododstavka, do 1. oktobra 2002 pripravijo podrobno poročilo s splošno oceno učinkovitosti ukrepa predvsem glede novih delovnih mest in učinkovitosti.

Do 31. decembra 2002 Komisija pošlje splošno oceno Svetu in Parlamentu in ji po potrebi priloži predlog ustreznih ukrepov za končno odločitev o stopnji DDV za delovno intenzivne storitve.

▼ **M4**

NASLOV XVIa

**PREHODNA UREDITEV ZA OBDAVČEVANJE TRGOVINE
MED DRŽAVAMI ČLANICAMI***Člen 28a***Področje uporabe**

1. Predmet davka na dodano vrednost so tudi:
 - (a) pridobitve blaga znotraj Skupnosti, ki jih za plačilo na ozemlju države opravi davčni zavezanec, ki deluje kot tak ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, če je prodajalec davčni zavezanec, ki deluje kot tak, ki ni upravičen do davčne oprostitve iz člena 24 in ga ne zajema ureditev iz drugega stavka člena 8(1)(a) ali iz člena 28b(B) (1).

▼ **M6**

Z odstopanjem od prvega pododstavka se pridobitev blaga znotraj Skupnosti, ki jo pod pogoji iz odstavka 1a opravi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, ni predmet davka na dodano vrednost.

▼ **M4**

Države članice davčnim zavezancem in pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, ki so upravičeni po drugem pododstavku, priznajo pravico, da izberejo splošno ureditev iz prvega pododstavka. Države članice določijo podrobna pravila za izvajanje te možnosti, ki se v vsakem primeru uporablja dve koledarski leti;

- (b) pridobitve novih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti, ki jih za plačilo v državi opravijo davčni zavezanci ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci in izpolnjujejo pogoje za odstopanje iz drugega pododstavka (a), ali katera koli druga oseba, ki ni davčni zavezanec;

▼ **M6**

- (c) pridobitev trošarinskih izdelkov znotraj Skupnosti za plačilo, ki jo na ozemlju države opravi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, in ki izpolnjuje pogoje za odstopanje iz drugega pododstavka točke (a), in za katero nastane obveznost obračuna trošarine na ozemlju države v skladu z Direktivo 92/12/EGS ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 76, 23.3.1992, str. 1.

▼ M6

1a. Odstopanje iz drugega pododstavka odstavka 1(a) se lahko uveljavlja za:

- (a) pridobitev blaga znotraj Skupnosti, katere dobava na ozemlju države bi bila oproščena v skladu s členom 15(4) do (10);
- (b) pridobitev blaga znotraj Skupnosti, razen blaga iz (a), ki jo opravi:
 - davčni zavezanec za svoje kmetijsko, gozdarsko ali ribiško podjetje, ki se obdavčuje po sistemu pavšalne ureditve iz člena 25, davčni zavezanec, ki opravlja samo dobave blaga ali storitev, pri katerih davek na dodano vrednost ni odbiten, ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec,
 - v skupnem znesku, ki v tekočem koledarskem letu ne presega praga, ki ga določijo države članice, ki pa ne sme biti nižji od protivrednosti 10 000 ECU v nacionalni valuti
 - in
 - pod pogojem, da skupni znesek pridobitev blaga znotraj Skupnosti v preteklem koledarskem letu ni presegel praga iz druge alinee.

Prag, ki se upošteva pri uporabi zgornjih določil, je skupni znesek, brez davka na dodano vrednost, ki ga je treba plačati ali je bil plačan v državi članici, iz katere se blago odpošlje ali odpelje pri pridobitvi blaga znotraj Skupnosti, razen novih prevoznih sredstev in trošarinskih izdelkov.

▼ M4

2. V tem naslovu:

- (a) se za „prevozna sredstva“ štejejo: plovila, daljša od 7,5 metrov, zrakoplovi, katerih vzletna teža presega 1 550 kilogramov, in motorna kopenska vozila s prostornino motorja nad 48 kubičnih centimetrov ali močjo nad 7,2 kilovata, namenjena za prevoz oseb ali blaga, razen plovil in zrakoplovov iz člena 15(5) in (6);

▼ M8

- (b) prevozna sredstva iz točke (a) se ne štejejo za „nova“, če sta hkrati izpolnjena naslednja pogoja:
 - da so dobavljena po poteku treh mesecev po datumu, ko so bila prvič dana v uporabo. To obdobje pa se za motorna kopenska vozila, opredeljena v (a), podaljša na šest mesecev,
 - da je s kopenskimi vozili prevoženih več kot 6 000 kilometrov, s plovili preplutih več kot 100 ur ali z zrakoplovi preletenih več kot 40 ur.

Države članice določijo pogoje, pod katerimi se zgornja pogoja lahko štejeta za izpolnjena.

▼ M4

3. „Pridobitev blaga znotraj Skupnosti“ pomeni pridobitev lastninske pravice na premičninah, ki jih osebi, ki je blago pridobila, odpošlje ali odpelje prodajalec ali druga oseba v njegovem imenu ali oseba, ki je blago pridobila, v drugo državo članico, kot je država, iz katere je blago odposlano ali odpeljano.

Če je blago, ki ga je pridobila pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, odposlano ali odpeljano iz tretjega ozemlja in ga je uvozila ta pravna oseba, ki ni davčni zavezanec v državo članico, ki ni država članica prihoda odposlanega ali odpeljanega blaga, se šteje, da je bilo blago odposlano ali odpeljano iz države članice uvoza. Ta država članica odobri uvozniku, kot je opredeljen v ►**M18** člen 21(4) ◀, vračilo davka na dodano vrednost, plačanega v zvezi z uvozom blaga, če uvoznik dokaže, da je bila njegova pridobitev obdavčena z davkom na dodano vrednost v državi članici prihoda odposlanega ali odpeljanega blaga.

4. Za davčnega zavezanca se šteje tudi vsaka oseba, ki občasno dobavi nova prevozna sredstva pod pogoji iz člena 28c(A).

Država članica, na ozemlju katere je opravljena dobava, odobri davčnemu zavezancu pravico do odbitka na podlagi naslednjih določb:

▼ **M4**

- pravica do odbitka nastane in se lahko uveljavi samo v trenutku dobave,
- davčni zavezanec sme odbiti davek na dodano vrednost, ki je vključen v nabavni ceni ali plačan pri uvozu ali pri pridobitvi prevoznega sredstva znotraj Skupnosti, do zneska, ki ne presega davka, ki bi ga moral plačati, če dobava ne bi bila oproščena.

Države članice določijo podrobna pravila za izvajanje teh določb.

5. ► **M10** Kot dobave blaga opravljene za plačilo se obravnava naslednje: ◀

▼ **M10**▼ **M4**

- (b) prenos blaga, ki ga opravi davčni zavezanec iz svojega podjetja v drugo državo članico.

Šteje se, da je bil opravljen prenos blaga v drugo državo članico: vsaka premoženjska, ki jo odpošlje ali odpelje davčni zavezanec ali druga oseba v njegovem imenu z ozemlja, opredeljenega v členu 3, vendar znotraj Skupnosti, za potrebe svojega podjetja, razen za katero od naslednjih transakcij:

- dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec na ozemlju države članice prihoda pošiljke ali prevoza blaga, pod pogoji iz drugega stavka člena 8(1)(a) in člena 28b(B)(1),
- dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec pod pogoji iz člena 8(1) (c),
- dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec na ozemlju države pod pogoji iz člena 15 ali člena 28c(A),

▼ **M10**

- opravljanje storitve za davčnega zavezanca in vključujoč delo, ki se na tem blagu dejansko opravi v državi članici prihoda ali prevoza blaga, če se blago po izdelavi ponovno odpošlje temu davčnemu zavezancu v državo članico, iz katere je bilo prvotno odposlano ali odpeljano,

▼ **M4**

- začasne rabe tega blaga na ozemlju države članice prihoda pošiljke ali prevoza blaga za storitve, ki jih opravi davčni zavezanec s sedežem na ozemlju države članice odhoda odposlanega ali odpeljanega blaga,
- začasne rabe tega blaga, za obdobje, ki ne presega 24 mesecev, na ozemlju druge države članice, če bi se za uvoz enakega blaga iz tretje države začasno rabo lahko uporabil postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev,

▼ **M23**

- dobava plina preko distribucijskega sistema za zemeljski plin ali električne energije pod pogoji, določenimi v členu 8(1)(d) ali (e).

▼ **M6**

Kadar pa eden od pogojev, pod katerimi se lahko uveljavlja zgoraj opisana ugodnost, ni več izpolnjen, se šteje, da je bilo blago preneseno v namembni kraj v drugo državo članico. V tem primeru se prenos opravi v trenutku, ko pogoji niso več izpolnjeni.

▼ **M4**

6. Pridobitev blaga znotraj Skupnosti opravljena za plačilo vključuje blago, ki ga davčni zavezanec rabi za svoje podjetje, ki ga odpošlje ali odpelje ta davčni zavezanec ali druga oseba v njegovem imenu iz druge države članice na ozemlju je bilo blago izdelano, črpano, predelano,

▼ **M4**

kupljeno, pridobljeno, kot je opredeljeno v odstavku 1, ali ga je davčni zavezanec uvozil v okviru opravljanja dejavnosti v to drugo državo članico.

▼ **M6**

Za pridobitev blaga znotraj Skupnosti za plačilo se šteje tudi: prisvojitve blaga, ki jo opravijo oborožene sile države članice Severnoatlantske zveze za svoje potrebe ali potrebe spremnega civilnega osebja in ga niso pridobile pod splošnimi pravili obdavčevanja na domačem trgu ene od držav članic, če pri uvozu tega blaga ne bi mogle uveljavljati oprostitve iz člena 14(1)(g).

▼ **M4**

7. Države članice sprejmejo ukrepe da zagotovijo, da se transakcije, ki bi bile uvrščene pod „dobave blaga“, kot je opredeljeno v odstavku 5 ali členu 5, če bi jih na ozemlju države opravil davčni zavezanec, ki deluje kot tak, uvrstijo pod „pridobitve blaga znotraj Skupnosti.“

Člen 28b

Kraj transakcij*A. Kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti*

1. Za kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti se šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se konča odpošiljanje ali prevoz osebi, ki ga je pridobila.

2. Brez vpliva na odstavek 1 pa se šteje, da je kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz člena 28a(1)(a) na ozemlju države članice, ki je izdala identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost, pod katero oseba, ki pridobiva blago, opravi pridobitev, razen če oseba, ki blago pridobi, dokaže, da je bila pridobitev obdavčena v skladu z odstavkom 1.

Če pa je pridobitev obdavčena v skladu z odstavkom 1 v državi članici prihoda pošiljke ali prevoza blaga, potem ko je bila obdavčena v skladu s prvim pododstavkom, se davčna osnova ustrezno zmanjša v državi članici, ki je izdala identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost, pod katero je oseba, ki blago pridobiva, opravila pridobitev.

▼ **M6**

Za namene uporabe prvega pododstavka se šteje, da se pridobitev blaga znotraj Skupnosti obdavčuje v skladu z odstavkom 1, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

- pridobitelj dokaže, da je opravil pridobitev znotraj Skupnosti za potrebe kasnejših dobav v državi članici iz odstavka 1 in za katere je bil kot oseba, ki je dolžna plačati davek v skladu s členom 28c(E) (3), določen prejemnik,
- obveznosti predložitve poročila iz zadnjega pododstavka člena 22(6) (b) je izpolnil pridobitelj.

▼ **M4***B. Kraj dobave blaga*

1. Z odstopanjem od člena 8(1)(a) in (2) se za kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba v njegovem imenu iz države članice, ki ni država članica prihoda pošiljke ali prevoza, šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se odpošiljanje ali prevoz kupcu konča, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- dobava blaga je opravljena za davčnega zavezanca, ki je upravičen do odstopanja iz drugega pododstavka člena 28a(1)(a), za pravno osebo, ki ni davčni zavezanec in je upravičena do enakega odstopanja, ali za katero koli drugo osebo, ki ni davčni zavezanec,
- dobavljeno je blago, razen novih prevoznih sredstev in razen blaga, ki ga dobavi dobavitelj ali druga oseba v njegovem imenu potem ko je bilo sestavljeno ali instalirano, s poskusnim zagonom ali brez njega.

▼ **M4**

Kadar je tako dobavljeno blago odposlano ali odpeljano s tretjega ozemlja in ga dobavitelj uvozi v državo članico, ki ni država članica prihoda odposlanega ali odpeljanega blaga kupcu, se šteje, da je bilo odposlano ali odpeljano iz države članice uvoza.

2. Pri dobavah blaga, razen trošarinskih izdelkov, pa se odstavek 1 ne uporablja za dobave blaga, ki se odpošlje ali odpelje v isto državo članico prihoda pošiljke ali prevoza, če:

- skupna vrednost takšnih dobav, zmanjšana za davek na dodano vrednost, v enem koledarskem letu ne presega protivrednosti 100 000 ECU v nacionalni valuti in
- skupna vrednost dobav blaga razen trošarinskih izdelkov, zmanjšana za davek na dodano vrednost, opravljenih pod pogoji iz odstavka 1 v predhodnem koledarskem letu ni presegla protivrednosti 100 000 ECU v nacionalni valuti.

Država članica, na ozemlju katere se nahaja blago, ko se konča odpošiljanje ali prevoz kupcu, lahko omeji zgoraj omenjene pragove na protivrednost 35 000 ECU v nacionalni valuti, kadar se ta država članica boji, da bi zgoraj omenjeni prag 100 000 ECU lahko povzročil resna izkrivljanja konkurenčnih pogojev. Države članice, ki uporabijo to možnost, sprejmejo potrebne ukrepe, da obvestijo ustrezne organe oblasti v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano.

Do 31. decembra 1994 Komisija poroča Svetu o uporabi posebnih pragov 35 000 ECU iz prejšnjega pododstavka. V tem poročilu lahko Komisija obvesti Svet, da odprava posebnih pragov ne bo povzročila resnih izkrivljanj konkurenčnih pogojev. Dokler Svet ne sprejme soglasne odločitve o predlogu Komisije, prejšnji pododstavek ostane v veljavi.

3. Država članica, na ozemlju katere se nahaja blago ko se začne odpošiljanje ali prevoz, prizna tistim davčnim zavezancem, ki opravijo dobave blaga, ki izpolnjuje pogoje po odstavku 2, pravico da izberejo, da se kraj takih dobav določi v skladu z odstavkom 1.

Zadevne države članice določijo podrobna pravila za izvajanje te možnosti, ki se v vsakem primeru uporablja dve koledarski leti.

C. Kraj opravljanja storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti

1. Z odstopanjem od člena 9(2)(b) se kraj opravljanja storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti določi v skladu z odstavki 2, 3 in 4. V tem naslovu imajo izrazi naslednji pomen:

- „prevoz blaga znotraj Skupnosti“ je prevoz, pri katerem sta kraj odhoda in kraj prihoda na ozemlju dveh različnih držav članic ► **M10** . ◀

▼ **M10**

Prevoz blaga pri katerem sta kraj odhoda in kraj prihoda na ozemlju države, se obravnava kot prevoz blaga znotraj Skupnosti, če je takšen prevoz neposredno povezan s prevozom blaga, pri katerem sta kraj odhoda in kraj prihoda na ozemljih dveh različnih držav članic,

▼ **M4**

- „kraj odhoda“ je kraj, v katerem se prevoz blaga dejansko začne, pri čemer ni pomembna dejansko prevožena razdalja do kraja, kjer se blago nahaja,

- „kraj prihoda“ je kraj, kjer se prevoz blaga dejansko konča.

2. Kraj opravljanja storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti je kraj odhoda.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 pa se šteje, da je kraj opravljanja storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti, opravljenih za naročnike, identificirane za davek na dodano vrednost v državi članici, ki ni država članica, v kateri se prevoz začne, na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost, pod katero je bila zanj storitev opravljena.

▼ **M4**

4. Državam članicam ni treba uporabljati davka za tisti del prevoza, ki se nanaša na pot prek voda, ki niso del ozemlja Skupnosti, kot je opredeljeno v členu 3.

D. Kraj opravljanja pomožnih storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti

Z odstopanjem od odstavka 9(2)(c) se šteje, da je kraj opravljanja pomožnih storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti, opravljenih za naročnike, identificirane za davek na dodano vrednost v državi članici, ki ni tista, na ozemlju katere so bile storitve dejansko opravljene, na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost, pod katero je bila zanj storitev opravljena.

E. Kraj opravljanja storitev, ki jih opravijo posredniki

1. Z odstopanjem od člena 9(1) je kraj opravljanja storitev, ki jih opravijo posredniki, ki delujejo v imenu in za račun drugih oseb, kadar so del storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti, kraj odhoda.

Kadar pa je naročnik, za katerega se opravijo storitve posrednika identificiran za davek na dodano vrednost v državi članici, ki ni država članica, v kateri se prevoz začne, se šteje, da je kraj opravljenih storitev posrednika na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost, pod katero je bila zanj opravljena storitev.

2. Z odstopanjem od člena 9(1) je kraj opravljanja storitev, ki jih opravijo posredniki, ki delujejo v imenu in za račun drugih oseb, kadar so del pomožnih storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti, kraj, kjer se pomožne storitve dejansko opravijo.

Kadar pa je naročnik, za katerega opravi storitve posrednik, identificiran za davek na dodano vrednost v državi članici, ki ni država članica, na ozemlju katere se pomožne storitve dejansko opravijo, se šteje, da je kraj opravljenih storitev posrednika na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost, pod katero mu je posrednik opravil storitev..

3. Z odstopanjem od člena 9(1) je kraj opravljanja storitev, ki jih opravijo posredniki, ki delujejo v imenu in za račun drugih oseb, kadar so takšne storitve del drugih transakcij, razen tistih iz odstavka 1 ali 2 ali člena 9(2)(e), kraj, kjer se te transakcije opravijo.

Kadar pa je naročnik identificiran za davek na dodano vrednost v državi članici, ki ni tista, na ozemlju katere se opravijo te transakcije, se šteje, da je kraj opravljanja storitev, ki jih opravi posrednik na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost, pod katero mu je posrednik opravil storitev.

▼ **M10**

F. Kraj opravljanja storitev v primeru cinitve ali dela na premočnini

Z odstopanjem od člena 9(2)(c) se šteje, da je kraj opravljanja storitev, ki vključujejo cinitve ali delo na premočnini, opravljenih za naročnike, identificirane za namene davka na dodano vrednost v državi članici, ki ni tista, kjer so te storitve dejansko opravljene, na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost, pod katero je bila zanj storitev opravljena.

To odstopanje se ne uporablja, kadar se blago ne odpošlje ali odpelje iz države članice, v kateri se bile storitve dejansko opravljene.

▼ **M4**

Člen 28c

Oprostitev

A. Oproščene dobave blaga

Brez poseganja v druge določbe Skupnosti in pod pogoji, ki jih določijo za zagotovitev pravilne in enostavne uporabe spodnjih oprostitev in preprečevanja vsakršnih utaj, izogibanja ali zlorab, države članice oprostitijo:

▼ **M4**

- (a) dobave blaga, ► **M10** kot je opredeljen v členu 5 ◄, ki ga odpošlje ali odpelje prodajalec ali druga oseba v njegovem imenu ali oseba, ki je blago pridobila izven ozemlja iz člena 3, vendar znotraj Skupnosti, opravljene za drugega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, ki deluje kot taka v državo članico, ki ni država članica odhoda pošiljke ali prevoza blaga.

Ta oprostitev se ne uporablja za dobave blaga, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki so oproščeni davka v skladu s členom 24, ali za dobave blaga, ki se opravijo za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, ki imajo pravico do odstopanj iz drugega pododstavka člena 28a(1)(a);

- (b) dobave novih prevoznih sredstev, ki jih kupcu odpošlje ali odpelje z ozemlja iz člena 3, vendar znotraj Skupnosti, prodajalec ali druga oseba v njegovem imenu ali kupec, ki so opravljene za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, ki imajo pravico do odstopanj iz drugega pododstavka člena 28a(1)(a), ali za katero koli drugo osebo, ki ni davčni zavezanec;

▼ **M6**

- (c) dobava trošarinskih izdelkov, ki jih kupcu odpošlje ali odpelje prodajalec, kupec ali druga oseba v njegovem imenu izven ozemlja iz člena 3, vendar znotraj Skupnosti, ki se opravi za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci in izpolnjujejo pogoje za odstopanje iz drugega pododstavka člena 28a(1)(a), kadar se odpošiljanje ali prevoz blaga opravi v skladu s členom 7(4) in (5) ali členom 16 Direktive 92/12/EGS.

Ta oprostitev se ne uporablja za dobave trošarinskih izdelkov, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki so izkoristili oprostitev davka iz člena 24;

- (d) dobava blaga v smislu člena 28a(5)(b), za katero se priznavajo zgornje oprostitve, če se opravi v imenu drugega davčnega zavezanca.

▼ **M4**B. *Oproščene pridobitve blaga znotraj skupnosti*

Brez poseganja v druge določbe Skupnosti in pod pogoji, ki jih določijo za zagotovitev pravilne in enostavne uporabe spodnjih oprostitov in preprečevanje vsakršnih utaj, izogibanja ali zlorab, države članice oprostitijo:

- (a) pridobitev blaga znotraj Skupnosti, katere dobava bi bila, če bi jo opravil davčni zavezanec, v vsakem primeru oproščena na ozemlju države;
- (b) pridobitev blaga znotraj Skupnosti, katerega uvoz bi bil v vsakem primeru oproščen po členu 14(1);
- (c) pridobitev blaga znotraj Skupnosti, pri katerem bi v skladu s členom 17(3) in (4) oseba, ki pridobiva blago v vsakem primeru imela pravico do vračila celotnega davka na dodano vrednost po členu 28a(1).

C. *Oproščene prevozne storitve*

Države članice oprostitijo opravljanje prevoznih storitev znotraj Skupnosti pri odpošiljanju ali prevozu blaga na ali z otokov, ki so del avtonomnega področja Azorov in Madeire ter pošiljanje ali prevoz blaga med temi otoki.

D. *Oproščen uvoz blaga*

Kadar se blago, poslano ali odpeljano s tretjega ozemlja, uvozi v državo članico, ki ni država članica prihoda pošiljke ali prevoza, države članice oprostitijo takšen uvoz, če je dobava takega blaga, ki jo opravi uvoznik, kot je opredeljen v ► **M18** člen 21(4) ◄, oproščena v skladu z odstavkom A.

Države članice določijo pogoje za to oprostitev, da zagotovijo pravilno in enostavno uporabo in preprečevanje vsakršnih utaj, izogibanja ali zlorabe.

▼ **M6**E. *Druge oprostitve*▼ **M10**

1. V členu 16:

— se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Brez poseganja v druge davčne določbe Skupnosti lahko države članice, s pogojem posvetovanj iz člena 29, sprejmejo posebne ukrepe, s katerimi so oproščene plačila davka na dodano vrednost vse ali nekatere od naslednjih transakcij, če niso namenjene za končno uporabo in/ali potrošnjo in je znesek dolgovane davka na dodano vrednost ob prenehanju postopkov iz možnosti A do E, enak znesku davka, ki bi bil dolgovan, če bi bila vsaka od teh transakcij obdavčena na ozemlju države:

A. uvoz blaga, namenjenega v postopek skladiščenja, razen carinskega skladiščenja;

B. dobave blaga, namenjenega, da:

(a) se predloži carini in, kadar je to ustrezno, da v začasno hrambo;

(b) se da v prosto cono ali v prosto skladišče;

(c) se da v postopek carinskega skladiščenja ali postopek aktivnega oplemenitenja;

(d) se pripelje v teritorialne vode:

— za vgradnjo v vrtnalnice ali proizvodne ploščadi zaradi gradnje, popravila, vzdrževanja, spremembe ali opremljanja takšnih ploščadi ali za povezavo takšnih vrtnalnic ali proizvodnih ploščadi s kopnim,

— za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje vrtnalnic ali proizvodnih ploščadi;

(e) se da na ozemlju države v postopek skladiščenja, razen carinskega skladiščenja.

V tem členu se šteje, da so skladišča, razen carinskih skladišč:

— za trošarinske izdelke prostori, ki so določeni kot trošarinska skladišča za namene člena 4(b) Direktive 92/12/EGS,

— za blago, razen trošarinskih izdelkov prostori, ki jih kot take določijo države članice. Države članice pa ne smejo določiti postopkov skladiščenja, razen carinskega skladiščenja, če je to blago namenjeno dobavam na ravni trgovine na drobno.

Kljub temu pa lahko države članice določijo takšen postopek za blago, namenjeno:

— davčnim zavezancem za dobave, ki se opravijo pod pogoji iz člena 28k,

— davkov prostim prodajalnam v smislu člena 28k za dobave potnikom pri poletih ali ladijskih prevozi v tretje države, kadar so te dobave oproščene v smislu člena 15,

— davčnim zavezancem za dobave potnikom na krovu zrakoplova ali plovila med poletom ali ladijskim prevozom, kadar je kraj prihoda izven Skupnosti,

— davčnim zavezancem za dobave opravljene z oprostitvijo davka v skladu s členom 15, točko 10.

Kraji iz (a), (b), (c) in (d) se opredelijo v skladu z veljavnimi carinskimi določbami Skupnosti;

C. opravljanje storitev v zvezi z dobavami blaga iz B;

D. dobave blaga in storitev, ki se opravijo:

(a) v krajih, naštetih v B(a), (b), (c) in (d) in za katere se še uporablja ena od možnosti, ki so v njih našteje;

▼ **M10**

- (b) v krajih, naštetih v B(e) in za katere se na ozemlju države še uporablja ena od možnosti, ki so v njej našete.

Kadar uporabijo možnost, predvideno v (a), za transakcije, ki se opravijo v carinskih skladiščih, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da se določijo postopki skladiščenja, razen carinskega skladiščenja, ki omogočajo uporabo določb iz (b) za iste transakcije v zvezi z blagom iz Priloge J, ki se opravijo v takšnih skladiščih, razen carinskih skladiščih;

E. dobave:

- blaga iz člena 7(1)(a), za katerega še velja postopek začasnega uvoza, s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev, ali zunanji tranzitni postopek,
- blaga iz člena 7(1)(b) za katerega še velja notranji tranzitni postopek Skupnosti iz člena 33a,

ter za opravljanje storitev v zvezi s takšnimi dobavami.

Z odstopanjem od prvega pododstavka člena 21(1)(a) je oseba, ki je dolžna plačati dolgovan davek v skladu s prvim pododstavkom, oseba, ki da nalog, da se za blago končajo postopki ali možnosti iz tega odstavka.

Kadar se zaradi končanja postopkov ali možnosti iz tega odstavka blago uvozi v smislu člena 7(3), država članica uvoza sprejme potrebne ukrepe v izogib dvojnemu obdavčevanju v državi.“;

- doda se naslednji odstavek:

„1a. Kadar države članice uporabijo možnost iz odstavka 1, sprejmejo potrebne ukrepe, da se za pridobitve blaga znotraj Skupnosti, ki je namenjeno, da se zanj začne eden od postopkov ali ena od možnosti iz člena 1(B), zagotovijo ugodnosti iz istih določb kot dobave blaga, ki se opravijo v državi pod istimi pogoji.“.

▼ **M6**

2. V členu 16(2):

- se za „se lahko države članice odločijo, da oprostijo“ doda „pridobitev blaga znotraj Skupnosti, ki jo opravi davčni zavezanec in“ in za „ga izvozijo“ se doda „izven Skupnosti“,
- dodajo se naslednji pododstavki:

„Kadar države članice izkoristijo to možnost, s pogojem posvetovanja iz člena 29 razširijo to oprostitve na pridobitve blaga znotraj Skupnosti, ki jih opravi davčni zavezanec, na uvoz in dobave blaga davčnemu zavezancu, ki ga namerava dobaviti v nespremenjenem stanju ali po predelavi pod pogoji iz člena 28c (A), ter na opravljanje storitev v zvezi s takimi dobavami do največ vrednosti njegovih dobav blaga, ki jih je opravil pod pogoji iz člena 28c (A) v preteklih dvanajstih mesecih.

Države članice lahko določijo enotni najvišji znesek za transakcije, ki jih oprostijo po prvem in drugem pododstavku.“

3. Države članice sprejmejo posebne ukrepe, da se davek na dodano vrednost ne obračuna za pridobitev blaga znotraj Skupnosti, ki se v smislu člena 28b(A)(1) opravi na njihovem ozemlju, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

- pridobitev blaga znotraj Skupnosti opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države, vendar je identificiran za davek na dodano vrednost v drugi državi članici,
- pridobitev blaga znotraj Skupnosti opravi za namene kasnejših dobav blaga, ki jih opravi davčni zavezanec na ozemlju države,
- blago, ki ga ta davčni zavezanec tako pridobi, se neposredno odpošlje ali odpelje iz druge države članice kot je država, v kateri je identificiran za davek na dodano vrednost, in je namenjeno prejemniku kasnejših dobav,

▼ **M6**

- prejemnik kasnejših dobav blaga je davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, identificiran za davek na dodano vrednost na ozemlju države,
- prejemnik kasnejših dobav blaga je bil določen v skladu s ► **M18** člen 21(1)(c) ◀ kot oseba, ki je dolžna plačati davek za dobave, ki jih opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države.

▼ **M4***Člen 28d***Obdavčljivi dogodek in obveznost obračuna davka**

1. Obdavčljivi dogodek nastane, ko je opravljena pridobitev blaga znotraj Skupnosti. Šteje se, da je pridobitev blaga znotraj Skupnosti opravljena, kadar se za dobavo podobnega blaga šteje, da je bila opravljena na ozemlju države.
2. Za pridobitev blaga znotraj Skupnosti obveznost obračuna davka nastane 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

▼ **M6**

3. Z odstopanjem od odstavka 2 obveznost obračuna davka nastane ob izdaji računa ► **M20** ————— ◀, iz prvega pododstavka člena 22(3)(a), kadar se ta račun ► **M20** ————— ◀ izda osebi, ki blago pridobi pred petnajstim dnevom v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

▼ **M4**

4. Z odstopanjem od člena 10(2) in (3) nastane obveznost obračuna davka za dobave blaga, opravljene pod pogoji iz člena 28c(A), 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

▼ **M6**

Obveznost obračuna davka pa nastane ob izdaji računa iz prvega pododstavka člena 22(3)(a) ► **M20** ————— ◀, kadar se ta račun ► **M20** ————— ◀ izda pred petnajstim dnevom v mesecu, ki sledi mesecu v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

▼ **M4***Člen 28e***Davčna osnova in stopnja**

1. V primeru pridobitve blaga znotraj Skupnosti se davčna osnova določi na podlagi istih elementov kot se uporabljajo v skladu s členom 11(A) za določitev davčne osnove za dobave enakega blaga na ozemlju države. ► **M6** Pri pridobitvi blaga znotraj Skupnosti iz člena 28a(6) se davčna osnova določi predvsem v skladu s členom 11(A)(1)(b) ter odstavkoma 2 in 3. ◀

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da se trošarina, ki jo je dolžna ali jo je plačala oseba, ki je znotraj Skupnosti pridobila trošarinski izdelek, vključi v davčno osnovo v skladu s členom 11(A)(2)(a). ► **M6** Kadar se v trenutku opravljene pridobitve blaga znotraj Skupnosti kupcu vrne trošarina, ki je bila plačana v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano, se davčna osnova ustrezno zmanjša v državi članici, v kateri je bila opravljena pridobitev znotraj Skupnosti. ◀

▼ **M6**

2. Za dobavo blaga iz člena 28c(A)(d) se davčna osnova določi v skladu s členom 11(A)(1)(b) ter odstavkoma 2 in 3.

▼ **M4**

► **M6** 3. ◀ Davčna stopnja za pridobitev blaga znotraj Skupnosti je stopnja, ki velja, ko nastane obveznost obračuna davka.

► **M6** 4. ◀ Davčna stopnja za pridobitev blaga znotraj Skupnosti je stopnja, ki se uporablja za dobavo enakega blaga na ozemlju države.

▼ **M4***Člen 28f***Pravica do odbitka**

1. Člen 17(2), (3) in (4) se nadomesti z:

„2. Dokler se blago in storitve uporablja za namene njegovih obdavčljivih transakcij, je davčni zavezanec upravičen, da odbije od davka, ki ga je dolžan plačati:

▼ **M10**

(a) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal na ozemlju države za blago ali storitve, ki mu jih je, ali mu jih bo opravil drug davčni zavezanec;

▼ **M4**

(b) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal za uvoženo blago na ozemlju države;

(c) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan plačati v skladu s členi 5(7)(a), 6(3) in 28a(6);

(d) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan plačati v skladu s členom 28a(1)(a).

3. Države članice vsakemu davčnemu zavezancu tudi odobrijo pravico do odbitka ali vračila davka na dodano vrednost iz odstavka 2, če se blago in storitve uporabljajo za:

(a) transakcije v zvezi z gospodarskimi dejavnostmi iz člena 4(2), opravljenih v drugi državi in bi davek bil odbiten, če bi bile opravljene na ozemlju države;

▼ **M26**

(b) transakcije, oproščene v skladu s členom 14(1)(g) in (i), 15, 16 (1) (B), (C), (D) ali (E) ali (2) ali 28c (A) in (C);

▼ **M4**

(c) katere koli transakcije, ki so oproščene v skladu s členom 13B (a) in (d), (1) do (5), če ima naročnik sedež izven Skupnosti ali če so te transakcije neposredno povezane z blagom, namenjenim za izvoz v državo izven Skupnosti.

4. Davek na dodano vrednost iz odstavka 3 se vrne:

— davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju države, imajo pa sedež v drugi državi članici, v skladu s podrobnimi izvedbenimi pravili iz Direktive 79/1072/EGS (*),

— davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju Skupnosti, v skladu s podrobnimi izvedbenimi pravili iz Direktive 86/560/EGS (**).“

(*) UL L 331, 27.12.1979, str. 11.

(**) UL L 326, 21.11.1986, str. 40..

▼ **M6**

Za namene uporabe zgornjega:

(a) se davčni zavezanci iz člena 1 Direktive 79/1072/EGS tudi za namene uporabe navedene direktive štejejo kot davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v državi, kadar na ozemlju države opravljajo samo dobave blaga in storitev za osebo, ki je določena kot oseba, ki je dolžna plačati davek v skladu s ► **M18** člen 21(1) (a) in (c) ◄;

(b) se davčni zavezanci iz člena 1 Direktive 86/560/EGS tudi za namene uporabe navedene direktive štejejo kot davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Skupnosti, kadar na ozemlju države opravljajo samo dobave blaga in storitev za osebo, ki je določena kot oseba, ki je dolžna plačati davek v skladu s členom 21 (1)(a);

(c) se Direktivi 79/1072/EGS in 86/560/EGS ne uporabljata za dobave blaga, ki so ali bi bile lahko oproščene po členu 28c(A), kadar dobavljeno blago odpošlje ali odpelje kupec ali druga oseba v njegovem imenu ali za njegov račun.

▼ M4

2. Člen 18(1) se nadomesti z:

„1. Za uveljavljanje svoje pravice do odbitka mora davčni zavezanec:

- (a) za odbitke v skladu s členom 17(2)(a) imeti račun, sestavljen v skladu s členom 22(3);
- (b) za odbitke v skladu s členom 17(2)(b) imeti uvozni dokument, na katerem je naveden kot prejemnik ali uvoznik in na katerem je naveden znesek oziroma omogoča izračun zneska dolgovane davka;
- (c) za odbitke v skladu s členom 17(2)(c) izpolnjevati pogoje, ki jih določi vsaka država članica;
- (d) če je dolžan plačati davek kot naročnik ali kupec pri uporabi člena 21(1), izpolnjevati formalnosti, ki jih določi vsaka država članica;
- (e) za odbitke v skladu s členom 17(2)(d) v obračunu iz člena 22(4) navesti vse podatke, ki so potrebni za izračun zneska davka, ki ga je dolžan plačati za blago, ki ga je pridobil znotraj Skupnosti, in imeti račun v skladu s členom 22(3).“

3. V členu 18 se doda odstavek:

„3a. Države članice lahko davčnemu zavezancu, ki nima računa v skladu s členom 22(3), dovolijo odbitek iz člena 17(2)(d); države članice določijo pogoje in postopke za uporabo te določbe.“

Člen 28g

Osebe, ki so dolžne plačati davek

Člen 21 se nadomesti z:

▼ M18

„Člen 21

Osebe, ki so dolžne plačati davek

1. Davek na dodano vrednost po notranjem sistemu so dolžni plačati:

▼ M23

- (a) davčni zavezanec, ki opravlja obdavčljivo dobavo blaga ali storitev, razen v primerih iz (b), (c) in (f). Kadar obdavčljivo dobavo blaga ali storitev opravlja davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države, države članice pod pogoji, ki jih določijo, lahko določijo, da je oseba, ki je dolžna plačati davek, oseba, za katero se opravi obdavčljiva dobava blaga ali storitev;

▼ M18

- (b) davčni zavezanci, katerim se opravijo storitve iz člena 9(2)(e), ali osebe, identificirane za davek na dodano vrednost na ozemlju države, katerim se opravijo storitve iz člena 28b(C), (D), (E) in (F), če storitve opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države;
- (c) oseba, kateri se opravi dobava blaga, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - obdavčljivi posel je dobava blaga opravljena pod pogoji iz člena 28c(E)(3),
 - oseba, kateri se opravi dobava blaga je drug davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, identificiran za davek na dodano vrednost na ozemlju države,
 - račun, ki ga izda davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države, je v skladu s členom 22(3).

▼ **M18**

Države članice pa lahko določijo izjemo od te obveznosti, kadar davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države, imenuje davčnega zastopnika v tej državi;

- (d) vsaka oseba, ki izkaže davek na dodano vrednost na računu ► **M20** ◀;;
- (e) vsaka oseba, ki opravi obdavčljivo pridobitev blaga znotraj Skupnosti;

▼ **M23**

- (f) osebe, ki so identificirane za namene davka na dodano vrednost na ozemlju države in ki jim je dobavljeno blago pod pogoji, določenimi v členu 8(1)(d) ali (e), če dobave opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države.

▼ **M18**

2. Z odstopanjem od določb odstavka 1:

- (a) kadar je oseba, ki je dolžna plačati davek v skladu z določbami odstavka 1, davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države, mu lahko države članice dovolijo, da kot osebo, ki je dolžna plačati davek, imenuje davčnega zastopnika. Za to možnost veljajo pogoji in postopki, ki jih določi vsaka država članica;
- (b) kadar obdavčljive transakcije opravlja davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države, in z državo, v kateri ima ta davčni zavezanec sedež, ne obstaja pravni instrument o medsebojni pomoči, ki je po obsegu podoben pomoči, ki jo določata direktivi 76/308/EGS (*) in 77/799/EGS (**) ter Uredba Sveta (EGS) 218/92 z dne 27. januarja 1992 o upravnem sodelovanju na področju posrednega obdavčenja (DDV) (***), lahko države članice sprejmejo ukrepe, da je lahko oseba, ki je dolžna plačati davek, davčni zastopnik, ki ga imenuje davčni zavezanec, ki nima sedeža.

3. V primerih iz odstavka 1 in 2 lahko države članice določijo, da je namesto osebe, ki je dolžna plačati davek, druga oseba solidarno odgovorna za plačilo davka.

4. Davek na dodano vrednost pri uvozu plača oseba ali osebe, ki jih država članica, v katero se blago uvozi, določi ali sprejme kot osebe, ki so dolžne plačati davek.

▼ **M4**

- (*) UL L 73, 19.3.1976, str. 18. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz 1994.
- (**) UL L 336, 27.12.1977, str. 15. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz 1994.
- (***) UL L 24, 1.2.1992, str. 1.“

Člen 28h

Obveznosti oseb, ki so dolžne plačati davek

Člen 22 se nadomesti z:

„Člen 22

Obveznosti po notranjem sistemu

- 1. ► **M21** (a) Vsak davčni zavezanec prijavi začetek, spremembo ali prenehanje svoje dejavnosti kot davčni zavezanec. Države članice določijo, pod kakšnimi pogoji sme davčni zavezanec te prijave predložiti na elektronski način, in lahko uporabo elektronskega načina tudi predpišejo. ◀
- (b) Brez vpliva na (a) vsak davčni zavezanec iz člena 28a(1) (a), drugi pododstavek, navede, da opravlja pridobitev blaga znotraj Skupnosti, kadar niso izpolnjeni pogoji za uporabo odstopanja iz tega člena.

▼ **M4**

- (c) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da identificirajo s posamično številko:

▼ **M23**

- vsak davčni zavezanec, razen davčnih zavezancev iz člena 28a(4), ki na ozemlju države opravlja dobave blaga ali storitev, ki mu dajejo pravico do odbitka, razen dobav blaga ali storitev, za katere davek plača izključno naročnik ali prejemnik v skladu s členom 21 (1)(a), (b), (c) ali (f). Vendar državam članicam ni treba identificirati nekaterih davčnih zavezancev iz člena 4 (3),

▼ **M4**

- vsakega davčnega zavezanca iz odstavka 1(b) in vsakega davčnega zavezanca, ki izkoristi možnost iz tretjega pododstavka člena 28a(1)(a),

▼ **M6**

- vsakega davčnega zavezanca, ki na ozemlju države opravi pridobitev blaga znotraj Skupnosti za poslovanje v zvezi z gospodarskimi dejavnostmi iz člena 4(2), ki se opravljajo v tujini.

▼ **M4**

- (d) Vsaka posamična identifikacijska številka ima prefix v skladu z mednarodnim standardom ISO št. 3166 alfa 2 po kateri je mogoče ugotoviti državo članico, ki jo je izdala.
► **M20** Kljub temu se Helenski republiki dovoli uporaba predpone 'EL'. ◀
- (e) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo, da njihovi identifikacijski sistemi razlikujejo med davčnimi zavezanci iz (c) in da zagotovijo pravilno uporabo prehodnih ureditev za obdavčevanje transakcij znotraj Skupnosti, kot je določeno v tem naslovu.
2. (a) Vsak davčni zavezanec vodi dovolj podrobno knjigovodstvo, da omogoča uporabo davka na dodano vrednost in nadzor davčnega organa.

▼ **M10**

- (b) Vsak davčni zavezanec vodi evidenco blaga, ki ga je odposlal ali odpeljal, ali ki je bilo odposlano ali odpeljana v njegovem imenu z ozemlja, iz člena 3, vendar znotraj Skupnosti, za namene transakcij iz pete, šeste in sedme alineje člena 28a(5) (b).

Vsak davčni zavezanec vodi dovolj podrobno knjigovodstvo, da omogoča identifikacijo blaga, ki mu ga odpošlje iz druge države članice davčni zavezanec, identificiran za namene davka na dodano vrednost v tej drugi državi članici, ali druga oseba v njegovem imenu, v zvezi s katerim je bila opravljena storitev v skladu s tretjo ali četrto alinejo člena 9(2)(c).

▼ **M20**

3. (a) Vsak davčni zavezanec zagotovi, da sam, njegov kupec ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun izda račun za blago ali storitve, ki ga je dobavil ali opravil drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec. Vsak davčni zavezanec tudi zagotovi, da sam, njegov kupec ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun izda račun za dobave blaga iz člena 28b(B)(1) in za blago, dobavljeno v skladu s pogoji, določenimi v členu 28c(A).

Vsak davčni zavezanec prav tako zagotovi, da sam, njegov kupec ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun izda račun za vsako opravljeno predplačilo pred dobavo blaga iz prvega pododstavka in za vsako opravljeno predplačilo drugega davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec preden so storitve v celoti opravljene.

▼ **M20**

Države članice lahko davčnim zavezancem naložijo obveznost, da izdajajo račun za blago ali storitve, ki niso navedene v prejšnjih pododstavkih, ki so jih dobavili ali opravili na njihovem ozemlju. Če države članice to naredijo, lahko v zvezi s temi računi naložijo manj obveznosti kot je naštetih v točkah (b), (c) in (d).

Države članice lahko davčne zavezance oprostitjo obveznosti izdajanja računa za blago ali za storitve, ki so jih dobavili ali opravili na njihovem ozemlju in ki so oproščene, z ali brez vračila davka, plačanega v prejšnji fazi, na podlagi člena 13, člena 28(2)(a) in člena 28(3)(b).

Vsak dokument ali sporočilo, ki spreminja in se izrecno in nedvoumno nanaša na prvotni račun, se obravnava kot račun. Države članice, na ozemlju katerih se dobavlja blago ali opravljajo storitve, lahko dovolijo, da se nekateri obvezni podatki na takih dokumentih ali sporočilih izpustijo.

Države članice lahko davčnim zavezancem, ki dobavljajo blago ali opravljajo storitve na njihovem ozemlju, naložijo rok za izdajo računov.

Pod pogoji, ki jih določijo države članice, na ozemlju katerih se dobavlja blago ali opravljajo storitve, se lahko za več ločenih dobav blaga ali opravljenih storitev sestavi skupni račun.

Račune lahko sestavi kupec davčnega zavezanca za blago, ki mu ga je ta davčni zavezanec dobavil ali za storitve, ki mu jih je ta davčni zavezanec opravil, pod pogojem, da je na začetku sporazum med obema strankama in pod pogojem, da obstaja postopek za sprejem vsakega računa s strani davčnega zavezanca, ki dobavlja blago ali opravlja storitve. Države članice, na ozemlju katerih se dobavlja blago ali opravljajo storitve, določijo pogoje sporazuma in postopke sprejemanja med davčnim zavezancem in kupcem.

Države članice lahko naložijo nadaljnje pogoje za račune, ki jih izdajajo naročniki davčnih zavezancev, ki dobavljajo blago ali opravljajo storitve na njihovem ozemlju. Na primer lahko zahtevajo, da se taki računi izdajajo v imenu in za davčnega zavezanca. Taki pogoji morajo biti vedno enaki, ne glede na to, kje ima naročnik sedež.

Države članice lahko tudi določijo posebne pogoje za davčne zavezance, ki dobavljajo blago ali opravljajo storitve na njihovem ozemlju v primeru, ko ima tretja oseba ali naročnik, ki izdaja račune, sedež v državi, s katero ni nobenega pravnega instrumenta o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe bi bilo podobno področju uporabe, ki je predpisano v Direktivi Sveta 76/308/EGS z dne 15. marca 1976 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev, ki se nanašajo na nekatere prelevmane, carine, davke in druge ukrepe (*), Direktivi Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 v zvezi z medsebojno pomočjo pristojnih organov držav članic na področju neposrednega in posrednega obdavčenja (**) in Uredbi Sveta (EGS) št. 218/92 z dne 27. januarja 1992 o upravnem sodelovanju na področju posrednega obdavčevanja (DDV) (***).

- (b) Brez poseganja v posebno ureditev, ki jo določa ta direktiva, se za namene DDV na računih, ki se izstavljajo v skladu s prvim, drugim in tretjim pododstavkom točke (a) zahtevajo samo naslednji podatki:

- datum izdaje;
- zaporedna številka, ki temelji na eni ali več serij, ki izključno identificira račun;
- identifikacijska številka za DDV iz odstavka 1(c), pod katero je davčni zavezanec dobavil blago ali opravil storitve;

▼ **M20**

- kjer je kupec dolžan plačati davek na dobavljeno blago ali opravljene storitve ali mu je bilo dobavljeno blago kot je navedeno v členu 28c(A), identifikacijska številka za DDV iz odstavka 1(c) pod katero mu je bilo dobavljeno blago ali so bile zanj opravljene storitve;
- polno ime in naslov davčnega zavezanca in njegovega naročnika;
- količina in vrsta dobavljenega blaga ali obseg in vrsta opravljenih storitev;
- datum, na katerega je bilo blago dobavljeno ali opravljena storitev, ali datum, na katerega je bilo opravljeno predplačilo iz drugega pododstavka točke (a), v kolikor se datum lahko določi in se razlikuje od datuma izdaje računa;
- davčna osnova po stopnjah ali oprostitev, cena na enoto brez davka in kakršni koli popusti ali znižanja, če niso vključeni v ceno na enoto;
- uporabljena stopnja DDV;
- znesek DDV, ki se plača, razen tam, kjer se uporablja posebna ureditev, za katero ta Direktiva tak podatek izključuje;
- kjer je vključena oprostitvev ali kjer je naročnik dolžan plačati davek, sklicevanje na ustrezno določbo te direktive, ustrezno nacionalno določbo, ali na navedbo, da je dobava oproščena ali da zanjo velja postopek obrnjenega obračuna;
- kjer gre za dobavo novih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti, podatki, naštetih v členu 28a(2);
- kjer se uporablja maržna ureditev, sklicevanje na člen 26 ali 26a, na ustrezne nacionalne določbe ali druga navedba, da se uporablja maržna ureditev;
- kjer je oseba, ki je dolžna plačati davek, davčni zastopnik v smislu člena 21(2), identifikacijska številka za DDV iz odstavka 1(c) tega davčnega zastopnika, skupaj z njegovim polnim imenom in naslovom.

Države članice lahko zahtevajo, da davčni zavezanci s sedežem na njihovem ozemlju, ki na njihovem ozemlju dobavljajo blago ali opravljajo storitve, navedejo identifikacijsko številko za DDV iz odstavka 1(c) njihovega naročnika v primerih, ki niso navedeni v četrti alineji prvega pododstavka.

Države članice ne zahtevajo, da so računi podpisani.

Zneski na računih so lahko izraženi v kateri koli valuti, pod pogojem, da je znesek davka, ki ga je treba plačati, izražen v nacionalni valuti države članice, kjer je bilo blago dobavljeno ali kjer so bile storitve opravljene, z uporabo menjalnega mehanizma, ki je določen v členu 11C(2).

Države članice lahko zahtevajo, da se računi za blago, ki je bilo dobavljeno na njihovem ozemlju ali za storitve, ki so bile opravljene na njihovem ozemlju, in računi, ki jih prejmejo davčni zavezanci na njihovem ozemlju, prevedejo v njihove nacionalne jezike, če je to potrebno zaradi nadzora.

- (c) Računi, ki se izdajo na podlagi točke (a), se lahko pošljejo na papirju, ali, če naročnik to sprejme, na elektronski način.

Države članice sprejmejo elektronsko poslane račune, pod pogojem, da je zjamčena pristnost izvora in celovitost vsebine:

- z naprednim elektronskim podpisom v smislu člena 2(2) Direktive 1999/93/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 1999 o okvirnih pogojih Skupnosti za elektronske podpise (****); države članice pa lahko zahtevajo, da napredni elektronski podpis temelji na

▼ **M20**

kvalificiranem potrdilu in da je izdelan z napravo za varno tvorjenje podpisov, v smislu člena 2(6) in (10) zgoraj navedene direktive;

- z elektronsko izmenjavo podatkov (EDI), kot je opredeljeno v členu 2 Priporočila Komisije 1994/820/ES z dne 19. oktobra 1994, ki se nanaša na pravne vidike elektronske izmenjave podatkov (****), ko sporazum, ki se nanaša na izmenjavo, predvideva uporabo postopkov, ki jamčijo pristnost izvora in celovitost podatkov; vendar pa lahko države članice pod pogoji, ki jih določijo, zahtevajo da je potreben dodatni zbirni dokument na papirju.

Računi se lahko pošljejo tudi z drugimi elektronskimi sredstvi, če jih zadevna država članica (države članice) sprejmejo. Komisija bo najpozneje 31. decembra 2008 predstavila poročilo, skupaj s predlogom, če je to ustrezno, spremembe pogojev elektronskega izdajanja računov, da se upošteva možen tehnološki razvoj na tem področju.

Države članice ne smejo naložiti davčnim zavezancem, ki dobavljajo blago ali opravljajo storitve na njihovem ozemlju, nobenih drugih obveznosti ali formalnosti, ki se nanašajo na pošiljanje računov z elektronskimi sredstvi. Vendar lahko določijo, da je do 31. decembra 2005 za uporabo takega sistema potrebno predhodno uradno obvestilo.

Države članice lahko tudi določijo posebne pogoje za elektronsko izdane račune za blago dobavljeno na njihovo ozemlje ali za storitve opravljene na njihovem ozemlju, iz države, s katero ni nobenega pravnega instrumenta o vzajemni pomoči, katerega področje uporabe bi bilo podobno področju uporabe, ki je določeno v direktivah Sveta 76/308/EGS in 77/799/EGS in Uredbi (EGS) št. 218/92.

Kjer se istemu prejemniku pošlje sveženj z več računi na elektronski način, so lahko podatki, ki so na posameznih računih skupni, navedejo samo enkrat, če so za vsak račun dostopne vse informacije.

- (d) Vsak davčni zavezanec zagotovi, da se shranijo kopije računov, ki jih izda sam, njegov naročnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun ter vsi prejeti računi.

Za namene te direktive lahko davčni zavezanec določi kraj hrambe, pod pogojem, da so računi in tam shranjene informacije na razpolago brez neopravičenega odloga pristojnim organom vedno, ko jih zahtevajo. Države članice pa lahko od davčnih zavezancev s sedežem na njihovem ozemlju zahtevajo, da jih uradno obvestijo o kraju hrambe, če je hramba izven njihovega ozemlja. Države članice lahko poleg tega tudi zahtevajo, da davčni zavezanci s sedežem na njihovem ozemlju hranijo račune, ki so jih izstavili sami, njihovi kupci ali v njihovem imenu in za njihov račun tretje osebe, ter vse račune, ki so jih prejeli, v državi, če ne gre za elektronsko hrambo, ki zagotavlja neprekinjeni on-line dostop do zadevnih podatkov.

V celotnem obdobju hrambe mora biti zajamčena pristnost izvora in celovitost vsebine računov in njihova čitljivost. Glede računov iz tretjega pododstavka točke (c), informacij, ki jih vsebuje, ni dovoljeno spreminjati; čitljive morajo biti v celotnem zgoraj navedenem obdobju.

Države članice določijo obdobje v katerem morajo davčni zavezanci hraniti račune za blago, ki je bilo dobavljeno na njihovem ozemlju ali za storitve, ki so bile opravljene na njihovem ozemlju in račune, ki jih prejmejo davčni zavezanci s sedežem na njihovem ozemlju.

Da se zagotovi, da so izpolnjeni pogoji, določeni v tretjem pododstavku, lahko države članice iz četrtega pododstavka zahtevajo, da se računi hranijo v izvorni obliki, v kateri so bili

▼ **M20**

poslani, na papirju ali elektronsko. Lahko tudi zahtevajo, da se v primeru elektronskega shranjevanja, shranijo tudi podatki, ki jamčijo pristnost izvora in celovitost vsebine.

Države članice iz četrtega pododstavka lahko naložijo posebne pogoje, ki prepovedujejo ali omejujejo shranjevanje računov v državi, s katero ni nobenega pravnega instrumenta o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe bi bilo podobno področju uporabe, ki je določeno v direktivah 76/308/EGS, 77/799/EGS in v Uredbi (EGS) št. 218/92 in na pravico dostopa z elektronskimi sredstvi, prenosom in uporabo iz člena 22a.

Države članice lahko pod pogoji, ki jih določijo, zahtevajo shranjevanje računov, ki jih prejmejo osebe, ki niso davčni zavezanci.

- (e) Za namene točk (c) in (d) pošiljanje in shranjevanje računov z 'elektronskimi sredstvi' pomeni pošiljanje ali dajanje prejemniku na voljo in shranjevanje z uporabo elektronske opreme za obdelavo (vključno z digitalno kompresijo) in shranjevanje podatkov, in uporaba žic, radijskega prenosa, optičnih tehnologij ali drugih elektromagnetnih sredstev.

Za namene te direktive države članice sprejmejo dokumente ali sporočila na papirju ali v elektronski obliki kot račune, če izpolnjujejo pogoje, določene v tem odstavku.

▼ **M4**

4. ► **M21** (a) Vsak davčni zavezanec predloži obračun v roku, ki ga predpišejo države članice. Rok ne sme biti daljši od dveh mesecev po poteku posameznega davčnega obdobja. Davčno obdobje določi vsaka država članica na en mesec, dva meseca ali četrletje. Države članice pa lahko določijo drugačna obdobja pod pogojem, da ne presežejo enega leta. Države članice določijo, pod kakšnimi pogoji sme davčni zavezanec te obračune predložiti na elektronski način, in lahko uporabo elektronskega načina tudi predpišejo. ◀
- (b) Obračun mora vsebovati vse podatke, ki so potrebni za izračun davka za katerega je nastala obveznost obračuna in odbitkov in, kadar je to ustrezno in potrebno za določitev osnove za obdavčitev, skupno vrednost transakcij, ki se nanašajo na takšen davek in odbitke ter vrednost kakršnih koli oproščenih transakcij.
- (c) Obračun mora tudi vsebovati:

- po eni strani skupno vrednost dobav blaga iz člena 28c (A), zmanjšano za davek na dodano vrednost, za katere je v tem obdobju nastala obveznost obračuna davka.

Doda se še naslednje: skupna vrednost dobav blaga iz drugega stavka člena 8(1)(a) in člena 28b(B)(1), opravljenih na ozemlju druge države članice, zmanjšana za davek na dodano vrednost, za katerega je nastala obveznost obračuna davka v obračunskem obdobju, če se kraj odhoda odposlanega ali odpeljanega blaga nahaja na ozemlju države,

▼ **M6**

- po drugi strani skupni znesek pridobitev blaga znotraj Skupnosti iz člena 28a(1) in (6) na ozemlju države, v kateri je nastala obveznost obračuna davka, zmanjšan za davek na dodano vrednost.

Doda se še naslednje: skupno vrednost dobav blaga iz drugega stavka člena 8(1)(a) in člena 28(b)(B)(1) opravljenih na ozemlju države, za katere je nastala obveznost obračuna davka v obračunskem obdobju, zmanjšano za davek na dodano vrednost, če je kraj odhoda odposlanega ali odpeljanega blaga na ozemlju druge države članice in skupni znesek, zmanjšan za davek na dodano vrednost, dobav blaga opravljenih na ozemlju države, za katerega je davčni zavezanec določen kot oseba, ki je dolžna

▼ **M6**

plačati davek v skladu s členom 28c(E)(3) in za katerega je nastala obveznost za plačilo davka v obdobju, ki ga zajema poročilo.

▼ **M4**

5. Vsak davčni zavezanec plača neto znesek davka na dodano vrednost ob predložitvi rednega obračuna. Države članice pa lahko določijo drugačen datum za plačilo tega zneska ali zahtevajo vmesno plačilo.

6. ► **M21** (a) Države članice lahko od davčnega zavezanca zahtevajo, da predloži poročilo vseh opravljenih transakcij v predhodnem letu z vsemi podatki iz odstavka 4. To poročilo vsebuje vse podatke, ki so potrebni za morebitne popravke. Države članice določijo, pod kakšnimi pogoji sme davčni zavezanec ta poročila predložiti na elektronski način, in lahko uporabo elektronskega načina tudi predpišejo. ◀

▼ **M6**

(b) ► **M10** Vsak davčni zavezanec, ki je identificiran za namene davka na dodano vrednost, predloži tudi rekapitulacijsko poročilo o pridobiteljih, identificiranih za namene davka na dodano vrednost, ki jim je dobavljal blago pod pogoji iz člena 28c(A)(a) in (d), in prejemnikov, identificiranih za namene davka na dodano vrednost pri transakcijah iz petega pododstavka. ◀

▼ **M21**

Zbirno poročilo se izdela za vsako koledarsko četrletje v obdobju in v skladu s postopki, ki jih predpišejo države članice, ki sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo, da se v vsakem primeru upoštevajo določbe o upravnem sodelovanju na področju posrednega obdavčenja. Države članice določijo, pod kakšnimi pogoji sme davčni zavezanec ta poročila predložiti na elektronski način, in lahko uporabo elektronskega načina tudi predpišejo.

▼ **M4**

Rekapitulacijsko poročilo vsebuje:

— številko, s katero je davčni zavezanec identificiran za davek na dodano vrednost na ozemlju države in pod katero je opravil dobave blaga pod pogoji iz člena ► **M6** člena 28c(A)(a) ◀,

▼ **M10**

— številka, s katero je vsaka oseba, ki pridobiva blago, identificirana za namene davka na dodano vrednost v drugi državi članici in pod katero ji je bilo blago dobavljeno,

▼ **M4**

— za vsako osebo, ki pridobiva blago, skupno vrednost dobav blaga, ki jih je opravil davčni zavezanec. Ti zneski se prijavijo za koledarsko četrletje, v katerem je nastala obveznost obračuna davka.

Rekapitulacijsko poročilo vsebuje tudi:

— za dobave blaga iz člena ► **M6** člena 28c(A)(d) ◀, številko s katero je davčni zavezanec identificiran za davek na dodano vrednost na ozemlju države, številko s katero je identificiran v državi članici prihoda pošiljke ali prevoza blaga ► **M6** in skupni znesek dobav, določen v skladu s členom 28e(2) ◀,

— zneske popravkov opravljenih v skladu s členom 11(C) (1). Ti zneski se prijavijo za koledarsko četrletje, v katerem je oseba, ki je blago pridobila obveščena o popravku.

▼ **M10**▼ **M6**

V primerih iz tretjega pododstavka člena 28b(A)(2) davčni zavezanec, identificiran za davek na dodano vrednost na ozemlju države, v rekapitulacijskem poročilu jasno navede:

- številko, pod katero je identificiran za davek na dodano vrednost na ozemlju države in pod katero opravlja nabavo v Skupnosti in kasnejše dobave blaga,
- številko, pod katero je na ozemlju države članice prihoda odposlanega ali odpeljanega blaga identificiran prejemnik kasnejših dobav, ki jih opravi davčni zavezanec,
- in za vsakega prejemnika skupni znesek dobav, zmanjšan za davek na dodano vrednost, ki jih je opravil davčni zavezanec na ozemlju države članice prihoda odposlanega ali odpeljanega blaga. Ti zneski se prijavijo za kolektorsko četrtletje, v katerem je nastala obveznost obračuna davka.

▼ **M4**

(c) Z odstopanjem od (b) lahko država članica:

- zahteva, da se rekapitulacijsko poročilo izpolnjuje mesečno,
- zahteva, da rekapitulacijsko poročilo vsebuje dodatne podrobnosti.

(d) Pri dobavah novih prevoznih sredstev, ki jih opravi pod pogoji iz člena 28c(A)(b) davčni zavezanec, identificiran za davek na dodano vrednost, kupcu, ki ni identificiran za davek na dodano vrednost, ali davčni zavezanec, kot je opredeljen v členu 28a(4), države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da prodajalec sporoči vse potrebne podatke za uporabo davka na dodano vrednost in nadzor davčnega organa.

(e) Države članice lahko zahtevajo, da davčni zavezanci, ki na ozemlju države opravljajo pridobitve blaga znotraj Skupnosti, kot so opredeljene v členu 28a(1)(a) in (6), predložijo poročila s podrobnostmi o takšnih pridobitvah, s tem, da takšnih poročil ne smejo zahtevati za obdobje, ki je krajše od enega meseca.

Države članice lahko tudi zahtevajo, da osebe, ki opravljajo pridobitve novih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti, kot so opredeljena v členu 28a(1)(b), pri predložitvi obračuna iz odstavka 4, zagotovijo vse potrebne podatke za uporabo davka na dodano vrednost in nadzor davčnega organa.

▼ **M18**

7. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da tiste osebe, za katere se šteje, da so v skladu s členom 21(1) in (2) dolžne plačati davek namesto davčnega zavezanca, ki nima sedeža na ozemlju države, izpolnjujejo obveznosti glede obračuna in plačila iz tega člena; države članice sprejmejo tudi potrebne ukrepe, da osebe, ki so v skladu s členom 21(3) solidarno odgovorne za plačilo davka, izpolnjujejo obveznosti glede plačila iz tega člena.

▼ **M4**

8. Države članice lahko določijo še druge obveznosti, za katere menijo, da so potrebne za pravilno pobiranje davka in za preprečevanje davčnih utaj, ob upoštevanju zahteve po enakem obravnavanju domačih transakcij in transakcij, ki jih opravljajo davčni zavezanci med državami članicami, in pod pogojem, da takšne obveznosti v trgovini med državami članicami ne zahtevajo formalnosti pri prehodu meja.

▼ **M20**

Možnost, ki je predvidena v prvem pododstavku se ne more uporabljati za nalaganje dodatnih obveznosti, ki jih je več kot je določeno v odstavku 3.

▼ **M4**

9. (a) Države članice lahko oprostitjo določenih ali vseh obveznosti:
- davčne zavezance, ki opravljajo samo dobave blaga ali storitev, ki so oproščene v skladu s členoma 13 in 15,
 - davčne zavezance, ki so upravičeni do oprostitve davka iz člena 24 in do odstopanj iz člena 28a(1)(a), drugi pododstavek,
 - davčne zavezance, ki ne opravljajo nobene od transakcij iz odstavka 4(c).

▼ **M20**

Brez poseganja v določbe, določene v točki (d) države članice ne smejo oprostiti davčnih zavezancev iz tretje alineje obveznosti iz člena 22(3).

▼ **M4**

- (b) Države članice lahko oprostitjo davčne zavezance, razen tistih iz (a), določenih obveznosti iz 2(a).
- (c) Države članice lahko oprostitjo davčne zavezance plačila dolgovanega davka, če je znesek davka neznat.

▼ **M20**

- (d) Države članice lahko po posvetovanju z Odborom iz člena 29 in pod pogoji, ki jih lahko predpišejo, določijo, da računom za blago, ki je bilo dobavljeno na njihovem ozemlju ali za storitve, ki so bile opravljene na njihovem ozemlju, ni treba izpolnjevati nekaterih pogojev, določenih v odstavku 3 (b) v naslednjih primerih:

- ko je znesek na računu majhen, ali
- ko je zaradi poslovne ali administrativne prakse v zadevnem poslovnem sektorju ali tehničnih pogojev izdajanja računov težko izpolnjevati vse zahteve iz odstavka 3(b).

V vsakem primeru morajo ti račun vsebovati:

- datum izdaje,
- identifikacijo davčnega zavezanca,
- identifikacijo vrste dobavljenega blaga ali opravljenih storitev,
- dolgovani davek ali informacije, ki so potrebne za izračun.

Poenostavljena ureditev, predvidena v tej točki, se ne sme uporabljati za transakcije iz odstavka 4(c).

- (e) V primerih, ko države članice uporabijo možnost, ki je predvidena v tretji alineji točke (a), da se vzdržijo dodeljevanja številke, kot je navedeno v odstavku 1(c) davčnim zavezancem, ki ne opravljajo nobenih transakcij iz odstavka 4(c), in kjer dobavitelju ali naročniku ni bila dodeljena identifikacijska številka te vrste, mora imeti račun namesto tega drugo številko, ki se imenuje davčna sklicna številka, kot jo opredelijo zadevne države članice.

Ko je bila davčnemu zavezancu dodeljena identifikacijska številka iz odstavka 1(c), države članice iz prvega pododstavka lahko zahtevajo, da je na računu prikazano tudi:

- za opravljene storitve iz člena 28b(C), (D), (E) in (F) in za dobave blaga iz člena 28c(A) in (E) točka 3, številka iz odstavka 1(c) in davčna sklicna številka dobavitelja;
- za drugo dobavljeno blago in opravljene storitve samo davčna sklicna številka dobavitelja ali samo številka iz odstavka 1(c).

▼ **M4**

10. Države članice sprejmejo ukrepe, da pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, so pa dolžne plačati davek za pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz prvega pododstavka člena 28a(1)(a), izpolnju-

▼ **M4**

jejo zgornje obveznosti v zvezi z obračunom in plačilom in da so identificirane po posamični številki, kot je opredeljena v odstavku 1 (c), (d) in (e).

► **M6** 11. Pri pridobitvah trošarinskih izdelkov, iz člena 28a(1)(c) v Skupnosti, kot tudi ◀ pri pridobitvah novih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti iz člena 28a(1)(b) države članice sprejmejo ukrepe za obračun in kasnejše plačilo.

12. Svet lahko na predlog Komisije soglasno dovoli kateri koli državi članici, da uvede določene ukrepe za poenostavitev obveznosti predložitve poročila iz odstavka 6(b). Taki ukrepi za poenostavitev, ki ne smejo ogroziti pravilnega spremljanja transakcij znotraj Skupnosti, imajo lahko naslednje oblike:

- (a) države članice lahko dovolijo, da davčni zavezanci, ki izpolnjujejo naslednje tri pogoje, izpolnjujejo letna rekapitulacijska poročila, ki vsebujejo identifikacijske številke oseb, katerim so ti davčni zavezanci dobavljali blago pod pogoji iz člena 28c(A), s katerimi so identificirane za davek na dodano vrednost v drugih državah članicah:
 - skupna letna vrednost njihovih dobav blaga ali opravljenih storitev, kot so opredeljene v členih 5, 6 in 28a(5), zmanjšana za davek na dodano vrednost, ne presega za več kot 35 000 ECU zneska letnega prometa, ki se uporablja za oprostitve davka iz člena 24,
 - skupni letni znesek dobav blaga, ki so jih opravili pod pogoji iz člena 28c(A), zmanjšan za davek na dodano vrednost, ne presega protivrednosti 15 000 ECU v nacionalni valuti,
 - dobave blaga, ki jih opravijo pod pogoji iz člena 28c(A), niso dobave novih prevoznih sredstev;
- (b) Države članice, ki določijo, da je davčno obdobje, za katerega morajo davčni zavezanci predložiti obračune iz odstavka 4, daljše od treh mesecev, lahko dovolijo takim osebam, da predložijo rekapitulacijsko poročilo za isto obdobje, če ti davčni zavezanci izpolnjujejo naslednje tri pogoje:
 - skupna letna vrednost dobavljenega blaga ali storitev, kot je opredeljen v členih 5, 6 in 28a(5), zmanjšana za davek na dodano vrednost, ne presega protivrednost 200 000 ECU v nacionalni valuti,
 - skupna letna vrednost dobavljenega blaga, ki so ga opravili pod pogoji iz člena 28c(A), zmanjšana za davek na dodano vrednost, ne presega protivrednost 15 000 ECU v nacionalni valuti,
 - dobave blaga, ki jih opravijo pod pogoji iz člena 28c(A), niso dobave novih prevoznih sredstev.“

(*) UL L 73, 19.3.1976, str. 18. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/44/ES (UL L 175, 28.6.2001, str. 17).

(**) UL L 336, 27.12.1977, str. 15. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

(***) UL L 24, 1.2.1992, str. 1.

(****) UL L 13, 19.1.2000, str. 12.

(*****) UL L 338, 28.12.1994, str. 98.

▼ **M6***Člen 28i***Posebna ureditev za majhna podjetja**

V členu 24(3) se doda naslednji pododstavek:

„V vsakem primeru se za dobave novih prevoznih sredstev, ki se opravijo pod pogoji iz člena 28c(A), ter dobave blaga in storitev, ki jih opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države, izključijo iz oprostitve davka v skladu z odstavkom 2.“;

▼ M4

Člen 28j

Skupna pavšalna ureditev za kmete

1. V členu 25(4) se doda naslednji pododstavek:
 „Če države članice uporabijo to možnost, sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev pravilne uporabe prehodne ureditve za obdavčevanje transakcij znotraj Skupnosti, kot je določeno v Naslovu XVIa.“

2. Člen 25(5) in (6) se nadomesti z naslednjim:
 „5. Pavšalni odstotki iz odstavka 3 se uporabijo na cene brez davka:
 - (a) kmetijskih pridelkov, ki jih dobavijo kmetje-pavšalisti, davčnim zavezancem, razen tistim, ki imajo na ozemlju države pravico do pavšalne ureditve, določene v tem členu;
 - (b) kmetijskih pridelkov, ki jih dobavijo kmetje-pavšalisti, pod pogoji iz člena 28c(A), pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci in v državi članici prihoda pošiljke ali prevoza kmetijskih pridelkov, ki se tako dobavljajo, niso upravičeni do odstopanj iz člena 28a(1)(a), drugega pododstavka;
 - (c) kmetijskih storitev, ki jih opravijo kmetje-pavšalisti, davčnim zavezancem, razen tistim, ki imajo na ozemlju države pravico do pavšalne ureditve iz tega člena.

To nadomestilo izključuje vse druge oblike odbitkov.

6. V primeru dobav kmetijskih pridelkov in kmetijskih storitev iz odstavka 5 države članice zagotovijo, da pavšalno nadomestilo plača ali:
 - (a) kupec ali naročnik. V tem primeru kupec ali naročnik, ki je davčni zavezanec, lahko, kot določa člen 17 in po postopkih, ki jih določijo države članice, odbije od davka, ki ga je dolžan plačati na ozemlju države, znesek pavšalnega nadomestila, ki ga je plačal kmetu-pavšalistu.

Države članice vrnejo kupcu ali naročniku znesek pavšalnega nadomestila, ki ga je plačal kmetu-pavšalistu, za katero koli od naslednjih transakcij:

 - dobave kmetijskih pridelkov opravljene pod pogoji iz člena 28c(A) davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, ki delujejo kot take, v drugi državi članici, v kateri niso upravičene do odstopanj iz drugega pododstavka člena 28a(1)(a),
 - dobave kmetijskih pridelkov opravljene pod pogoji iz člena 15 in člena 16(1)(B), (D) in (E) kupcem, ki so davčni zavezanci, s sedežem izven Skupnosti, če te pridelke ti kupci uporabijo za transakcije iz člena 17(3)(a) in (b) ali za storitve, za katere se šteje, da so bile opravljene na ozemlju države in za katere davek plača izključno naročnik v skladu s členom 21(1)(b),
 - opravljanje kmetijskih storitev za naročnike, ki so davčni zavezanci s sedežem znotraj Skupnosti, vendar v drugi državi članici, ali za naročnike, ki so davčni zavezanci s sedežem izven Skupnosti, če te storitve ti naročniki uporabijo za transakcije iz člena 17(3)(a) in (b) in za storitve, za katere se šteje, da se opravijo na ozemlju države, in za katere davek plačajo izključno naročniki v skladu s členom 21(1)(b).

Države članice določijo način vračila; predvsem lahko uporabljajo člen 17(4); ali
- (b) organi oblasti.“

3. V členu 25(9) se doda naslednji pododstavek:

▼ **M4**

„Kadar države članice uporabijo možnost iz tega člena, sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo, da se isti način obdavčevanja uporablja za dobave kmetijskih pridelkov, ki se opravijo pod pogoji iz člena 28b(B)(1), če dobave opravi kmet-pavšalist, ali davčni zavezanec, ki ni kmet-pavšalist.“

*Člen 28k***Razne določbe**

Do 30. junija 1999 se uporabljajo naslednje določbe:

1. Države članice lahko oprostitijo prodajo blaga v davka prostih prodajalnah, ki ga potniki odpeljejo v osebni prtljagi pri poletih znotraj Skupnosti ali ladijskih prevozi v druge države članice. V tem členu je:
 - (a) „davka prosta prodajalna“ kakršno koli podjetje na letališču ali v pristanišču, ki izpolnjuje pogoje, ki jih določijo pristojni organi oblasti predvsem v skladu z odstavkom 5;
 - (b) „potnik, ki potuje v drugo državo članico“ kateri koli potnik, ki ima vozovnico za letalski ali ladijski prevoz, na kateri je kot prvi namembni kraj navedeno letališče ali pristanišče v drugi državi članici;
 - (c) „letalski polet ali ladijski prevoz znotraj Skupnosti“ vsak prevoz po zraku ali morju, ki se začne na ozemlju države, kot je opredeljeno v členu 3, če je dejanski kraj prihoda v drugi državi članici.

Prodaja blaga v davka prostih prodajalnah vključuje prodajo blaga na krovu zrakoplova ali plovil med potniškim prevozom znotraj Skupnosti.

Ta oprostitvev se uporablja tudi za prodaje blaga, ki ga opravijo davka proste prodajalne na katerem koli od dveh terminalov Kanalskega predora, potnikom, ki imajo veljavne vozovnice za potovanje med tema dvema terminaloma.

2. Pravica do oprostitve iz odstavka 1 velja samo za prodaje blaga:

▼ **M7**

- (a) katerega skupna vrednost na osebo na potovanje ne presega 90 ECU.

Z odstopanjem od člena 28m države članice določijo protivrednost zgornjega zneska v nacionalni valuti v skladu s členom 7(2) Direktive 69/169/EGS.

▼ **M4**

Kadar skupna vrednost več predmetov ali več prodaj blaga na osebo na potovanje presega te omejitve, se oprostitvev prizna samo do teh zneskov, pri čemer se razume, da se vrednost predmeta ne more deliti;

- (b) pri katerem količine na osebo na potovanje ne presegajo omejitev, ki jih določajo veljavne določbe Skupnosti za gibanje potnikov med tretjimi državami in Skupnostjo.

Vrednost blaga v količinah, določenih v predhodnem pododstavku, se ne upošteva pri uporabi (a).

3. Države članice vsakemu davčnemu zavezancu priznajo pravico do odbitka ali vračila davka na dodano vrednost iz člena 17(2), če blago in storitve uporabi za namene prodaje blaga, ki je oproščen davka po tem členu.
4. Države članice, ki uporabijo možnost iz člena 16(2), po tej določbi priznajo to pravico tudi pri uvozu, pridobitvi blaga znotraj Skupnosti in dobavi blaga davčnemu zavezancu za namene njegovih prodaj blaga, ki so oproščene po tem členu.
5. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo pravilno in enostavno uporabo oprostitvev iz tega člena in preprečevanje vsakršnih utaj, izogibanja ali zlorab.

▼ **M4***Člen 28l***Obdobje uporabe**

Prehodna ureditev iz tega naslova začne veljati 1. januarja 1993. Do 31. decembra 1994 Komisija poroča Svetu o izvajanju prehodne ureditve in predloži predloge končnega sistema.

Prehodna ureditev se nadomesti s končnim sistemom obdavčevanja trgovine med državami članicami na podlagi načela obdavčitve v državi članici porekla dobavljenega blaga ali storitev. V ta namen, po podrobnem pregledu tega poročila in ugotovitvi, da so pogoji za prehod na končni sistem v zadostni meri izpolnjeni, Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom do 31. decembra 1995 soglasno odloči o potrebnih ukrepih za začetek veljavnosti in delovanja končnega sistema.

Prehodna ureditev začne veljati za štiri leta in se skladno s tem uporablja do 31. decembra 1996. Obdobje uporabe prehodne ureditve se avtomatično podaljša do datuma začetka veljavnosti končnega sistema in v vsakem primeru do takrat, ko Svet sprejme odločitev o končnem sistemu.

▼ **M26***Člen 28m***Menjalni tečaj**

Za določitev protivrednosti zneskov, ki so v tem naslovu izraženi v ekujih, v nacionalnih valutah, države članice uporabijo menjalni tečaj z dne 16. decembra 1991.*Vendar Češka, Estonija, Ciper, Latvija, Litva, Madžarska, Malta, Poljska, Slovenija in Slovaška uporabijo menjalni tečaj, ki velja na dan njihovega pristopa.

▼ **M6***Člen 28n***Prehodni ukrepi**

1. Če se blago:
 - vnese na ozemlje države v skladu s členom 3 do 1. januarja 1993, in
 - se pri vnosu na ozemlje te države zanj začne eden od postopkov iz člena 14(1)(b) ali (c) ali člena 16(1)(A), in
 - se ta postopek zanj ne konča do 1. januarja 1993, se določbe, ki veljajo v trenutku, ko se za blago začne ta postopek, še naprej uporabljajo za obdobje, ko blago v skladu s temi določbami, ostane v tem postopku.
2. Za uvoz blaga v smislu člena 7(1) se šteje:
 - (a) odstranitev vključno z nepravilno odstranitvijo blaga iz člena 14(1)(c), ki se je začel pred 1. januarjem 1993 pod pogoji iz odstavka 1;
 - (b) odstranitev vključno nepravilna odstranitev blaga iz postopka iz člena 16(1)(A), ki se je začel pred 1. januarjem 1993 pod pogoji iz odstavka 1;
 - (c) zaključek notranjega tranzitnega postopka ali tranzitnega postopka Skupnosti, ki se je začel pred 1. januarjem 1993 v Skupnosti, da bi davčni zavezanec, ki deluje kot tak do 1. januarja 1993 v Skupnosti opravil dobavo blaga za plačilo;
 - (d) zaključek zunanega tranzitnega postopka, ki se je začel pred 1. januarjem 1993;
 - (e) vsaka nepravilnost ali kršitev, storjena med zunanjim tranzitnim postopkom, ki se je začel pod pogoji iz (c), ali kakršnim koli zunanjim tranzitnim postopkom Skupnosti iz (d);

▼ **M6**

(f) če davčni zavezanec ali oseba, ki ni davčni zavezanec, v državi uporablja blago, ki mu je bilo dobavljeno pred 1. januarjem 1993 v drugi državi članici, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

- dobava tega blaga je bila oproščena ali bi bila lahko oproščena v skladu s členom 15 (1) in (2),
- blago ni bilo uvoženo v državo pred 1. januarjem 1993.

Za namene uporabe (c) izraz „notranji tranzit v Skupnosti“ pomeni odpošiljanje ali prevoz blaga v okviru notranjega tranzitnega postopka Skupnosti ali v okviru T2 L dokumenta ali zvezka za prevoz v Skupnosti, ali pošiljanje blaga po pošti.

3. V primerih iz odstavka 2(a) do (e) je kraj uvoza v smislu člena 7 (2) v državi članici, na ozemlju katere se za blago preneha uporabljati postopek, ki se je zanj začel pred 1. januarjem 1993.

4. Z odstopanjem od člena 10(3) uvoz blaga v smislu odstavka 2 tega člena preneha, ne da bi nastal obdavčljivi dogodek, če:

- (a) se uvoženo blago odpošlje ali odpelje iz Skupnosti v smislu člena 3; ali
- (b) uvoženo blago v smislu odstavka 2(a) ni prevozno sredstvo in se odpošlje ali odpelje v državo članico, iz katere je bilo izvoženo, in osebi, ki ga je izvozila; ali
- (c) so uvoženo blago v smislu odstavka 2(a) prevozna sredstva, pridobljena ali uvožena pred 1. januarjem 1993 v skladu s splošnimi pogoji obdavčevanja, ki so veljala na domačem tržišču države članice v skladu s členom 3, in/ali zaradi izvoza ni bilo upravičeno do oprostitve ali vračila davka na dodano vrednost.

Šteje se, da je ta pogoj izpolnjen, če je bil datum prve uporabe prevoznega sredstva pred 1. januarjem 1985 ali če je znesek davka, ki ga je treba plačati zaradi uvoza, neznaten.

▼ **M8**

NASLOV XVIIb

**PREHODNE DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA RABLJENO
BLAGO, UMETNIŠKE PREDMETE, ZBIRKE IN STARINE***Člen 28o*

1. Države članice, ki so 31. decembra 1992 uporabljale posebno ureditev obdavčevanja, razen ureditve iz člena 26a(B), za dobave rabljenih prevoznih sredstev, ki jih opravijo obdavčljivi preprodajalci, lahko v obdobju iz člena 28l še naprej uporabljajo to ureditev, če izpolnjujejo ali so prilagojeni tako, da izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) posebna ureditev se uporablja samo za dobave prevoznih sredstev iz člena 28a(2)(a), ki se štejejo za rabljeno blago v smislu člena 26a (A)(d) in jih opravijo obdavčljivi preprodajalci v smislu člena 26a (A)(e) ter se obdavčujejo po posebni ureditvi obdavčevanja dosežene razlike v ceni v skladu s členom 26a(B)(1) in (2). Dobave novih prevoznih sredstev v smislu člena 28a(2)(b), ki se opravijo pod pogoji iz člena 28c (A), so izključene iz te posebne ureditve;
- (b) dolgovani davek za vsako dobavo iz (a) je enak znesku davka, ki bi ga bilo treba plačati, če bi se od dobave obračunaval davek na dodano vrednost po splošni ureditvi, zmanjšan za znesek davka na dodano vrednost, za katerega se šteje, da ga je obdavčljiv preprodajalec vključil v nabavno vrednost prevoznih sredstev;
- (c) davek, za katerega se šteje, da ga je obdavčljiv preprodajalec vključil v nabavno ceno prevoznih sredstev, se izračuna po naslednji metodi:

▼ M8

- nabavna cena, ki se upošteva je nabavna cena v smislu člena 26a(B)(3),
 - šteje se, da nabavna cena, ki jo plača obdavčljiv preprodajalec, vključuje davek, ki bi ga bilo treba plačati, če bi dobavitelj, od katerega je preprodajalec prevozno sredstvo prejel, uporabil splošno ureditev davka na dodano vrednost,
 - upošteva se stopnja, ki se v smislu člena 12(1) uporablja v državi članici, v kateri se šteje, da je kraj opravljene dobave obdavčljivemu preprodajalcu, določen v skladu s členom 8;
- (d) dolgovani davek za vsako dobavo iz (a) določen v skladu z določbami (b), ne sme biti nižji od zneska davka, ki bi ga bilo treba plačati, če bi se za dobavo uporabljal posebna ureditev obdavčevanja dosežene razlike v ceni v skladu s členom 26a(B)(3).
- V zvezi z uporabo zgornjih določb lahko države članice določijo, da ta razlika, če se je za dobave uporabljala posebna ureditev obdavčevanja dosežene razlike v ceni, ne sme biti nižja od 10 % prodajne cene v smislu B(3);
- (e) obdavčljiv preprodajalec na računih, ki jih izda, ► **M20** ◀, ki se priznava kot račun, ne sme ločeno izkazovati davka, ki se nanaša na dobave, za katere uporablja posebno ureditev;
- (f) davčni zavezanci nimajo pravice, da od davka, ki so ga dolžni plačati, odbijejo davek, ki so ga dolžni ali so ga plačali za rabljeno prevozno sredstvo, ki jim ga je dobavil obdavčljiv preprodajalec, če za dobavo tega blaga preprodajalec uporablja posebno ureditev obdavčevanja v skladu z (a);
- (g) z odstopanjem od člena 28a(1)(a) nabava prevoznih sredstev znotraj Skupnosti ni obdavčena z davkom na dodano vrednost, če prodajalec deluje kot obdavčljivi preprodajalec in so bila rabljena prevozna sredstva v državi članici od začetka odpošiljanja ali prevoza obdavčena v skladu z (a);
- (h) člena 28b(B) in 28c(A)(a) in (d) se ne uporabljata za dobave rabljenih prevoznih sredstev, ki se obdavčujejo v skladu z (a).
2. Z odstopanjem od prvega stavka odstavka 1 ima Kraljevina Danska pravico uporabljati posebno ureditev obdavčevanja iz odstavka 1(a) do (h) v obdobju iz odstavka 28l.
3. Kadar države članice za prodajo na javni dražbi uporabljajo posebno ureditev iz člena 26a(C), to posebno ureditev uporabljajo tudi za dobave rabljenih prevoznih sredstev, ki jih opravi organizator prodaje na javni dražbi v svojem imenu, v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija od prodaje tega blaga na javni dražbi, za račun obdavčljivega preprodajalca, kolikor se dobava rabljenih prevoznih sredstev v smislu člena 5(4)(c), ki jo opravi ta drug obdavčljiv preprodajalec, obdavčuje v skladu z odstavkoma 1 in 2.
4. Za dobave umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih opravi obdavčljiv preprodajalec in so mu bile prodane pod pogoji iz člena 26a(B)(2), ima Zvezna Republika Nemčija pravico, da do 30. junija 1999 dovoli možnost, da obdavčljivi preprodajalci uporabljajo bodisi posebno ureditev za obdavčljive preprodajalce ali splošno ureditev davka na dodano vrednost v skladu z naslednjimi pravili:
- (a) pri uporabi posebne ureditve za obdavčljive preprodajalce se za te dobave blaga določi davčna osnova v skladu s členom 11(A)(1), (2) in (3);
- (b) če obdavčljiv preprodajalec blago uporablja za svoje poslovanje, ki je obdavčeno v skladu z (a), sme od davka, ki ga je dolžan plačati, odbiti:
- davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal za umetniške predmete, zbirke ali starine, ki mu jih je ali mu jih bo dobavil drug obdavčljiv preprodajalec, če je bila dobava tega drugega obdavčljivega preprodajalca obdavčena v skladu z (a),
 - davek na dodano vrednost, za katerega se šteje, da je vključen v nabavno ceno umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki mu jih je ali mu jih bo dobavil drug obdavčljiv preprodajalec, če je bila

▼ **M8**

dobava tega drugega obdavčljivega preprodajalca obdavčena z davkom na dodano vrednost po posebni ureditvi obdavčevanja dosežene razlike v ceni iz člena 26a(B), v državi članici, na ozemlju katere se šteje, da je kraj opravljene dobave, določen v skladu s členom 8.

Ta pravica do odbitka nastane takrat, ko nastane obveznost za obračun davka za dobavo, ki je obdavčena v skladu z (a);

- (c) za uporabo določb iz druge alinee (b) se nabavna cena umetniških predmetov, zbirk ali starin, za dobavo katerih je obdavčljiv preprodajalec obdavčen v skladu z (a), določi v skladu s členom 26a(B)(3) in se davek, za katerega se šteje, da je vključen v to nabavno ceno, izračuna po naslednji metodi:
 - šteje se, da nabavna cena vključuje davek na dodano vrednost, ki bi ga bilo treba plačati, če bi obdavčljiva razlika v ceni, ki jo doseže dobavitelj, bila enaka 20 % nabavne cene,
 - upošteva se stopnja, ki se v smislu člena 12(1) uporablja v državi članici, na ozemlju katere se šteje, da je kraj dobave, ki se obdavčuje po posebni ureditvi obdavčevanja dosežene razlike v ceni, določen v skladu s členom 8;
- (d) kadar obdavčljiv preprodajalec za dobave umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki mu jih je dobavil drug obdavčljiv preprodajalec in, če je bilo blago obdavčeno v skladu z (a), uporablja splošno ureditev davka na dodano vrednost, sme od svoje davčne obveznosti odbiti davek na dodano vrednost iz (b);
- (e) stopnja davka, ki se uporablja za te dobave blaga je stopnja, ki se je uporabljala 1. januarja 1993;
- (f) za uporabo četrte alinee člena 26a(B)(2), četrte alinee člena 26a(C) (1) in člena 26a(D)(b) in (c) države članice štejejo dobave umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki se obdavčujejo v skladu z (a), za dobave, ki se obdavčujejo z davkom na dodano vrednost po posebni ureditvi obdavčevanja dosežene razlike v ceni iz člena 26a(B);
- (g) če se dobave umetniških predmetov, zbirk ali starin, obdavčene v skladu z (a), opravijo pod pogoji iz člena 28c(A), mora račun, izdan v skladu s členom 22(3), vsebovati zaznamek, da je bila uporabljena posebna ureditev obdavčevanja dosežene razlike v ceni iz člena 28o (4).

▼ **A3**

NASLOV XVIc

PREHODNI UKREPI, KI SE UPORABLJAJO ZA PRISTOP K EVROPSKI UNIJI AVSTRIJE, FINSKE IN ŠVEDSKE 1. JANUARJA 1995 TER ZA PRISTOP ČEŠKE, ESTONIJE, CIPRA, LATVIJE, LITVE, MADŽARSKE, MALTE, POLJSKE, SLOVENIJE IN SLOVAŠKE 1. MAJA 2004

▼ **M9***Člen 28p*

1. Za namene uporabe tega člena:
 - „Skupnost“ pomeni ozemlje Skupnosti, kot je bilo opredeljeno v členu 3 pred pristopom,

▼ **A3**

- „nove države članice“ pomeni ozemlje držav članic, ki so s 1. januarjem 1995 in s 1. majem 2004 pristopile k Evropski uniji, kot je opredeljeno za vsako izmed teh držav članic v členu 3 te direktive,

▼ **M9**

- „razširjena Skupnost“ pomeni ozemlje Skupnosti, kot je opredeljeno v členu 3, po pristopu.
2. Če:
 - je bilo blago vneseno na ozemlje Skupnosti ali ene od novih držav članic pred datumom pristopa, in

▼ M9

— se je ob vnosu na ozemlje Skupnosti ali ene od novih držav članic zanj začel postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev, eden od postopkov iz člena 16(1)(B)(a) do (d) ali podoben postopek v eni od novih držav članic, in

— se ta postopek do datuma pristopa ni končal,

se določbe, ki so veljale v trenutku, ko se je za blago začel ta postopek, uporabljajo, dokler se za blago po datumu pristopa ta postopek ne konča.

3. Če:

— se je za blago pred datumom pristopa začel skupni tranzitni postopek ali drug carinski tranzitni postopek, in

— se ta postopek ni končal do datuma pristopa,

se določbe, ki so veljale v trenutku, ko se je za blago začel ta postopek, uporabljajo, dokler se za blago po datumu pristopa ta postopek ne konča.

Za namene prve alinee „skupni tranzitni postopek“ pomeni ukrepe za prevoz blaga v tranzitu med Skupnostjo in državami Evropskega združenja za svobodno trgovino (EFTA) ter med samimi državami članicami EFTE, kot je določeno v Konvenciji z dne 20. maja 1987 o skupnem tranzitnem postopku ⁽¹⁾.

4. Če se dokaže, da je bilo blago v prostem prometu v eni od novih držav članic ali v Skupnosti, se za uvoz blaga v smislu člena 7(1) šteje:

(a) odstranitev, vključno z nezakonito odstranitvijo, blaga iz postopka začasnega uvoza, ki se je zanj začel pred datumom pristopa pod pogoji iz odstavka 2;

(b) odstranitev, vključno z nezakonito odstranitvijo, blaga, bodisi iz enega od postopkov iz člena 16(1)(B)(a) do (d) ali podobnega postopka, ki se je zanj začel pred datumom pristopa pod pogoji iz odstavka 2;

(c) zaključek enega od postopkov iz odstavka 3, ki se je začel pred datumom pristopa v eni od novih držav članic z namenom dobave blaga za plačilo, ki ga je pred tem datumom v tej državi članici opravil davčni zavezanec, ki deluje kot tak;

(d) vsaka nepravilnost ali kršitev, storjena med enim od postopkov iz odstavka 3 pod pogoji iz točke (c).

5. Če po datumu pristopa davčni zavezanec ali oseba, ki ni davčni zavezanec, v državi članici uporablja blago, ki ji je bilo pred datumom pristopa dobavljeno znotraj Skupnosti ali v eni od novih držav članic, se uporaba šteje za uvoz blaga v smislu člena 7(1), če so izpolnjeni naslednji pogoji:

— dobava tega blaga je bila oproščena ali bi bila lahko oproščena, bodisi po členu 15(1) in (2) ali po podobni določbi v novih državah članicah,

— blago ni bilo uvoženo v eno od novih držav članic ali v Skupnost pred datumom pristopa.

6. V primerih iz odstavka 4 je kraj uvoza v smislu člena 7(3) v državi članici, na ozemlju katere je bil za blago zaključen postopek, ki je bil začel pred datumom pristopa.

7. Z odstopanjem od člena 10(3) se uvoz blaga v smislu odstavkov 4 in 5 tega člena konča, ne da bi nastal obdavčljiv dogodek, če:

(a) se uvoženo blago odpošlje ali odpelje izven razširjene Skupnosti; ali

(b) uvoženo blago v smislu odstavka 4(a) ni prevozno sredstvo in je bilo ponovno poslano ali odpeljano v državo članico, iz katere je bilo izvoženo osebi, ki ga je izvozila; ali

(c) je uvoženo blago v smislu odstavka 4(a) prevozno sredstvo, pridobljeno ali uvoženo pred datumom pristopa v skladu s splošnimi pogoji obdavčevanja, ki veljajo na domačem tržišču ene od novih

⁽¹⁾ UL L 226, 13.8.1987, str. 2.

▼ M9

držav članic ali ene od držav članic Skupnosti in/ali zaradi izvoza ni bila uveljavljena nobena oprostitvev ali vračilo davka na dodano vrednost.

▼ A3

Da je ta pogoj izpolnjen, se šteje v naslednjih primerih:

- glede Avstrije, Finske in Švedske, če je bil datum prve uporabe prevoznega sredstva pred 1. januarjem 1987;
- glede Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške, če je bil datum prve uporabe pred 1. majem 1996;
- če je znesek dolgotrajnega davka zaradi uvoza neznaten.

▼ B

NASLOV XVII

ODBOR ZA DAVEK NA DODANO VREDNOST

Člen 29

1. Ustanovi se svetovalni odbor za davek na dodano vrednost, v nadaljnjem besedilu „odbor“.
2. Odbor sestavljajo predstavniki držav članic in Komisije.
Predsednik odbora je predstavnik Komisije.
Tajniške storitve za odbor opravlja Komisija.
3. Odbor sprejme svoj poslovnik.
4. Poleg točk, za katere se v tej direktivi zahteva posvetovanje, odbor obravnava vprašanja v zvezi z uporabo določb Skupnosti o davku na dodano vrednost, ki mu jih postavi njegov predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo predstavnika države članice.

▼ M24*Člen 29a*

Ukrepi za izvajanje

Svet na predlog Komisije soglasno sprejme ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive.

▼ B

NASLOV XVIII

DRUGO

▼ M24*Člen 30*

Mednarodni sporazumi

1. Svet lahko na predlog Komisije soglasno dovoli katerikoli državi članici, da s tretjo državo ali mednarodno organizacijo sklene sporazum, ki lahko vsebuje odstopanja od te direktive.
2. Država članica, ki želi skleniti tak sporazum, pošlje vlogo Komisiji in ji da vse potrebne informacije. Če Komisija meni, da nima vseh potrebnih informacij, o tem v roku dveh mesecev od dne prejema vloge obvesti zadevno državo članico in podrobno navede, katere dodatne informacije potrebuje. Ko ima Komisija vse informacije, za katere meni, da so potrebne za presojo zahteve, v roku enega meseca o tem uradno obvesti državo članico, ki je zahtevo vložila, in zahtevo v izvornem jeziku posreduje drugim državam članicam.

▼ M24

3. Komisija v treh mesecih od uradnega obvestila iz zadnjega stavka odstavka 2 Svetu predloži ustrezen predlog, če pa zahtevanemu odstopanju nasprotuje, obvestilo o zavrnitvi z obrazložitvijo.

4. V vsakem primeru se postopek iz odstavkov 2 in 3 zaključi v osmih mesecih po tem, ko Komisija prejme vlogo.

▼ B*Člen 31***Obračunska enota**

1. Obračunska enota, ki se uporablja v tej direktivi, je evropska obračunska enota (EUA), opredeljena v Sklepu št. 75/250/EGS ⁽¹⁾.

2. Pri preračunavanju te obračunske enote v nacionalne valute imajo države članice na izbiro, da zaokrožijo zneske, ki jih dobijo pri preračunu, do 10 % navzgor ali navzdol.

▼ M8**▼ M4***Člen 33*

1. Brez vpliva na druge določbe Skupnosti, zlasti tiste iz veljavnih predpisov Skupnosti glede splošne ureditve razpolaganja, pretoka in spremljanja trošarinskih izdelkov, ta direktiva ne preprečuje, da država članica ohrani ali uvede davke na zavarovalne pogodbe, davke na stave in igre na srečo, trošarine, kolke in, bolj splošno, vse davke, dajatve ali bremenitve, ki jih ni mogoče označiti kot prometne davke, vendar s pogojem, da ti davki, dajatve in bremenitve v trgovini med državami članicami ne zahtevajo formalnosti pri prehodu meja.

2. Vsako sklicevanje v tej direktivi na trošarinske izdelke, se uporablja za naslednje izdelke, ki jih opredeljujejo veljavne določbe Skupnosti:

- mineralna olja,
- alkohol in alkoholne pijače,
- tobak in tobačni izdelki.

*Člen 33a***▼ M6**

1. Za blago iz člena 7(1)(b), ki se vnese v Skupnost z ozemlja, ki je sestavni del carinskega območja Skupnosti, a se pri uporabi te direktive šteje za tretje ozemlje, veljajo naslednji pogoji:

- (a) formalnosti v zvezi z vnosom takega blaga v Skupnost so enake kot formalnosti, ki jih določajo carinski predpisi Skupnosti za uvoz blaga na carinsko območje Skupnosti;
- (b) če je kraj prihoda pošiljke ali prevoza tega blaga izven države članice, v kateri se vnese v Skupnost, je v prostem prometu v Skupnosti v okviru notranjega tranzitnega postopka Skupnosti, ki ga določajo veljavni carinski predpisi Skupnosti, če je bila ob vnosu blaga v Skupnost zanj izpolnjena deklaracija, s katero je bilo dano v ta postopek;
- (c) če se v trenutku vnosa v Skupnost ugotovi, da za blago velja ena od možnosti, zaradi katere bi izpolnjevalo pogoje, če bi bilo uvoženo v smislu člena 7(1)(a), za eno od ureditev iz člena 16(1)(B)(a), (b), (c) in (d), ali je v postopku začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev, države članice sprejmejo ukrepe, da lahko blago ostane v Skupnosti pod istimi pogoji kot so določeni za uporabo takšnih postopkov.

⁽¹⁾ UL L 104, 24.4.1975, str. 35.

▼ **M6**

2. Za blago, ki ni navedeno v členu 7(1) (a) in se odpošlje ali odpelje iz države članice v namembni kraj na ozemlju, ki je del carinskega območja Skupnosti, a se pri uporabi te direktive šteje za tretje ozemlje, veljajo naslednji pogoji:

- (a) formalnosti v zvezi z izvozom tega blaga z ozemlja Skupnosti so enake kot jih določajo veljavni carinski predpisi Skupnosti za izvoz blaga s carinskega območja Skupnosti;
- (b) za blago, ki se začasno izvozi iz Skupnosti z namenom ponovnega uvoza, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da ob ponovnem uvozu v Skupnost za takšno blago veljajo ugodnosti iz istih predpisov kot če bi bilo začasno izvoženo s carinskega območja Skupnosti.

▼ **B**

NASLOV XIX

KONČNE DOLOČBE*Člen 34*

Komisija prvič 1. januarja 1982 in nato vsaki dve leti po posvetovanju z državami članicami pošlje Svetu poročilo o uporabi skupnega sistema davka na dodano vrednost v državah članicah. Svet to poročilo pošlje Evropskemu parlamentu.

Člen 35

V primernem roku po prejemu mnenja Evropskega parlamenta in Ekonomsko-socialnega odbora in v skladu z interesi skupnega trga Svet na predlog Komisije soglasno sprejme dodatne direktive o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, zlasti za postopno omejitev ali razveljavitev ukrepov, ki jih sprejmejo države članice kot odstopanje od sistema, da bi se zagotovil popoln paralelizem nacionalnih sistemov davka na dodano vrednost in s tem dosegel cilj iz člena 4 Prve direktive Sveta z dne 11. aprila 1967.

Člen 36

Četrty odstavek člena 2 in člen 5 Prve direktive Sveta z dne 11. aprila 1967 prenehata veljati.

Člen 37

Druga direktiva Sveta št. 67/228/EGS z dne 11. aprila 1967 o davku na dodano vrednost preneha veljati v posameznih državah članicah na datume, ko se v vsaki od njih začnejo uporabljati določbe te direktive.

Člen 38

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

*PRILOGA A***SEZNAM DEJAVNOSTI KMETIJSKE PROIZVODNJE**

- I. RASTLINSKA PROIZVODNJA
 - 1. Proizvodnja kmetijskih rastlin, vključno z vinogradništvom
 - 2. Proizvodnja sadja (vključno z oljkami) in vrtnin, cvetja ter okrasnih rastlin na prostem in v steklenjakih
 - 3. Gojenje gob, proizvodnja začimb, semen in sadik; drevesnice
- II. REJA IN GOJITEV ŽIVALI
 - 1. Živinoreja
 - 2. Reja perutnine
 - 3. Reja kuncev
 - 4. Čebelarstvo
 - 5. Gojenje sviloprejk
 - 6. Gojenje polžev
- III. GOZDARSTVO
- IV. RIBIŠTVO
 - 1. Sladkovodni ribolov
 - 2. Ribogojstvo
 - 3. Gojenje dajenj, ostrig ter drugih školjk in rakov
 - 4. Gojenje žab
- V. Če kmet s sredstvi, ki se običajno uporabljajo v kmetijskih, gozdarskih ali ribiških podjetjih, predeluje proizvode, ki so predvsem rezultat njegove kmetijske proizvodnje, se tudi takšna predelava šteje za kmetijsko proizvodnjo

*PRILOGA B***SEZNAM KMETIJSKIH STORITEV**

Opravljanje kmetijskih storitev, ki so običajno del kmetijske proizvodnje, se šteje za opravljanje kmetijskih storitev, sem spadajo zlasti:

- priprava polja, žetev in košnja, mlačev, baliranje, pobiranje, spravilo, setev in sajenje
- pakiranje in priprava kmetijskih proizvodov za trg, kot so sušenje, čiščenje, mletje, razkuževanje in siliranje
- shranjevanje kmetijskih proizvodov
- oskrba, vzreja in pitanje živine
- dajanje opreme, ki se običajno uporablja v kmetijskih, gozdarskih ali ribiških podjetjih, v najem za uporabo v kmetijstvu
- tehnična pomoč
- uničevanje plevela in škodljivcev, zapraševanje in škropljenje posevkov in zemlje
- upravljanje namakalnih in osuševalnih naprav
- čiščenje, sečnja in druge gozdarske storitve

PRILOGA C ⁽¹⁾

SKUPNA METODA IZRAČUNA

- I. Pri izračunu dodane vrednosti za vsa kmetijska, gozdarska in ribiška podjetja se upoštevajo naslednje vrednosti brez davka na dodano vrednost:
1. vrednost skupne končne proizvodnje, vključno z lastno porabo kmetov, za skupine „kmetijski proizvodi in divjad“ in „neobdelan les“ iz točk IV in V te priloge ter proizvodnja iz predelovalnih dejavnosti iz točke V Priloge A;
 2. vrednost skupnih vlaganj, ki so potrebna za proizvodnjo iz točke (1);
 3. vrednost bruto investicij v osnovna sredstva v zvezi z dejavnostmi iz Prilog A in B.
- II. Za določitev odbitnih obdavčljivih vlaganj in proizvodnje kmetov pavšalistov se vlaganja in proizvodnja kmetov, obdavčenih po splošni ureditvi davka na dodano vrednost, odštejejo od nacionalnih računov, pri čemer se upoštevajo isti dejavniki, kot so navedeni v odstavku I.
- III. Dodana vrednost za kmete pavšaliste je enaka razliki med vrednostjo skupne končne proizvodnje brez davka na dodano vrednost iz točke I(1) in skupno vrednostjo vlaganj iz točke I(2) skupaj z bruto investicijami v osnovna sredstva iz točke I(3). Vsi ti dejavniki veljajo samo za kmete pavšaliste.
- IV. KMETIJSKI PROIZVODI IN DIVJAD

Šifra SUES

Žito (razen riža)

Pšenica in pira	10.01.11	1
	10.01.19	1
Ozimna pšenica in pira	—	
Jara pšenica	—	
Trda pšenica	10.01.51	
	10.01.59	
Ozimna pšenica	—	
Jara pšenica	—	
Rž in soržica		
Rž	10.02.00	
Ozimna rž	—	
Jara rž	—	
Soržica	10.01.11	2
	10.01.19	2
Ječmen	10.03.10	
	10.03.90	
Jari ječmen	—	
Ozimni ječmen	—	
Oves in poletne žitne mešanice		
Oves	10.04.10	
	10.04.90	
Poletne žitne mešanice	—	
Koruza	10.05.10	
	10.05.92	
Druga žita (razen riža)		
Ajda	10.07.10	
Proso	10.07.91	
Sirek v zrnju	10.07.95	
Seme za ptiče	10.07.96	

⁽¹⁾ Klasifikacija, ki se uporablja v tej prilogi, je klasifikacija iz gospodarskih računov za kmetijstvo (Economic Accounts for Agriculture) Statističnega urada Evropskih skupnosti (SOEC).

▼ **B**

Šifra SUES

Druga žita, ki niso omenjena drugod (razen riža)	10.07.99	
Riž (neoluščen ali surov)	10.06.11	
Stročnice		
Sušeni grah in krmni grah	07.05.11	
Sušeni grah (razen krmnega graha)	—	
Sušeni grah (razen čičerike)	—	
Čičerika	—	
Krmni grah	—	
Stročji fižol, bob in navadni fižol		
Stročji fižol	07.05.15	
Bob in navadni fižol	07.05.95	
Druge stročnice		
Leča	07.05.91	
Grašica	12.03.31	2
Volčji zob	12.03.49	2
Sušene stročnice, ki niso navedene drugod, mešanice sušenih stročnic ter mešanice žit in sušenih stročnic	07.05.97	
Korenovke in gomoljnice (družina kapusnic za krmo)		
Krompir		
Krompir (razen semenskega krompirja)		
Zgodnji krompir	07.01.13	
	07.01.15	
Pozni krompir	07.01.17	
	07.01.19	
Semenski krompir	07.01.11	
Sladkorna pesa	12.04.11	
Mangold in krmna pesa; podzemna koleraba, krmno korenje in krmna repa; druge korenovke in krmne kapusnice		
Mangold in krmna pesa	12.10.10	
Podzemna koleraba, krmno korenje, krmna repa		
Podzemna koleraba		
Krmno korenje, krmna repa		
Krmno zelje in ohrovt	12.10.99	2
Druge korenovke in gomoljnice		
Laška repa/topinambur	07.06.10	
Sladki krompir	07.06.50	
Korenovke, gomoljnice in kapusnice, ki niso navedene drugod	07.06.30	
	12.10.99	3
Industrijske rastline		
Oljna semena in plodovi (razen oljk)		
Seme oljne ogrščice in oljne repice	12.01.91	
Ozimna oljna ogrščica	—	
Jara oljna ogrščica	—	
Oljna repica	—	
Sončično seme	12.01.95	
Soja	12.01.40	
Ricinusovo seme	12.01.50	
Laneno seme	12.01.61	
	12.01.69	
Sezamovo, konopljino, gorčično in makovo seme		
Sezamovo seme	12.01.97	

▼ **B**

Šifra SUES

Konopljino seme	12.01.94	
Gorčično seme	12.01.92	
Oljni mak in makovo seme	12.01.93	
Rastline za vlakna		
Lan	54.01.10	
Konoplja	57.01.10	
Tobak, surov ali nepredelan (vključno sušeni tobak)	24.01.10	
	24.01.90	
Hmelj	12.06.00	
Druge industrijske rastline		
Korenine cikorijske	12.05.00	
Zdravilne rastline, dišavnice, začimbe in rastline, ki se uporabljajo v parfumeriji		
Žafran	09.10.31	
Kumina	07.01.82	
Zdravilne rastline, dišavnice, začimbe in rastline, ki se uporabljajo v parfumeriji in niso navedene drugod	09.09 (11-13-15-17-18)	
	09.10 (11-20-51-55-71)	
	12.07 (10-20-30-40-50-60-70-80-91-99)	
Sveže vrtnine		
Kapusnice za človeško prehrano		
Cvetača	07.01.21	
	07.01.22	
Druge kapusnice		
Brstični ohrovt	07.01.26	
Belo zelje	} 07.01.23	1
Rdečo zelje		
Ohrovt		
Zgodnji ohrovt	} 07.01.27	
Kapusnice, ki niso navedene drugod		
Listnata in stebelna zelenjava, razen kapusnic		
Belušna, listna in gomoljna zelena	07.01.51	
	07.01.53	
	07.01.97	2
Por	07.01.68	
Solata v glavicah	07.01.31	
	07.01.33	
Endivija	07.01.36	1
Špinača	07.01.29	
Beluši	07.01.71	
Radič (vitlof)	07.01.34	
Artičoke	07.01.73	
Druška listnata in stebelna zelenjava		
Motovilec	07.01.36	2
Okrogle artičoke in jedilni mošnjak	07.01.37	
Komarček	07.01.91	

▼ **B**

Šifra SUES

Rabarbara	}	07.01.97	1
Kreša			
Peteršilj			
Brokoli			
Listnata in stebelna zelenjava, ki ni navedena drugod			
Plodovke			
Paradižnik		07.01.75	
		07.01.77	
Kumare in kumarice		07.01.83	
		07.01.85	
Melone		08.09.10	
Jajčevci, buče in bučke		07.01.95	
Sladka paprika		07.01.93	
Druge plodovke		07.01.97	3
Korenovke in čebulnice			
Kolerabica		07.01.27	2
Repa	}	07.01.54	
Korenček			
Česen		07.01.67	
Čebula in šalotka		07.01 (62-63-66)	
Pesa (rdeča pesa)	}	07.01.56	
Črni koren			
Druge korenovke in čebulnice (drobnjak, redkve, redkvice, hren)		07.01.59	
Stročnice		07.01.41	
Grah		07.01.43	
Fižol		07.01.45	
		07.01.47	
Druge stročnice		07.01.49	
Gojene gobe		07.01.87	
Sveže sadje, vključno z agrumi (razen grozdja in oljk)			
Namizna jabolka in hruške			
Namizna jabolka		08.06 (13-15-17)	
Namizne hruške		08.06 (36-38)	
Jabolka in hruške za predelavo			
Jabolka za predelavo		08.06.11	
Hruške za predelavo		08.06.32	
Koščičasto sadje			
Breskve		08.07.32	
Marelice		08.07.10	
Češnje		08.07 (51-55)	
Slive (vključno zeleni in rumeni ringlo in češplje)		08.07 (71-75)	
Drugo koščičasto sadje		08.07.90	
Lupinasto sadje			
Orehi		08.05.31	
Lešniki		08.05.91	
Mandlji		08.05.11	
		08.05.19	
Kostanj		08.05.50	
Drugo lupinasto sadje (razen tropskih oreščkov)			
Pistacije		08.05.70	

▼ **B**

Šifra SUES

Drugo lupinasto sadje, ki ni navedeno drugod	08.05.97	1
Drugo sadje		
Fige	08.03.10	
Kutine	08.06.50	
Drugo sadje, ki ni navedeno drugod (razen tropskega sadja)	08.09.90	1
Jagode	08.08 (11-15)	
Jagodičevje		
Črni in rdeči ribez		
Agrumi	08.08.41	
Rdeči ribez	08.08.49	1
Maline		
	08.08.09	1
Drugo jagodičevje (npr. gojene robidnice)	08.09.90	2
Črni ribez		
Pomaranče	08.02 (21-22-24-27)	
Mandarine in klementine	08.02 (32-36)	
Limon	08.02.50	
Grenivka	08.02.70	
Drugi agrumi	08.02.90	
Citronovec	—	
Limete	—	
Bergamotke	—	
Agrumi, ki niso navedeni drugod	—	
Grozdje in oljke		
Grozdje		
Namizno grozdje	08.04 (21-23)	
Drugo grozdje (za proizvodnjo vina, sadnega soka in rozin)	08.04 (25-27)	
Oljke		
Namizne oljke	07.01.78	
Druge oljke (za proizvodnjo oljčnega olja)	07.01.79	
	07.03.13	
Drugi rastlinski proizvodi		
Krmne rastline ⁽¹⁾	12.10.99	1
Proizvodi drevesnic		
Sadike sadnega drevja in grmičevja	06.02 (19-40-51-55)	
Trsne cepljenke	06.02 (10-30)	
Sadike okrasnega drevja in grmičevja	06.02 (71-75-79-98)	
Sadike in potaknjenci gozdnega drevja	06.02.60	
Rastlinski materiali, ki se uporabljajo predvsem za pletarstvo		
Vrbovo protje, ločje, španski trs	14.01 (11-19-51-59)	
Trs, bambus	14.01 (31-39)	
Drugi rastlinski materiali, ki se uporabljajo predvsem za pletarstvo	14.01.90	
Cvetje, okrasne rastline in božična drevesca		
Čebulnice, gomolji, živice in korenike	06.01.10	
Okrasne rastline	06.01 (31-39)	
Rezano svetje, veje in listje	06.03 (11-15-90)	
	06.04 (20-40-50)	
	06.04.90	
Božična drevesca		
Trajnice	06.02.92	
Semena		

▼ **B**

Šifra SUES

(²)Semena kmetijskih rastlin	06.02.95	
	12.03 (11-19-35-39-44-46-84-86-89)	
	12.03.31	1
	12.03.49	1
Seme rastlin za cvetje	12.03.81	
Divje rastoče rastline (³)	07.01 (88-89)	
	08.05.97	2
	08.08.31	
	08.08.35	
	08.08.49	2
	08.08.90	2
	23.06.10	1
Stranski proizvodi pri pridelavi: (⁴)	12.08 (10-31)	
Žit (razen riža)	2.08.90	
Riža	2.09.00	
Stročnic	13.03.12	
Korenovk in gomoljnic	14.02 (10-21-23-25-29)	
Industrijskih rastlin	4.03.00	
Svežih vrtnin	4.04.00	
Sadja in agrumov	14.05 (11-19)	
Grozdja in oljk	15.16.10	
Drugih rastlin	23.06.10	2
Rastlinski proizvodi, ki niso navedeni drugod	23.06.30	
	3.01.00	
Grozdni mošt in vino		
Grozdni mošt	22.04.00	
Vino	22.05 (21-25-31-35-41-44-45-47-51-57-59-61-69)	
Stranski proizvodi proizvodnje vina (⁵)	23.05.00	
Oljčno olje		
Deviško oljčno olje (⁶)	15.07.06	
Oljčno olje, nerafinirano (⁶)	15.07 (07-08)	
Stranski proizvodi pri ekstrakciji oljčnega olja (⁷)	23.04.05	
Govedo		
Domače govedo	01.02 (11-13-14-15-17)	
Teleta	—	
Drugo govedo, staro manj kot eno leto	—	
Telice	—	
Krave	—	
Plemenski samci		
Stari eno do dve leti	—	
Stari več kot dve leti	—	
Govedo za zakol in pitanje		
Staro eno do dve leti	—	
Staro več kot dve leti	—	
Prašiči		
Domači prašiči	01.03 (11-15-17)	
Prašički	—	
Mladi prašiči	—	
Prašiči za pitanje	—	
Plemenske svinje	—	
Plemenski merjasci	—	

▼ **B**

Šifra SUES

Konji, osli, mezge in mule

Konji	01.01 (11-15-19)
Osli	01.01.31
Mule in mezge	01.01.50

Ovce in koze

Domače ovce	01.04 (11-13)
Domače koze	01.04.15

Perutnina, kuncí, golobi in druge živali

Kokoši, petelini, petelinčki, mlade kokoši, piščanci	01.05 (10-91)
Race	01.05.93
Gosi	01.05.95
Purani	01.05.97
Pegatke	01.05.98
Domači kuncí	01.06.10
Domači golobi	01.06.30
Druge živali:	
Čebele	—
Sviloprejke	—
Živali, ki se gojijo za krzno	—
Polži (razen morskih polžev)	03.03.66
Živali, ki niso navedene drugod	01.06.99
	02.04.99

1

Divjad in meso divjadi

Divjad ⁽⁸⁾	01.01.39
	01.02.90
	01.03.90
	01.04.90
	01.06.91
Meso divjadi	02.04.30

Mleko, nepredelano

Kravje mleko	—
Ovčje mleko	—
Kozje mleko	—
Bivolje mleko	—

Jajca

Kokošja jajca		
Valilna jajca	04.05.12	1
Druga	04.05.14	
Druga jajca		
Valilna jajca	04.05.12	2
Druga	04.05.16	
	04.05.18	

Drugi živalski proizvodi

Surova volna (vključno z živalsko dlako) ⁽⁹⁾	53.01 (10-20)	
	53.02 (93-95)	
Med	04.06.00	
Zapredki sviloprejk	50.01.00	
Stranski proizvodi živinoreje ⁽¹⁰⁾	} 15.15.10	
Živalski proizvodi, ki niso navedeni drugod		
	43.01 (10-20-30-90)	
	53.02.97	

Kmetijske storitve ⁽¹¹⁾

Šifra SUES

Kmetijski proizvodi, ki se skoraj izključno uvažajo

Tropska oljna semena in plodovi	
Arašidi	12.01.11
	12.01.15
Kopra	12.01.20
Palmovi orehi in jedrca	12.01.30
Bombažovo seme	12.01.96
Oljna semena in plodovi, ki niso navedeni drugod	12.01.99
Tropske rastline za vlakna	
Bombaž	55.01.00
Druge rastline za vlakna	
Manilska konoplja	57.02.00
Juta	57.03.10
Sisal	57.04.10
Kokosova vlakna	57.04.30
Ramija	54.02.00
Rastline za vlakna, ki niso navedene drugod	57.04.50
Druge tropske rastline za industrijsko uporabo	
Kava	09.01.11
Kakav	18.01.00
Sladkorni trs	12.04.30
Tropsko sadje	
Tropski orehi	
Kokosovi orehi	08.01.75
Akažu orehi	08.01.77
Brazilski orehi	08.01.80
Ameriški hikori orehi	08.05.80
Drugo tropsko sadje	
Dateljini	08.01.10
Banane	08.01 (31-35)
Ananas	08.01.50
Papaja	08.08.50
Tropsko sadje, ki ni navedeno drugod	08.01 (60-99)
Slonova kost, nepolirana	05.10.00

(¹) Npr. seno, detelja (razen kapusnic).

(²) Razen žitnega semena, semenskega riža in krompirja.

(³) Npr. divje rastoče gobe, brusnice, borovnice, robidnice, maline itd.

(⁴) Npr. slama, listi zelja in pese, grahove in fižolove luščine.

(⁵) Npr. vinska usedlina, vinski kamen.

(⁶) Razlika med tema dvema proizvodoma temelji na načinu stiskanja in ne opisuje različnih faz proizvodnje.

(⁷) Npr. oljne pogače in drugi ostanki stiskanja oljčnega olja.

(⁸) Živa divjad zajema samo posebej gojeno divjad in drugo divjad v ujetništvu.

(⁹) Če je glavni proizvod.

(¹⁰) Npr. kože in živalska dlaka in krzno zaklane divjadi, vosek, gnoj, gnojnica.

(¹¹) Tj. storitve, ki jih običajno opravljajo sama kmetijska posestva, npr. oranje, košnja in žetev, mlačev, sušenje tobaka, striženje ovc, oskrba živali.

V. NEOBDELAN LES

Neobdelan les iglavcev za industrijsko uporabo

Les iglavcev

— 1 hlodi

(1) jelka, smreka, duglazija

(2) bor, macesen

— 2 jamski les

(1) jelka, smreka, duglazija

▼B

- (2) bor, macesen
- 3 drug neobdelan les
- (1) jelka, smreka, duglazija
- (2) bor, macesen

Iglavci za vezan les

- 1 jelka, smreka, duglazija
- 2 bor, macesen

Iglavci za les za ogrevanje

- Jelka, smreka, duglazija
- Bor, macesen

Les listavcev za industrijsko uporabo

Neobdelan les (listavcev)

- 1 hlodi
- (1) hrast
- (2) bukev
- (3) topol
- (4) drugo
- 2 jamski les
- (1) hrast
- (2) drugo
- 3 drug neobdelan les
- (1) hrast
- (2) bukev
- (3) topol
- (4) drugo

Listavci za vezan les

- 1 hrast
- 2 bukev
- 3 topol
- 4 drugo

Les listavcev za ogrevanje

- hrast
- bukev
- topol
- drugo
- Gozdarske storitve ⁽¹⁾
- Drugi proizvodi (npr. lubje, pluta, smola)

⁽¹⁾ Tj. storitve, ki jih običajno opravljajo gozdna podjetja sama (npr. sečnja).

*PRILOGA D***SEZNAM DEJAVNOSTI IZ TRETJEGA ODSTAVKA ČLENA 4(5)**

1. Telekomunikacije
2. Dobava vode, plina, električne energije in pare
3. Prevoz blaga
4. Pristaniške in letališke storitve
5. Prevoz potnikov
6. Dobava novega blaga, izdelanega za prodajo
7. Transakcije kmetijskih intervencijskih agencij v zvezi s kmetijskimi proizvodi, ki se opravljajo v skladu s predpisi o skupni ureditvi trga s temi proizvodi
8. Prirejanje sejmov in razstav
9. Skladiščenje
10. Dejavnosti komercialnih oglaševalcev
11. Dejavnosti potovalnih agencij
12. Vodenje prodajaln za zaposlene, združenih in industrijskih prehrabnih obratov in podobnih ustanov
13. Transakcije radijskih in televizijskih ustanov, ki niso navedene v členu 13A (1)(q)

▼ **B***PRILOGA E***TRANSAKCIJE IZ ČLENA 28(3)(A)**

1. ► **M3** ————— ◀
2. Transakcije iz člena 13A(1)(e)
3. ► **M3** ————— ◀
4. ► **M3** ————— ◀
5. ► **M3** ————— ◀
6. ► **M3** ————— ◀
7. Transakcije iz člena 13A(1)(q)
8. ► **M3** ————— ◀
9. ► **M3** ————— ◀
10. ► **M3** ————— ◀
11. Dobave iz člena 13B(g), če jih opravijo davčni zavezanci, ki so imeli pravico do odbitka vstopnega davka od zadevnega objekta
12. ► **M3** ————— ◀
13. ► **M3** ————— ◀
14. ► **M3** ————— ◀
15. Storitve potovalnih agentov iz člena 26 in storitve potovalnih agentov, ki delujejo v imenu in za račun potnika, za potovanja izven Skupnosti

▼ **B**

PRILOGA F

TRANSAKCIJE IZ ČLENA 28(3)(B)

1. Vstopnine za športne prireditve
2. Storitve avtorjev, umetnikov, nastopajočih izvajalcev, odvetnikov in drugih članov svobodnih poklicev, razen medicinskih in paramedicinskih poklicev, če to niso storitve iz Priloge B k Drugi direktivi Sveta z dne 11. aprila 1967
3. ► **M3** ————— ◀
4. ► **M3** ————— ◀
5. Telekomunikacijske storitve, ki jih opravljajo javne poštne službe, in dobave blaga v zvezi z opravljanjem teh storitev
6. Storitve pokopa in upepelitev ter blago v zvezi s temi storitvami
7. Transakcije, ki jih opravljajo slepe osebe, ali delavnice za slepe, če te oprostitve ne povzročijo večjega izkrivljanja konkurence
8. Dobave blaga in storitev za uradne organe, pristojne za gradnjo, opremljanje in vzdrževanje pokopališč, grobov in spomenikov žrtvam vojne
9. ► **M3** ————— ◀
10. Transakcije, ki jih opravljajo bolnišnice in niso zajete v členu 13A(1)(b)
11. ► **M3** ————— ◀
12. Oskrba z vodo, ki jo opravljajo organi javne oblasti
13. ► **M3** ————— ◀
14. ► **M3** ————— ◀
15. ► **M3** ————— ◀
16. Dobave objektov in zemljišč, opisanih v členu 4(3)
17. Prevoz potnikov
Prevoz blaga, kot so prtljaga ali motorna vozila, ki spremljajo potnike, in opravljanje storitev v zvezi s prevozom potnikov sta oproščena samo, če je prevoz potnikov oproščen
18. ► **M3** ————— ◀
19. ► **M3** ————— ◀
20. ► **M3** ————— ◀
21. ► **M3** ————— ◀
22. ► **M3** ————— ◀
23. Dobava, izboljšava, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem zrakoplovov, vključno z opremo, ki je vgrajena ali se pri tem uporablja, ko jo uporabljajo državne institucije
24. ► **M3** ————— ◀
25. Dobava, izboljšava, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem vojnih ladij

▼ **M13**▼ **B**

27. Storitve potovalnih agentov iz člena 26 in storitve potovalnih agentov, ki delujejo v imenu in za račun potnikov, za potovanja v Skupnosti

*PRILOGA G***PRAVICA DO IZBIRE**

1. Pravica do izbire iz člena 28(3)(c) se lahko odobri:
 - (a) v primerih transakcij iz Priloge E:

Države članice, ki so že oprostile te dobave, poleg tega pa dopuščajo tudi pravico do izbire za obdavčitev, lahko to pravico do izbire ohranijo
 - (b) v primerih transakcij iz Priloge F:

Države članice, ki začasno ohranjajo pravico do oprostitve teh dobav, lahko odobrijo davčnim zavezancem pravico do izbire za obdavčitev
2. Države članice, ki že odobravajo pravico do izbire za obdavčitev, ki ni zajeta v določbah odstavka 1 zgoraj, lahko dovolijo davkoplačevalcem, ki to pravico uveljavljajo, da jo ohranijo še največ tri leta po datumu začetka veljavnosti Direktive.

▼ M5

PRILOGA H

SEZNAM DOBAV BLAGA IN STORITEV, ZA KATERE SE LAHKO UPORABLJAJO NIŽJE STOPNJE DDV

Pri prenosu spodnjih kategorij, ki se nanašajo na blago, v nacionalno zakonodajo, lahko države članice uporabljajo kombinirano nomenklaturo, da določijo natančno pokritje vsake kategorije.

Kategorija	Opis
1	Živila (vključno s pijačami, razen alkoholnih pijač) za prehrano ljudi in živali; žive živali, semena, rastline in sestavine, ki so običajno namenjene za pripravo živil; proizvodi, ki se običajno uporabljajo kot dodatki ali nadomestki živil
2	Oskrba z vodo
3	Farmacevtski izdelki, ki se običajno uporabljajo za zdravstveno nego, preprečevanje bolezni in zdravljenje v medicini ali veterini, skupaj z izdelki, ki se uporabljajo za preprečevanje zanositve in sanitarno zaščito
4	Medicinska oprema, pripomočki in druge naprave, ki se običajno uporabljajo za lajšanje ali zdravljenje invalidnosti, za izključno osebno rabo invalidne osebe, skupaj s popravili takšnega blaga ter avtomobilski sedeži za otroke
5	Prevoz potnikov in njihove spremljajoče prtljage
6	Dobave, skupaj s knjižnično izposajo, knjig (vključno z brošurami, letaki in podobnim tiskanim gradivom; otroških slikanic, vključno s tistimi za risanje ali barvanje; glasbenih del, tiskanih ali v rokopisu; zemljevidov in hidrografskih ali podobnih kart); časopisov in periodičnih publikacij, razen gradiv, ki so v celoti ali v pretežnem delu namenjena oglaševanju
7	Vstopnine za prireditve, gledališča, cirkuse, sejme, zabavišča, koncerte, muzeje, živalske vrtove, kinodvorane, razstave in podobne kulturne dogodke in objekte Sprejem radijskih in televizijskih programov
8	Storitve ali avtorski honorarji pisateljev, skladateljev in izvajalskih umetnikov
9	Dobava, gradnja, obnova in adaptacija stanovanj, ki so del socialne politike
10	Dobave blaga in storitev, ki so običajno namenjene za uporabo v kmetijski proizvodnji, razen opreme kot so kmetijski stroji, ali objekti
11	Nastanitev, ki jo ponujajo hoteli in podobni obrati, skupaj s počitniškimi nastanitvami, ter dajanje v najem zemljišč za kampiranje in prostorov za počitniške prikolice
12	Vstopnine za športne prireditve
13	Uporaba športnih objektov
14	Dobave blaga in storitev, ki jih opravijo organizacije, ki jih države članice priznavajo za dobrodelne in ki delujejo na področju socialnega varstva, če te dobave niso oproščene po členu 13
15	Pogrebne storitve in upepelitve ter dobave blaga s tem v zvezi, ki jih opravljajo osebe, ki opravljajo pogrebno dejavnost
16	Zdravstvena in zobozdravstvena nega ter termalno zdravljenje, razen če te storitve niso oproščene po členu 13
17	Storitve opravljene v zvezi s čiščenjem cest, odvažanjem smeti in predelavo odpadkov, razen če takšne storitve ne opravljajo osebe iz člena 4(5)

▼ M8

PRILOGA I

UMETNIŠKI PREDMETI, ZBIRKE IN STARINE

Za namene te direktive:

(a) so „umetniški predmeti“:

- slike, kolaži in sorodne dekorativne plošče, risbe in pasteli, v celoti ročno delo umetnika, razen načrtov in risb za arhitekturo, strojogradnjo, industrijo, trgovino, topografijo ali podobne namene, ročno poslikanih ali okrašenih izdelkov množične proizvodnje, gledaliških kulis, platen za ozadje studijev ali podobno iz poslikanega ali porisanega platna (oznaka KN 9701),
- izvirna grafična dela, odtisi in litografije, izdelani v omejenem številu, neposredno v črno-beli barvi ali v barvi ene ali več plošč, ki so neposredno ročno delo umetnika, ne glede na postopek ali material, ki je bil uporabljen, kar pa ne vključuje nikakršnega mehničnega ali fotomehničnega postopka (oznaka KN 9702 00 00),
- izvirne plastike in kipi iz kakršnegakoli materiala, ki so v celoti ročno delo umetnika, skulpturni odlitki, katerih izdelava je omejena na osem kopij in jo nadzoruje avtor ali njegov zakoniti naslednik (oznaka KN 9703 00 00); izjemoma in v primerih, ki jih določijo države članice, se lahko za skulpturne odlitke, izdelane pred 1. januarjem 1989, omejitev osem kopij prekorači,
- tapiserije (oznaka KN 5805 00 00) in ročno izdelani tekstilni stenski predmeti (oznaka KN 6304 00 00), na podlagi izvirnega umetniškega dela, pod pogojem, da ni več kot osem kopij vsakega,
- unikatni keramični predmeti, izdelani izključno s strani avtorja in z njegovim podpisom,
- poslikave na baker, izdelane izključno ročno, omejene na osem oštevilčenih kopij, na katerih je podpis avtorja ali studia, razen izdelkov draguljarjev, zlatarjev in srebrarjev,
- umetniške fotografije, ki jih posname oziroma natisne avtor ali so posnete pod njegovim nadzorstvom, če so podpisane in oštevilčene ter omejene na 30 kopij, v vseh velikostih;

(b) so „zbirke“:

- poštne znamke in kolki, priložnostni pisemski ovitki, priložnostni pisemski ovitki prvega dne, natisnjene frankirane pisemske pošiljke in podobno, rabljene, ali če niso rabljene, take, ki niso v obtoku in niso namenjene za uporabo (oznaka KN 9704 00 00),
- zbirke in zbirateljski predmeti, ki imajo zoološki, botanični, mineraloški, anatomski, zgodovinski, arheološki, paleontološki, etnografski ali numizmatični pomen (oznaka KN 9705 00 00);

(c) so „starine“ predmeti, razen umetniških predmetov ali zbirk, stari več kot 100 let (oznaka KN 9706 00 00).

▼ **M10***PRILOGA J*

Poimenovanje blaga	Tarifna oznaka KN
Kositer	8001
Baker	7402 7403 7405 7408
Cink	7901
Nikelj	7502
Aluminij	7601
Svinec	7801
Indij	ex 8112 91 ex 8112 99
Žita	1001 do 1005 1006: samo neobdelan riž 1007 do 1008
Oljna semena in plodovi	1201 do 1207
Kokosovi orehi, brazilski orehi in akažu orehi	0801
Drugo lupinasto sadje	0802
Oljke	0711 20
Zrnje in semena (vključno s sojo v zrnju)	1201 do 1207
Kava, nepražena	0901 11 00 0901 12 00
Čaj	0902
Kakav v zrnju, cel ali zdrobljen, surov ali pražen	1801
Surovi sladkor	1701 11 1701 12
Naravni kavčuk v primarnih oblikah ali ploščah, listih ali trakovih	4001 4002
Volna	5101

▼ **M10**

Poimenovanje blaga	Tarifna oznaka KN
Kemijski proizvodi v razsutem stanju	poglavji 28 in 29
Mineralna olja (vključno s propanom in butanom; tudi surova nafta in olja)	2709
	2710
	2711 12
	2711 13
Srebro	7106
Platina (paladij, rodij)	7110 11 00
	7110 21 00
	7110 31 00
Krompir	0701
Olja in masti rastlinskega izvora in njihove frakcije, prečiščene ali neprečiščene, toda kemično nemodificirane	1507 do 1515

▼ **M16***PRILOGA K***SEZNAM STORITEV IZ ČLENA 28(6)**

1. Manjša popravila:
 - koles,
 - čevljev in usnjenih izdelkov,
 - oblačil in gospodinjskega perila (vključno s krpanjem in predelavo).
2. Obnova in popravila zasebnih stanovanj, razen materialov, ki so bistveni del vrednosti dobave.
3. Čiščenje oken in čiščenje zasebnih gospodinjstev.
4. Storitve domačega varstva (npr. pomoč na domu in varstvo otrok, ostarelih, obolelih ali invalidov).
5. Friziranje.